

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

19. september 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 359/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

Üldkohus

2022/C 359/02 Üldkohtu uute liikmete vande andmine 2

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 359/03 Kohtuasi C-567/20: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 5. mai 2022. aasta otsus (Općinski građanski sud u Zagrebu eelotsusetaotlus – Horvaatia) – A. H. versus Zagrebačka banka d.d. (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ajaline kohaldatavus – Artikli 10 lõige 1 – Laenuleping, mis on sõlmitud enne liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemise kuupäeva, kuid mida on muudetud pärast seda kuupäeva – Artikkel 6 – Alusetult saadud kasu tagastamine, mida müüja või teenuse osutaja sai – Liikmesriigi õigusnormid, mis sätestavad ebaõiglaste tingimuste asendamise ja nendega seotud enammakstud summade tagastamise – Sisuline kohaldatavus – Artikli 1 lõige 2 – Kohustuslikel õigusnormidel põhinevate tingimuste väljajätmine) 3

2022/C 359/04	<p>Liidetud kohtuasjad C-116/21 P – C-118/21 P, C-138/21 P ja C-139/21 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus VW, Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Pension – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad – VIII lisa artikkel 20 – Toitjakaotuspensioni määramine – Vanaduspensioni saanud endise ametniku elusolev abikaasa – Pärast ametniku teenistusest lahkumist sõlmitud abielu – Tingimus, et abielu on ametniku surmapäeval kestnud vähemalt viis aastat – VIII lisa artikkel 18 – Enne ametniku teenistusest lahkumist sõlmitud abielu – Tingimus, et abielu on kestnud ainult vähemalt ühe aasta – VIII lisa artikli 20 õigusvastasuse vastuväide – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 20 – Võrdse kohtlemise põhimõte – Artikli 21 lõige 1 – Vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte – Artikli 52 lõige 1 – Meelevaldse või ilmselgelt ebasobiva erineva kohtlemise puudumine liidu seadusandja taotletud eesmärgist lähtudes)</p>	4
2022/C 359/05	<p>Kohtuasi C-168/21: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: KL (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 2 lõige 4 – Teo kahepoolse karistatavuse tingimus – Artikli 4 punkt 1 – Euroopa vahistamismääruse täitmata jätmise vabatahtlik alus – Vahistamismäärust täitva õigusasutuse kontroll – Teod, mis osaliselt kujutavad endast vahistamismäärust täitva liikmesriigi õiguse kohaselt süütegu – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõige 3 – Kuritegude ja karistuste proportsionaalsuse põhimõte)</p>	5
2022/C 359/06	<p>Kohtuasi C-207/21 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik jt (Apellatsioonkaebus – Rakendusotsuse (EL) 2017/1442 tühistamine – ELL artikli 16 lõiked 4 ja 5 – Protokoll (nr 36) üleminekusätete kohta artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Ajaline kohaldamine – Nõukogu hääletuskord – Kvalifitseeritud häälteenamus)</p>	6
2022/C 359/07	<p>Liidetud kohtuasjad C-274/21 ja C-275/21: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht eelotsusetaotlus – Austria) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. versus Austria Vabariik, Bundesbeschaffung GmbH (Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohaldamatus direktiivi 89/665/EMÜ artiklis 2 osutatud vahe- ja läbivaatamismenetluste suhtes, kui puudub välismaine element – Direktiiv 2014/24/EL – Artikkel 33 – Raamlepingu samastamine lepinguga direktiivi 89/665 artikli 2a lõike 2 tähenduses – Võimatus sõlmida uut riigihankelepingut, kui raamlepingus ette nähtud ehitustööde, asjade või teenuste maksimaalne maht ja/või maksumus on juba saavutatud – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette riigihangete valdkonnas halduskohtusse pöördumisel lõivu tasumise – Kohustus määrata kindlaks ja tasuda kohtulõiv enne, kui kohus teeb ajutiste meetmete võtmise taotluse või kaebuse kohta otsuse – Läbipaistmatu riigihankemenetlus – Tõhususe ja võrdvärsuse põhimõtted – Soovitav toime – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Direktiiv 89/665 – Artiklid 1, 2 ja 2a – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette kaebuse rahuldamata jätmise juhul, kui kohtulõivu ei ole tasutud – Riigihankelepingu eeldatava maksumuse kindlaksmääramine)</p>	7
2022/C 359/08	<p>Kohtuasi C-310/21 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS versus Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik (Apellatsioonkaebus – Energeetika – Määrus (EL) nr 347/2013 – Üleeuroopaline energiataristu – Euroopa Liidu ühishuviprojektid – Artikli 3 lõige 4 ja artikkel 16 – Volituste delegeerimine Euroopa Komisjonile – ELTL artikkel 290 – Delegeeritud määrus (EL) 2020/389 – Liidu ühishuviprojektide loetelu muutmine – Komisjoni tegevus – Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu õigus esitada vastuväiteid – Tähtaeg – Toimingu olemus enne selle tähtaja möödumist)</p>	8
2022/C 359/09	<p>Kohtuasi C-371/21 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – SGI Studio Galli Ingegneria Srl versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007 – 2013) – Toetusleping – Projekt Marsol – Toetuskõlblikud kulud – Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse aruanne, milles tuvastatakse teatavate tehtud kulutuste toetuskõlbmatus – Makstud summade tagastamine – Õigus tutvuda OLAFi toimikuga – Õigus olla ära kuulatud – Tõendamiskoormis – Tõendite moonutamine – Tõenduslik väärtus – Proportsionaalsuspõhimõte – Alusetu rikastumine)</p>	9

2022/C 359/10	Kohtuasi C-401/21 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Rumeenia <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Ühtekuuluvusfond ja Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) – Määrus (EL) nr 1303/2013 – Kohaldatav kaasfinantseerimise määr – Kaasfinantseerimise määra muutmine lõpliku vahemaksetaotluse esitamise ja raamatupidamisarvestuse heakskiitmise vahelisel ajal – Raamatupidamise aastasuse põhimõte ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte)	9
2022/C 359/11	Kohtuasi C-447/21 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus – Petrus Kerstens <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Distiplinaarmenetlus – Abitaotlused – Rahuldamata jätmine – Otsuste elektrooniliselt teatavaks tegemine – Tühistamishagi – Hagi esitamise tähtaeg – Tähtaja algus – Hilinenult esitatud hagi)	10
2022/C 359/12	Kohtuasi C-572/21: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – CC <i>versus</i> VO (Eelotsusetaotlus – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega – Vanemlik vastutus – Määrus (EÜ) nr 2201/2003 – Artikli 8 lõige 1 ja artikli 61 punkt a – Üldine kohtualluvus – Perpetuatio fori põhimõte – Lapse hariliku viibimiskoha üleviimine kohtumenetluse ajal Euroopa Liidu liikmesriigist kolmandasse riiki, mis on Haagi 1996. aasta konventsiooni osalisriik)	10
2022/C 359/13	Kohtuasi C-242/22 PPU: Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Tribunal da Relação de Évora eelotsusetaotlus – Portugal) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: TL (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv 2010/64/EL – Õigus suulisele ja kirjalikule tõlkele – Artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 lõige 1 – Mõiste „oluline dokument“ – Direktiiv 2012/13/EL – Õigus saada kriminaalmenetluses teavet – Artikli 3 lõike 1 punkt d – Kohaldamisala – Riigisisesele õigusesse üle võtmata jätmine – Vahetu õigusemõju – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 47 ja artikli 48 lõige 2 – Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon – Artikkel 6 – Vanglakaristuse mõistmine, millest on süüdlane tingimisi vabastatud allutamisega käitumiskontrollile – Käitumiskontrolliga kaasnevate kontrollnõuete rikkumine – Olulise dokumendi tõlkimata jätmine ja tõlgi puudumine selle koostamise juures – Karistuse täideviimise peatamise tühistamine – Tühistamist käsitlevate menetlusdokumentide tõlkimata jätmine – Tagajärjed tühistamise kehtivusele – Menetlusnormi rikkumine, mille tagajärg on suhteline tühisus)	11
2022/C 359/14	Kohtuasi C-288/20: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 24. märtsi 2022. aasta määrus (Tribunal Judiciaire – Bobigny eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – BNP Paribas Personal Finance SA <i>versus</i> ZD (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes – Välisvaluutas (Šveitsi frank) nomineeritud laenuleping – Tingimused, mis panevad valuutariski laenuaajale – Artikli 4 lõige 2 – Arusaadavuse ja läbipaistvuse nõuded – Tõendamiskoormis – Artikli 3 lõige 1 – Oluline tasakaalustamatus – Artikkel 5 – Lepingutingimuse koostamine lihtsas ja arusaadavas keeles)	12
2022/C 359/15	Kohtuasi C-454/20: Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. märtsi 2022. aasta määrus – (Rayonen sad Lukoviti eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi AZ süüdistuses (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Transport – Direktiiv 1999/37/EÜ – Sõiduki registreerimise dokumendid – Direktiiv 2014/45/EL – Mootorsõiduki korraline tehnoülevaatus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 49 – Kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse ja proportsionaalsuse põhimõte – Registreerimata sõiduki juhtimine – Sanktsioonid – Liidu õiguse kohaldatavuse puudumine – Ilmne Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	13
2022/C 359/16	Kohtuasi C-521/20: Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. aprilli 2022. aasta määrus (Landesverwaltungsgericht Oberösterreich eelotsusetaotlus – Austria) – J.P. <i>versus</i> B.d.S.L. (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Direktiiv 1999/62/EÜ – Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest – Teemaksud – Tasumata jätmine – Sanktsioonid – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 50 – Ne bis in idem'i põhimõte – Kodukorra artikli 94 punkt c – Piisavate täpsustuste puudumine – Taotletud liidu õiguse tõlgenduse ja põhikohtuasja faktiliste asjaolude või eseme vahelise seose puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	13

2022/C 359/17	Kohtuasi C-133/21: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta määrus (Efeteio Athinon eelotsusetaotlus – Kreeka) – VP, CX, RG, TR jt versus Elliniko Dimosio (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepe – Artikkel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Järjestikused tähtajalised töölepingud avalikus sektoris – Riigisised õigusnormid, mis kehtestavad erineva kohtlemise töötasu valdkonnas töötajatele, kes töötavad tähtajalise tööjõu rendilepingu alusel ning tähtajatu töölepingu alusel – Põhjenduste puudumine – Mõiste „objektiivsed põhjused“)	14
2022/C 359/18	Kohtuasi C-59/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 27. jaanuaril 2022 – MP versus Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Kohtuasi C-110/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 17. veebruaril 2022 – IP versus Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)	16
2022/C 359/20	Kohtuasi C-159/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 3. märtsil 2022 – IK versus Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Kohtuasi C-308/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, meneluses osales: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Kohtuasi C-309/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, meneluses osales: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Kohtuasi C-310/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, meneluses osaline: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Kohtuasi C-322/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 12. mail 2022 – E. versus Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Kohtuasi C-331/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Hispaania) 17. mail 2022 – KT versus Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Kohtuasi C-340/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 24. mail 2022 – Cofidis versus Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Kohtuasi C-349/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 31. mail 2022 – NM versus Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Kohtuasi C-352/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Hamm (Saksamaa) 1. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: A.	26
2022/C 359/29	Kohtuasi C-356/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 2. juunil 2022 – Pro Rauchfrei e. V. versus JS e. K	26
2022/C 359/30	Kohtuasi C-371/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 8. juunil 2022 – G sp. z o.o. versus W S.A.	27

2022/C 359/31	Kohtuasi C-372/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburg) 9. juunil 2022 – CM versus DN	28
2022/C 359/32	Kohtuasi C-373/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 9. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmise isiku vastu: NE	28
2022/C 359/33	Kohtuasi C-376/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 10. juunil 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited versus Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Kohtuasi C-377/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 10. juunil 2022 – LR versus Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Kohtuasi C-392/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 15. juunil 2022 – X versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Kohtuasi C-393/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 15. juunil 2022 – EXTÉRIA, s. r. o. versus Správní, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Kohtuasi C-394/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 15. juunil 2022 – Oilchart International NV versus O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV	32
2022/C 359/38	Kohtuasi C-395/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 14. juunil 2022 – „Trade Express-L“ OOD versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“	33
2022/C 359/39	Kohtuasi C-396/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Kohtuasi C-397/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Kohtuasi C-398/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Kohtuasi C-399/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 15. juunil 2022 – Confédération paysanne versus Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Kohtuasi C-404/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Dioikitiko Protodikeio Athinon (Kreeka) 16. juunil 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) versus Elliniko Dimosio	38
2022/C 359/44	Kohtuasi C-406/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Brně (Tšehhi Vabariik) 20. juunil 2022 – CV versus Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Kohtuasi C-409/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Apelativen sad Sofia (Bulgaaria) 21. juunil 2022 – UA versus EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Kohtuasi C-411/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 21. juunil 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Kohtuasi C-412/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 21. juunil 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira versus NT	41

2022/C 359/48	Kohtuasi C-414/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 21. juunil 2022 – DocLX Travel Events GmbH <i>versus</i> Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Kohtuasi C-415/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) 20. juunil 2022 – JD <i>versus</i> Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Kohtuasi C-418/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) 21. juunil 2022 – SA Cezam <i>versus</i> État belge	43
2022/C 359/51	Kohtuasi C-423/22 P: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. juunil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-750/20: Correia <i>versus</i> EMSK	43
2022/C 359/52	Kohtuasi C-431/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2022 – Scuola europea di Varese <i>versus</i> PD ja LC, kes teostavad alaealise NG suhtes vanemate hooldusõigust	44
2022/C 359/53	Kohtuasi C-434/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā rajona tiesa (Läti) 30. juunil 2022 – AS „Latvijas valsts meži“ <i>versus</i> Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, menetluses osales Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Kohtuasi C-436/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hispaania) 1. juulil 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) <i>versus</i> Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Kohtuasi C-447/22 P: Sloveenia Vabariigi 6. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-392/20: Petra Flašker <i>versus</i> Euroopa Komisjon	47
2022/C 359/56	Kohtuasi C-448/22 P: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) 6. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 1. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-481/17: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL <i>versus</i> SRB	48
2022/C 359/57	Kohtuasi C-456/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 8. juulil 2022 – VX ja AT <i>versus</i> Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Kohtuasi C-459/22: 8. juulil 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hollandi Kuningriik	49
2022/C 359/59	Kohtuasi C-462/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. juulil 2022 – BM <i>versus</i> LO	50
2022/C 359/60	Kohtuasi C-512/22 P: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) 26. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 11. mai 2022 otsuse peale kohtuasjas T-913/16: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi <i>versus</i> Euroopa Keskpank	51
2022/C 359/61	Kohtuasi C-513/22 P: Silvio Berlusconi 27. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 11. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-913/16: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi <i>versus</i> Euroopa Keskpank (EKP)	53
2022/C 359/62	Kohtuasi C-514/22 P: Tirrenia di navigazione SpA 29. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 18. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-593/20: Tirrenia di navigazione SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon	55
2022/C 359/63	Kohtuasi C-515/22 P: Tirrenia di navigazione SpA 29. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 18. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-601/20: Tirrenia di navigazione SpA <i>versus</i> Euroopa Komisjon	57

2022/C 359/64	Kohtuasi C-330/20: Euroopa Kohtu presidendi 8. aprilli 2022. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña eelotsusetaotlus – Hispaania) – <i>IP versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)</i>	59
2022/C 359/65	Kohtuasi C-366/20: Euroopa Kohtu presidendi 8. aprilli 2022. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña eelotsusetaotlus – Hispaania) – <i>CZ versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)</i>	59
2022/C 359/66	Kohtuasi C-445/21: Euroopa Kohtu presidendi 24. märtsi 2022. aasta määrus (Sofiyski gradski sad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – <i>EUROBANK BULGARIA versus NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS</i>	59
2022/C 359/67	Kohtuasi C-517/21: Euroopa Kohtu presidendi 31. märtsi 2022. aasta määrus (Landesgericht Korneuburgi eelotsusetaotlus – Austria) – <i>Laudamotion GmbH versus TG, QN, AirHelp Germany GmbH</i>	59
2022/C 359/68	Kohtuasi C-614/21: Euroopa Kohtu presidendi 15. märtsi 2022. aasta määrus (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenboschi eelotsusetaotlus – Holland) – <i>G versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i>	60
2022/C 359/69	Kohtuasi C-685/21: Euroopa Kohtu presidendi 30. märtsi 2022. aasta määrus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – <i>YV versus Stadtverkehr Lindau (B) GmbH</i>	60
2022/C 359/70	Kohtuasi C-709/21: Euroopa Kohtu presidendi 7. aprilli 2022. aasta määrus (Curtea de Apel Pitești eelotsusetaotlus – Rumeenia) – menetlus, mille algatas MK	60
2022/C 359/71	Kohtuasi C-717/21: Euroopa Kohtu presidendi 29. märtsi 2022. aasta määrus (Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich eelotsusetaotlus – Poola) – <i>Provident Polska S.A. versus VF</i>	60

Üldkohus

2022/C 359/72	Kohtuasi T-864/19: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – <i>AI jt versus ECDC (Avalik teenistus – ECDC personal – Pühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Eelhoiatused – Põhiõiguste harta artikkel 31 – Personalieeskirjade artikkel 24 – Abistamiskohustuse ulatus – Hoolitsemiskohustus – Juurdluse algatamine – Mõistlik aeg – Vastutus – Õigusvastatus)</i>	61
2022/C 359/73	Kohtuasi T-165/20: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – <i>JC versus EUCAP Somalia (Vahekohtuklausel – EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja – Missioon, mis kuulub ühise välis- ja julgeolekupoliitika alla – Tähtajalise töölepingu ülesütlemine katseajal – Lepingu ülesütlemise teate kättetoimetamine vastuvõtuteatisega üleantava tähtkirjaga – Saatmine aadressile, mis ei ole täielik – Kohtusse pöördumisele eelneva missioonisisese vaide esitamise tähtaja algusaeg – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine – Riigisisese tööõiguse imperatiivsed sätted – Katseaja tingimuse tühisus – Etteteatamistähtajaga lepingu ülesütlemise teate nõuetele mittevastav kättetoimetamine – Hüvitis etteteatamistähtaja järgimata jätmise eest – Töötasu maksmine tagantjärele – Vastuhagi)</i>	61
2022/C 359/74	Kohtuasi T-194/20: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – <i>JF versus EUCAP Somalia (Vahekohtuklausel – EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja – Ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud missioon – Töölepingu pikendamata jätmise pärast Ühendkuningriigi liidust väljaastumist – Õigus olla ära kuulatud – Võrdne kohtlemine – Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeld – Ühendkuningriigi liidust väljaastumise lepingus ette nähtud üleminekuperiood – Tühistamishagi – Kahju hüvitamise hagi – Lepingust lahutamatud aktid – Vastuvõetamatus)</i>	62
2022/C 359/75	Kohtuasi T-457/20: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – <i>VeriGraft versus Eismea (Vahekohtuklausel – Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ aastateks 2014 – 2020 – Toetusleping „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“ – Kavandamata alltöövõtukulud – Lihtsustatud heakskiidumenetlus – Perioodilistes tehnilistes aruannetes mainitud alltöövõtt – Heakskiidetud perioodilised tehnilised aruanded – Toetuskõlblikud kulud)</i>	63
2022/C 359/76	Kohtuasi T-629/20: Üldkohtu 13. juulil 2022 otsus – <i>Delifruit versus komisjon (Taimkaitsevahendid – Toimeaine kloropüriifoss – Banaanides või nende pinnal esinevate kloropüriifossi jääkide piirnõrmide kindlaksmääramine – Määrus (EÜ) nr 396/2005 – Olemasolevad teadus- ja tehnikaalased teadmised – Muud õigustatud tegurid)</i>	64

2022/C 359/77	Kohtuasi T-768/20: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Standard International Management versus EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk The Standard – Tühistatuks tunnistamine – Kaubamärgi kasutamise koht – Liidu tarbijatele suunatud reklaam ja müügipakkumised – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a)	64
2022/C 359/78	Kohtuasi T-147/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Gugler France versus EUIPO – Gugler (GUGLER) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk GUGLER – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahausksuse puudumine – Määrus (EÜ) nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b)) . . .	65
2022/C 359/79	Kohtuasi T-176/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – CCTY Bearing Company versus EUIPO – CCVI International (CCTY) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk CCTY – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk CCVI – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Õiguse kuritarvitamine – Määruse 2017/1001 artikkel 71)	66
2022/C 359/80	Kohtuasi T-227/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Illumina versus komisjon (Konkurents – Koondumised – Ravimitööstuse turg – Määruse (EÜ) nr 139/2004 artikkel 22 – Üleandmistaotlus konkurentsiasutuselt, kes ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt pädev koondumistehingut läbi vaatama – Komisjoni otsus vaadata läbi koondumistehing – Komisjoni otsused, millega rahuldatakse teiste liikmesriikide konkurentsiasutuste taotlused ühineda üleandmistaotlusega – Komisjoni pädevus – Üleandmistaotluse esitamise tähtaeg – Mõiste „teatavakstegemine“ – Mõistlik aeg – Õiguspärane ootus – Komisjoni asepresidendi avalikud avaldused – Õiguskindlus)	66
2022/C 359/81	Kohtuasi T-369/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Unimax Stationery versus EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk uni – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Tavapäraseks muutunud märgid või tähised – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt d) (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt d))	67
2022/C 359/82	Kohtuasi T-438/21: Üldkohtu 13. juuli 2022 otsus – TL versus komisjon (Avalik teenistus – Ajustised teenistujad – Tähtajaline leping – Pikendamata jätmise otsus – Teade vaba ametikoha kohta – Ilmne hindamisviga – Hoolitsemiskohustus – Psühholoogiline ahistamine – Vastutus)	68
2022/C 359/83	Kohtuasi T-543/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Purasac versus EUIPO – Prollenium Medical Technologies (Rejeunesse) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Rejeunesse taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk REVANESSE – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) . . .	68
2022/C 359/84	Kohtuasi T-573/21: Üldkohtu 13. juulil 2022. aasta otsus – Brand Energy Holdings versus EUIPO (RAPIDGUARD) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi RAPIDGUARD taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Õigus olla ära kuulatud)	69
2022/C 359/85	Kohtuasi T-634/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Rimini Street versus EUIPO (WE DO SUPPORT) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Sõnamärk WE DO SUPPORT – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	70
2022/C 359/86	Kohtuasi T-641/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – dennree versus EUIPO (BioMarkt) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärk BioMarkt – Suhteline keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	70

2022/C 359/87	Kohtuasi T-677/21: Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – TL <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – 2019. aasta hindamisaruanne – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Eesmärkide kindlaksmääramine – Võimu kuritarvitamine – Vastutus)	71
2022/C 359/88	Kohtuasi T-200/18: 21. juuli 2022. aasta määrus – Fersher Developments ja Lisin <i>versus</i> komisjon ja EKP (Kahju hüvitamise hagi – Majandus- ja rahapoliitika – Küprose stabiilsustoetuse programm – Küprose Vabariigi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi vahel sõlmitud 26. aprilli 2013. aasta konkreetsete majanduspoliitiliste tingimuste vastastikuse mõistmise memorandum – Üldkohtu pädevus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsuse põhimõte – Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	71
2022/C 359/89	Kohtuasi T-254/21: Üldkohtu 25. juuli 2022. aasta määrus – Armadora Parleros <i>versus</i> komisjon (Lepinguväline vastutus – Ühine kalanduspoliitika – Kohaldamisele kuuluvatest normidest komisjonile tuleneva seire- ja järelevalvepädevuse kasutamata jätmine – Laevade mootorivõimsus – Eraõiguslikele isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Kahju – Põhjuslik seos – Aegumistähtaeg – Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)	72
2022/C 359/90	Kohtuasi T-317/21: Üldkohtu 15. juuli 2022. aasta määrus – El Corte Inglés <i>versus</i> EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vaidlustatud otsuse tühistamine – Kohtuvaidluse eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	73
2022/C 359/91	Kohtuasi T-439/21: Üldkohtu 19. juuli 2022. aasta määrus – Anglofranchise <i>versus</i> EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	73
2022/C 359/92	Kohtuasi T-30/22: Üldkohtu 20. juuli 2022. aasta määrus – Sanoptis <i>versus</i> EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Registreerimistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	74
2022/C 359/93	Kohtuasi T-266/22: 7. mail 2022 esitatud hagi – Aziz <i>versus</i> komisjon	74
2022/C 359/94	Kohtuasi T-286/22: 18. mail 2022 esitatud hagi – Aziz <i>versus</i> komisjon	75
2022/C 359/95	Kohtuasi T-388/22: 29. juunil 2022 esitatud hagi – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis <i>versus</i> ERCEA	76
2022/C 359/96	Kohtuasi T-405/22: 29. juunil 2022 esitatud hagi – UniCredit Bank <i>versus</i> SRB	77
2022/C 359/97	Kohtuasi T-407/22: 1. juulil 2022 esitatud hagi – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale <i>versus</i> SRB	78
2022/C 359/98	Kohtuasi T-423/22: 6. juulil 2022 esitatud hagi – Max Heinr. Sutor <i>versus</i> SRB	80
2022/C 359/99	Kohtuasi T-431/22: 6. juulil 2022 esitatud hagi – Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	81
2022/C 359/100	Kohtuasi T-432/22: 7. juulil 2022 esitatud hagi – Nordea Rahoitus Suomi <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	82
2022/C 359/101	Kohtuasi T-440/22: 12. juulil 2022 esitatud hagi – UIV Servizi <i>versus</i> REA	83
2022/C 359/102	Kohtuasi T-444/22: 18. juuli 2022 esitatud hagi – HB <i>versus</i> komisjon	84
2022/C 359/103	Kohtuasi T-447/22: 18. juulil 2022 esitatud hagi – NV <i>versus</i> EIP	85
2022/C 359/104	Kohtuasi T-455/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	85
2022/C 359/105	Kohtuasi T-456/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	86
2022/C 359/106	Kohtuasi T-457/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	87

2022/C 359/107	Kohtuasi T-465/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	88
2022/C 359/108	Kohtuasi T-466/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	89
2022/C 359/109	Kohtuasi T-467/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	89
2022/C 359/110	Kohtuasi T-468/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	90
2022/C 359/111	Kohtuasi T-469/22: 22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP <i>versus</i> Süüria	91
2022/C 359/112	Kohtuasi T-471/22: 29. juulil 2022 esitatud hagi – QM <i>versus</i> nõukogu	92
2022/C 359/113	Kohtuasi T-472/22: 29. juulil 2022 esitatud hagi – Mocom Compounds <i>versus</i> EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Kohtuasi T-473/22: 31. juulil 2022 esitatud hagi – Gürok Turizm ve Madencilik <i>versus</i> EUIPO – Darvas and Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Kohtuasi T-480/22: 3. augustil 2022 esitatud hagi – Panicongelados-Massas Congeladas <i>versus</i> EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Kohtuasi T-482/22: 5. augustil 2022 esitatud hagi – Thomas Henry <i>versus</i> EUIPO (MATE MATE) . . .	95
2022/C 359/117	Kohtuasi T-488/22: 8. augustil 2022 esitatud hagi – Kaufdas.online <i>versus</i> EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Kohtuasi T-489/22: 8. augustil 2022 esitatud hagi – Cathay Pacific Airways <i>versus</i> komisjon	96
2022/C 359/119	Kohtuasi T-220/22: Üldkohtu 22. juuli 2022. aasta määrus – Civibank <i>versus</i> EKP	97
2022/C 359/120	Kohtuasi T-358/22: Üldkohtu 20. juuli 2022. aasta määrus – PQ <i>versus</i> EEAS	97

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2022/C 359/01)

Viimane väljaanne

ELT C 340, 5.9.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 326, 29.8.2022

ELT C 318, 22.8.2022

ELT C 311, 16.8.2022

ELT C 303, 8.8.2022

ELT C 294, 1.8.2022

ELT C 284, 25.7.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Üldkohtu uute liikmete vande andmine

(2022/C 359/02)

Beatrix Ricziová ja Tihamér Tóth, kes nimetati Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate 29. juuni 2022. aasta otsusega ⁽¹⁾ Euroopa Liidu Üldkohtu kohtunikeks ajavahemikuks 30. juuni 2022 kuni 31. august 2022, andsid Euroopa Kohtu ees vande 6. juulil 2022.

⁽¹⁾ ELT L 173, 30.6.2022, lk 77.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 5. mai 2022. aasta otsus (Općinski građanski sud u Zagrebu eelotsusetaotlus – Horvaatia) – A. H. versus Zagrebačka banka d.d.

(Kohtuasi C-567/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ajaline kohaldatavus – Artikli 10 lõige 1 – Laenuleping, mis on sõlmitud enne liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemise kuupäeva, kuid mida on muudetud pärast seda kuupäeva – Artikkel 6 – Alusetult saadud kasu tagastamine, mida müüja või teenuse osutaja sai – Liikmesriigi õigusnormid, mis sätestavad ebaõiglaste tingimuste asendamise ja nendega seotud enamakstud summade tagastamise – Sisuline kohaldatavus – Artikli 1 lõige 2 – Kohustuslikel õigusnormidel põhinevate tingimuste väljajätmine)

(2022/C 359/03)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski građanski sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A. H.

Kostja: Zagrebačka banka d.d.

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi esemelisse kohaldamisalasse ei kuulu lepingutingimused, mis põhinevad liikmesriigi õiguse sätetel, mille kohaselt müüja või teenuste osutaja oli kohustatud tegema tarbijale ettepaneku muuta nende esialgset lepingut sellise lepinguga, mille sisu on kindlaks määratud nendes sätetes, ning tarbijal oli õigus sellise muudatusega nõustuda.

⁽¹⁾ ELT C 19, 18.1.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus VW, Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Liidetud kohtuasjad C-116/21 P – C-118/21 P, C-138/21 P ja C-139/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Pension – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad – VIII lisa artikkel 20 – Toitjakaotuspensioni määramine – Vanaduspensioni saanud endise ametniku elusolev abikaasa – Pärast ametniku teenistusest lahkumist sõlmitud abielu – Tingimus, et abielu on ametniku surmapäeval kestnud vähemalt viis aastat – VIII lisa artikkel 18 – Enne ametniku teenistusest lahkumist sõlmitud abielu – Tingimus, et abielu on kestnud ainult vähemalt ühe aasta – VIII lisa artikli 20 õigusvastasuse vastuväide – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 20 – Võrdse kohtlemise põhimõte – Artikli 21 lõige 1 – Vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte – Artikli 52 lõige 1 – Meelevaldse või ilmselgelt ebasobiva erineva kohtlemise puudumine liidu seadusandja taotletud eesmärgist lähtudes)

(2022/C 359/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

(Kohtuasi C-116/21 P)

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima)

Teised menetlusosalised: VW (esindaja: *avocate* N. de Montigny), Euroopa Parlament (esindajad: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Alver, M. Bauer ja R. Meyer)

(Kohtuasi C-117/21 P)

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin et B. Schima)

Teised menetlusosalised: BT (esindaja: *avocat* J.-N. Louis), Euroopa Parlament (esindajad: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Alver, M. Bauer), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (esindajad: *avocat* N. Maes, *avocat* J. Van Rossum)

(Kohtuasi C-118/21 P)

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima)

Teised menetlusosalised: RN (esindaja: *avocat* F. Moyses), Euroopa Parlament (esindajad: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge)

(Kohtuasi C-138/21 P)

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Alver, M. Bauer)

Teised menetlusosalised: BT (esindaja: *avocat* J.-N. Louis), Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima), Euroopa Parlament (esindajad: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (esindajad: *avocat* N. Maes, *avocat* J. Van Rossum)

(Kohtuasi C-139/21 P)

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Alver ja M. Bauer)

Teised menetlusosalised: VW (esindaja: *avocate* N. de Montigny), Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, B. Mongin ja B. Schima), Euroopa Parlament (esindajad: D. Boytha, J. Steele ja J. Van Pottelberge)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus VW vs. komisjon (T-243/18, ei avaldata, EU:T:2020:619), 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus BT vs. komisjon (T-315/19, ei avaldata, EU:T:2020:622) ja 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus RN vs. komisjon (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618).
2. Jätta VW hagi kohtuasjas T-243/18, BT hagi kohtuasjas T-315/19 ja RNi hagi kohtuasjas T-442/17 RENV rahuldamata.
3. Jätta VW kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii kohtuasjas T-243/18 kui ka kohtuasjades C-116/21 P ja C-139/21 P.
4. Jätta BT kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii kohtuasjas T-315/19 kui ka kohtuasjades C-117/21 P ja C-138/21 P.
5. Jätta RNi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud nii kohtuasjades F-104/15 ja T-442/17 RENV kui ka kohtuasjas C-118/21 P.
6. Jätta Euroopa Komisjoni ja RNi kohtukulud kohtuasjas T-695/16 P nende endi kanda.
7. Jätta Euroopa Parlamendi ja Association internationale des anciens de l'Union européenne'i (AIACE Internationale) kohtukulud nende endi kanda kõigis kohtuasjades, kus nad vastavalt astusid menetlusse esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses, sealhulgas Euroopa Parlamendi puhul kohtuasjades F-104/15 ja T-695/16 P.

(¹) ELT C 182, 10.5.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: KL

(Kohtuasi C-168/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö kriminaalasjades – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 2 lõige 4 – Teo kahepoolse karistatavuse tingimus – Artikli 4 punkt 1 – Euroopa vahistamismääruse täitmata jätmise vabatahtlik alus – Vahistamismäärust täitva õigusasutuse kontroll – Teod, mis osaliselt kujutavad endast vahistamismäärust täitva liikmesriigi õiguse kohaselt süütegu – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõige 3 – Kuritegude ja karistuste proportsionaalsuse põhimõte)

(2022/C 359/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pool

KL

Menetluses osales: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 2 lõiget 4 ja artikli 4 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et neis sätetes ette nähtud teo kahepoolse karistatavuse tingimus on täidetud olukorras, kus Euroopa vahistamismäärus on tehtud sellise vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks, mis on mõistetud tegude eest, mis kujutavad endast vahistamismääruse teinud liikmesriigis süütegu, mis eeldab, et need teod kahjustavad ühte selles liikmesriigis kaitstavat õigushüve, kui need teod on ka vahistamismäärust täitva liikmesriigi õiguse kohaselt kuritegu, mille puhul ei ole selle kaitstava õigushüve kahjustamine üks koosseisutunnus.
2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 2 lõiget 4 ja artikli 4 punkti 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 arvestades tõlgendada nii, et vahistamismäärust täitev õigusasutus ei või keelduda vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmisest, kui see karistus on tagaotsitavale vahistamismääruse teinud liikmesriigis mõistetud ühe liitsüüteo eest, mis koosneb mitmest teost, millest ainult osa kujutab endast vahistamismäärust täitvas liikmesriigis kuritegu.

(¹) ELT C 228, 14.6.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik jt (Kohtuasi C-207/21 P) (¹)

**(Apellatsioonkaebus – Rakendusotsuse (EL) 2017/1442 tühistamine – ELL artikli 16 lõiked 4 ja 5 –
Protokoll (nr 36) üleminekusätete kohta artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Ajaline kohaldamine – Nõukogu
hääletuskord – Kvalifitseeritud häälteenamus)**

(2022/C 359/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot ja C. Valero)

Teised menetlusosalised: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna), Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Rootsi Kuningriik (esindajad: H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja O. Simonsson, hiljem H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja O. Simonsson)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Poola Vabariigi kohtukulud.

(¹) ELT C 206, 31.5.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht eelotsusetaotlus – Austria) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. versus Austria Vabariik, Bundesbeschaffung GmbH

(Liidetud kohtuasjad C-274/21 ja C-275/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigihanked – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohaldamatus direktiivi 89/665/EMÜ artiklis 2 osutatud vahe- ja läbivaatamismenetluste suhtes, kui puudub välismaine element – Direktiiv 2014/24/EL – Artikkel 33 – Raamlepingu samastamine lepinguga direktiivi 89/665 artikli 2a lõike 2 tähenduses – Võimatus sõlmida uut riigihankelepingut, kui raamlepingus ette nähtud ehitustööde, asjade või teenuste maksimaalne maht ja/või maksumus on juba saavutatud – Riigisisesele õigusnormid, mis näevad ette riigihangete valdkonnas halduskohtusse pöördumisel löivu tasumise – Kohustus määrata kindlaks ja tasuda kohtulõiv enne, kui kohus teeb ajutiste meetmete võtmise taotluse või kaebuse kohta otsuse – Läbipaistmatu riigihankemenetlus – Tõhususe ja võrdväarsuse põhimõtted – Soovitav toime – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile – Direktiiv 89/665 – Artiklid 1, 2 ja 2a – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Riigisisesele õigusnormid, mis näevad ette kaebuse rahuldamata jätmise juhul, kui kohtulõivu ei ole tasutud – Riigihankelepingu eeldatava maksumuse kindlaksmääramine)

(2022/C 359/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Vastustajad: Austria Vabariik, Bundesbeschaffung GmbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiviga 2014/23/EL) artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et raamlepingu sõlmimine üheainsa ettevõtjaga vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 33 lõikele 3 vastab direktiivi 89/665 (muudetud direktiiviga 2014/23) artikli 2a lõikes 2 nimetatud lepingu sõlmimisele.
2. Direktiivi 2014/24 artikli 33 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et hankija ei või uue hankelepingu sõlmimisel tugineda raamlepingule, milles ette nähtud ehitustööde, asjade või teenuste maksimaalne maht ja/või maksumus on juba saavutatud, välja arvatud juhul, kui selle lepingu sõlmimine ei too kaasa kõnealuse raamlepingu olulist muutmist, nagu on ette nähtud selle direktiivi artikli 72 lõike 1 punktis e.
3. Võrdväarsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesele õigusnormid, mis näevad riigihankemenetlust puudutavate ajutiste meetmete võtmise taotluste ja kaebuste jaoks ette teistsugused menetlusnormid kui need, mida kohaldatakse eelkõige tsiviilasjades.
4. Direktiivi 89/665 (muudetud direktiiviga 2014/23) artikli 1 lõiget 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesele õigusnormid, mis panevad õigussubjektile kohustuse määratleda oma ajutiste meetmete võtmise taotluses ja oma kaebuses asjaomane riigihankemenetlus ning eraldi vaidlustatav otsus, mille ta vaidlustab, kui hankija on korraldanud väljakuulutamisetähtaegidega hankemenetluse ja lepingu sõlmimise teadet ei ole veel avaldatud.

5. Direktiivi 89/665 (muudetud direktiiviga 2014/23) artikli 2 lõiget 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 arvestades tõlgendada järgmiselt:

- sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis panevad kohtule, kellele on esitatud ajutiste meetmete võtmise taotlus, mille eesmärk on takistada hankijal sõlmida hankelepinguid, kohustuse teha enne selle taotluse läbivaatamist üksnes selleks, et arvutada välja kindlasummaline kohtulõiv – mille õigussubjekt peab tingimata tasuma, sest vastasel juhul jäetakse see taotlus just sel põhjusel rahuldamata –, kindlaks hankemenetluse liik, hankelepingu (eeldatav) maksumus ja eraldi vaidlustatavate otsuste arv ning vajaduse korral teha kindlaks teatud hankemenetluse osad, kui hankija on korraldanud väljakuulutamiseta läbirääkimistega hankemenetluse ja kui seda menetlust puudutava otsuse peale kaebuse esitamise ajaks ei ole lepingu sõlmimise teadet veel avaldatud;
- sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis panevad kohtule, kellele on esitatud kaebus, millega palutakse tühistada hankija eraldi vaidlustatav otsus, kohustuse teha enne selle kaebuse läbivaatamist kindlaks hankemenetluse liik, hankelepingu (eeldatav) maksumus ja eraldi vaidlustatavate otsuste arv ning vajaduse korral teha kindlaks teatud hankemenetluse osad üksnes selleks, et arvutada välja kindlasummaline kohtulõiv, mille õigussubjekt peab tingimata tasuma, sest vastasel juhul jäetakse see taotlus just sel põhjusel rahuldamata.

6. Põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis panevad õigussubjektile, kes esitab ajutiste meetmete võtmise taotluse või kaebuse, kohustuse tasuda kindlasummaline kohtulõiv, mille suurust ei ole võimalik ette teada, kui hankija on korraldanud väljakuulutamiseta läbirääkimistega hankemenetluse või teataval juhul pole hilisemat lepingu sõlmimise teadet avaldanud, mistõttu ei pruugi sellele õigussubjektile olla teada kõnealuse hankelepingu eeldatav maksumus ega hankija poolt vastu võetud eraldi vaidlustatavate otsuste arv, mille alusel need lõivud on arvatud.

(¹) ELT C 320, 9.8.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS versus Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-310/21 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Energeetika – Määrus (EL) nr 347/2013 – Üleeuroopaline energiataristu – Euroopa Liidu ühishuviprojektid – Artikli 3 lõige 4 ja artikkel 16 – Volituste delegeerimine Euroopa Komisjonile – ETLT artikkel 290 – Delegeeritud määrus (EL) 2020/389 – Liidu ühishuviprojektide loetelu muutmise – Komisjoni tegevus – Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu õigus esitada vastuväiteid – Tähtaeg – Toimingu olemus enne selle tähtaja möödumist)

(2022/C 359/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (esindajad: *solicitor* C. Davis, *solicitor* S. Goldberg ja advokaat E. White)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja B. De Meester), Hispaania Kuningriik (esindaja: M. J. Ruiz Sánchez), Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl ja Aquind SAS kohtukulud nende enda kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 320, 9.8.2021.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – SGI Studio Galli Ingegneria Srl versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-371/21 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007 – 2013) – Toetusleping – Projekt Marsol – Toetuskõlblikud kulud – Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse aruanne, milles tuvastatakse teatavate tehtud kulutuste toetuskõlbmatus – Makstud summade tagastamine – Õigus tutvuda OLAFi toimikuga – Õigus olla ära kuulatud – Tõendamiskoormis – Tõendite moonutamine – Tõenduslik väärtus – Proportsionaalsuspõhimõte – Alusetu rikastumine)

(2022/C 359/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (esindajad: advokaadid V. Catenacci, F. S. Marini ja R. Viglietta)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja S. Romoli)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja SGI Studio Galli Ingegneria Srl-ilt.

(¹) ELT C 310, 2.8.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. juuli 2022. aasta otsus – Rumeenia versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-401/21 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Ühtekuuluvusfond ja Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) – Määrus (EL) nr 1303/2013 – Kohaldatav kaasfinantseerimise määr – Kaasfinantseerimise määra muutmine lõpliku vahemaksetaotluse esitamise ja raamatupidamisarvestuse heakskiitmise vahelisel ajal – Raamatupidamise aastasuse põhimõte ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte)

(2022/C 359/10)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Apellant: Rumeenia (esindajad: L.-E. Bațagoi ja E. Gane)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Armenia ja S. Pardo Quintillán)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Rumeenia kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 329, 16.8.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 1. augusti 2022. aasta otsus – Petrus Kerstens versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-447/21 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Distsiplinaarmenetlus – Abitaotlused – Rahuldamata jätmine – Otsuste elektrooniliselt teatavaks tegemine – Tühistamishagi – Hagi esitamise tähtaeg – Tähtaja algus – Hilinenult esitatud hagi)

(2022/C 359/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Petrus Kerstens (esindaja: advokaat C. Mourato)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindaja: T. S. Bohr)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Petrus Kerstensi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 431, 25.10.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – CC versus VO

(Kohtuasi C-572/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega – Vanemlik vastutus – Määrus (EÜ) nr 2201/2003 – Artikli 8 lõige 1 ja artikli 61 punkt a – Üldine kohtualluvus – Perpetuatio fori põhimõte – Lapse hariliku viibimiskoha üleviimine kohtumenetluse ajal Euroopa Liidu liikmesriigist kolmandasse riiki, mis on Haagi 1996. aasta konventsiooni osalisriik)

(2022/C 359/12)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen (Rootsi kõrgeim kohus)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: CC

Vastustaja: VO

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 8 lõiget 1 koostoimes selle määruse artikli 61 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kes lahendab vanemlikku vastutust puudutavat kohtuasja, ei säilita artikli 8 lõike 1 alusel saadud kohtualluvust selle vaidluse lahendamiseks, kui lapse harilik viibimiskoht on menetluse käigus õiguspäraselt üle viidud sellisesse kolmandasse riiki, mis on Haagis 19. oktoobril 1996. aastal sõlmitud vanemliku vastutuse ja lastekaitsemeetmetega seotud kohtualluvust, kohaldatavat seadust, tunnustamist, kohtuotsuste täitmist ja koostööd käsitleva konventsiooni osalisriik.

(¹) ELT C 481, 29.11.2021.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. augusti 2022. aasta otsus (Tribunal da Relação de Évora eelotsusetaotlus – Portugal) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: TL

(Kohtuasi C-242/22 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Õiguslane koostöö kriminaal-asjades – Direktiiv 2010/64/EL – Õigus suulisele ja kirjalikule tõlkele – Artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 lõige 1 – Mõiste „oluline dokument“ – Direktiiv 2012/13/EL – Õigus saada kriminaalmenetluses teavet – Artikli 3 lõike 1 punkt d – Kohaldamisala – Riigisisesse õigusesse üle võtmata jätmine – Vahetu õigusmõju – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 47 ja artikli 48 lõige 2 – Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon – Artikkel 6 – Vanglakaristuse mõistmine, millest on süüdlane tingimisi vabastatud allutamise käitumiskontrollile – Käitumiskontrolliga kaasnevate kontrollnõuete rikkumine – Olulise dokumendi tõlkimata jätmine ja tõlgi puudumine selle koostamise juures – Karistuse täideviimise peatamise tühistamine – Tühistamist käsitlevate menetluskäikude tõlkimata jätmine – Tagajärjed tühistamise kehtivusele – Menetlusnormi rikkumine, mille tagajärg on suhteline tühisus)

(2022/C 359/13)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação de Évora

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

TL

menetluses osales: Ministério Público

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2010. aasta direktiivi 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses artikli 2 lõiget 1 ja artikli 3 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, artikli 3 lõike 1 punkti d koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 ja artikli 48 lõikega 2 ning tõhususe põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisese õigusnormid, mille kohaselt peab nende direktiivide sätetega ette nähtud õiguste omanik nende rikkumisele tuginema kindla tähtaja jooksul, mille möödumisel see õigus lõpeb, kui see tähtaeg hakkab kulgema juba enne, kui asjaomast isikut on tegelikult teavitatud keeles, mida ta räägib või mõistab, ühelt poolt tema õiguse suulisele ja kirjalikule tõlkele olemasolust ja ulatusest ning teiselt poolt asjasse puutuva olulise dokumendi olemasolust ja sisust ning sellega seotud tagajärgedest.

(¹) ELT C 257, 4.7.2022.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 24. märtsi 2022. aasta määrus (Tribunal Judiciaire – Bobigny eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – BNP Paribas Personal Finance SA versus ZD

(Kohtuasi C-288/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Välisvaluutas (Šveitsi frank) nomineeritud laenuleping – Tingimused, mis panevad valuutariski laenusaaajale – Artikli 4 lõige 2 – Arusaadavuse ja läbipaistvuse nõuded – Tõendamiskoormis – Artikli 3 lõige 1 – Oluline tasakaalustamatus – Artikkel 5 – Lepingutingimuse koostamine lihtsas ja arusaadavas keeles)

(2022/C 359/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: BNP Paribas Personal Finance SA

Kostja: ZD

Resolutsioon

- 1) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „lepingu põhiobjekt“ selle sätte tähenduses hõlmab selliseid laenulepingu tingimusi, mis näevad ette, et välisvaluuta on konto arvestusvaluuta, et euro on maksevaluuta ja mille tulemusel on vahetuskursirisk laenusaaajal, kui need tingimused määravad kindlaks kõnealust lepingut iseloomustava põhisoorituse.
- 2) Direktiivi 93/13 artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et välisvaluutas nomineeritud laenulepingu puhul on täidetud selle lepingu niisuguste tingimuste läbipaistvuse nõue, mis näevad ette, et arvestusvaluutaks on välisvaluuta ja et maksevaluutaks on euro, ning mille tagajärjel kannab vahetuskursiriski laenusaaaja, kui müüja või teenuste osutaja on andnud tarbijale piisavat ja täpset teavet, mis võimaldab keskmisel tarbijal, kes on tavapäraselt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas, mõista asjaomase finantsmehhanismi täpset toimimist ja seega hinnata niisuguste tingimuste potentsiaalselt märkimisväärsete negatiivsete majanduslike tagajärgede riski tema finantskohustustele nimetatud lepingu kogu kestuse jooksul.
- 3) Direktiivi 93/13 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui kohustus tõendada, et lepingutingimus on selle direktiivi artikli 4 lõike 2 tähenduses koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles, lasub tarbijal.
- 4) Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et laenulepingu tingimused, milles on ette nähtud, et arvestusvaluutaks on välisvaluuta ja et maksevaluutaks on euro, ning mille tagajärjel kannab piiramatut vahetuskursiriski laenusaaaja, võivad tekitada lepingupooltele sellest lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste vahel olulise tasakaalustamatuse tarbija kahjuks, kui müüja või teenuste osutaja ei või tarbija suhtes läbipaistvusnõuet järgides mõistlikult eeldada, et tarbija nõustub eraldi läbirääkimiste tulemusena sellistest lepingutingimustest tuleneva ebaproportsionaalse vahetuskursiriskiga.

⁽¹⁾ ELT C 297, 7.9.2020.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. märtsi 2022. aasta määrus – (Rayonen sad Lukoviti eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalasi AZ süüdistuses

(Kohtuasi C-454/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Transport – Direktiiv 1999/37/EÜ – Sõiduki registreerimise dokumendid – Direktiiv 2014/45/EL – Mootorsõiduki korraline tehnoülevaatus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 49 – Kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse ja proportsionaalsuse põhimõte – Registreerimata sõiduki juhtimine – Sanktsioonid – Liidu õiguse kohaldatavuse puudumine – Ilmne Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2022/C 359/15)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Lukoviti

Süüdistatav põhikohtuasjas

AZ

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul puudub ilmselgelt pädevus vastata Rayonen sad Lukoviti (Lukoviti rajoonikohus, Bulgaaria) 23. septembri 2020. aasta otsusega esitatud küsimustele.

⁽¹⁾ ELT C 433, 14.12.2020.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. aprilli 2022. aasta määrus (Landesverwaltungsgericht Oberösterreich eelotsusetaotlus – Austria) – J.P. versus B.d.S.L.

(Kohtuasi C-521/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Direktiiv 1999/62/EÜ – Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest – Teemaksud – Tasumata jätmine – Sanktsioonid – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 50 – Ne bis in idem'i põhimõte – Kodukorra artikli 94 punkt c – Piisavate täpsustuste puudumine – Taotletud liidu õiguse tõlgenduse ja põhikohtuasja faktiliste asjaolude või eseme vahelise seose puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2022/C 359/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: J.P.

Kostja: B.d.S.L.

Resolutsioon

Landesverwaltungsgericht Oberösterreichi (Ülem-Austria liidumaa halduskohus, Austria) 15. oktoobri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 35, 1.2.2021.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. aprilli 2022. aasta määrus (Efeteio Athinon eelotsusetaotlus – Kreeka) – VP, CX, RG, TR jt versus Elliniko Dimosio

(Kohtuasi C-133/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepe – Artikkel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Järjestikused tähtajalised töölepingud avalikus sektoris – Riigisisesed õigusnormid, mis kehtestavad erineva kohtlemise töötasu valdkonnas töötajatele, kes töötavad tähtajalise töajõu rendilepingu alusel ning tähtajatu töölepingu alusel – Põhjenduste puudumine – Mõiste „objektiivsed põhjused“)

(2022/C 359/17)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Efeteio Athinon

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: VP, CX, RG, TR jt

Kostja: Elliniko Dimosio

Resolutsioon

18. märtsil 1999. sõlmitud raamkokkulepe tähtajaliste töölepingute kohta – mis on esitatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas –, artikli 4 punkti 1 tuleb tõlgendada nii et sellega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille alusel tähtajalise lepinguga töötajal, kelle leping on määratletud töajõu rendilepinguna, ei ole õigust saada võrdväärset töötasu alatise töötaja omaga põhjusel, et ta tegi oma tööd tähtajalise lepingu alusel, teades, et leping oli mõeldud töandja püsivate ja kestvate vajaduste rahuldamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 206, 31.5.2021.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 27. jaanuaril 2022 – MP versus Consejería de Presidencia

(Kohtuasi C-59/22)

(2022/C 359/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Apellant: MP

Vastustaja: Consejería de Presidencia

Eelotsuse küsimused

A) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, ⁽¹⁾ lisatud raamkokkuleppe klausli 2 tähenduses tuleb sellist „tähtajatu töölepinguga mitteaalist“ töötajat, nagu on kirjeldatud käesolevas taotluses, pidada „tähtajaliseks töötajaks“ ning ta kuulub raamkokkuleppe ja eelkõige selle klausli 5 kohaldamisalasse?

- B) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 kohaldamisel tuleb asuda seisukohale, et tegemist on tähtjaliste töölepingute „järjestikuse kasutamisega“ või järjestikuste uuendamistega töötaja puhul, kes on sõlminud ametiasutusega tähtjatatu mittealalise töölepingu, kui selles lepingus ei ole määratud kestuse tähtaega, vaid see kehtib kuni konkursini ja vaba ametikoha täitmiseni, millega tööleping lõpetatakse, kui see konkurss ei ole toimunud töösuhte alguskuupäeva ja 2021. aasta esimese poolaasta vahelisel ajal?
- C) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ [...] klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus töötajate alusseaduse artikli 15 lõike 5 (mille eesmärk on järgida direktiivi ja millega nähakse selleks ette maksimaalselt 24 kuu pikkune tähtaeg töötajate järjestikuste tähtjaliste töölepingute kohta võrdlusperioodil, mille kestus on 30 kuud) tõlgendamine nii, et tähtjatatu mittealalise töötajana töötatud perioodid võib arvestusest välja jätta, kuna sellisel juhul ei oleks nende lepingute jaoks mingit kohaldatavat piirangut ei lepingu kestusele, uuendamiste arvule või põhjusele ega lepingute järjestikusele kasutamisele?
- D) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ [...] lisatud raamkokkuleppe klausliga 5 on vastuolus liikmesriigi õigus, milles ei ole kehtestatud teatud tähtjalise lepingu – näiteks avaliku sektori tähtjatate mittealaliste töötajate töölepingute – sõnaselgele või automaatsele pikendamisele mingit (arvu, kestuse või põhjuste) piirangut, vaid on kehtestatud piirang ainult nimetatud lepingu kestusele tähtjaliste lepingute järjestikusel kasutamisel?
- E) Kas juhul kui Hispaania seadusandja ei ole vastu võtnud ühtegi õigusnormi, mis piiraks tähtjatate mittealaliste töötajate töölepingute sõnaselgelt või automaatselt uuendamist, tuleb pidada direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 rikkumiseks sellist avaliku sektori töötaja juhtumit nagu põhikohtuasjas, kellel on tähtjatatu mittealaline tööleping, mille ettenähtud kestus ei ole kunagi mainitud ega täpsustatud ning mida on pikendatud kuni 2021. aastani, ilma et oleks korraldatud valikumenetlust vaba ametikoha täitmiseks ja töösuhte ajutisuse lõpetamiseks?
- F) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16 (?), Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17 (?), Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega olukorra täielikult ennistamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud ainult piiratud ja objektiivne hüvitis (kahekümne päeva töötasu iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses), kuid ei ole ette nähtud mingit täiendavat hüvitist tekitatud kahju täielikult heastamiseks, kui kahju peaks selle summa ületama?
- G) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud hüvitise maksimine ainult töölepingu lõpetamise korral seepärast, et ametikoht täidetakse, kuid ei ole ette nähtud mingit hüvitist lepingu kehtivuse ajal alternatiivina lepingu tähtjatatuks tunnistamisele? Kas kohtuvaidluses, kus on küsimus ainult selles, kas töötaja töösuhe on alaline, kuid töölepingut ei ole lõpetatud, oleks vaja tunnistada õigust saada ajutise töösuhtega tekitatud kahju eest alternatiivina töösuhte alaliseks tunnistamisele hüvitist?
- H) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab piisavalt hoiatava mõjuga meetmeid ametiasutustes ja avaliku sektori asutustes raamlepingu klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise tööandja poolt „kuritarvitamise vältimiseks ja karistamiseks“ teiste ja tulevaste töötajate puhul, mis vastaksid Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato kehtestatud tingimustele, kui need meetmed seisnevad alates 2017. aastast kehtestatud õigusnormides (27. juuni 2017. aasta seaduse 3/2017 riigi 2017. aasta üldeelarve kohta 34. lisasäte; 3. juuli 2018. aasta seaduse 6/2018 riigi 2018. aasta üldeelarve kohta 43. lisasäte ja kuningaga 6. juuli 2021. aasta dekreetseadus 14/2021), milles on ette nähtud, et kohaldatakse vastutust „eeskirjade eiramise“ eest, täpsustamata

konkreetselt seda vastutust rohkem kui ainult üldise viitamisega õigusnormidele, milles ei ole seda täpsustatud, ja ilma et tuhandete kohtuotsuste kontekstis, kus tunnistatakse töötajad tähtajatuteks mittealalisteks töötajateks, oleks teada ühtegi konkreetset juhtu, kus seda vastutust oleks ajutiste töölepingute sõlmimise õigusnormide rikkumise eest kohaldatud?

- I) Kas juhul, kui neid norme peetakse piisavalt hoiatavaks, kuna need kehtestati esimest korda 2017. aastal, võib neid kohaldada selleks, et vältida lepingute muutmist tähtajatuteks, kui sellise muutmise tingimused raamkokkuleppe klausli 5 rikkumise tõttu olid ajaliselt varasemad, või tähendaks see vastupidi nende õigusnormide kohaldamist tagasiulatava ja sundvõõrandamise jõuga?
- J) Kas juhul, kui leitakse, et Hispaania õiguses piisavalt hoiatava mõjuga meetmeid ei ole, tuleb direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 avalik-õigusliku tööandja poolt rikkumise tagajärjel pidada töölepingut tähtjatuks mittealalisteks töölepinguks või tuleb anda töötajale täielikult alalise töötaja staatus?
- K) Kas töölepingu muutmine direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe ja seda kokkulepet tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel alaliseks töölepinguks on kohustuslik ka siis, kui seda tuleb pidada Hispaania põhiseaduse artikli 23 lõikega 2 ja artikli 103 lõikega 3 vastuolus olevaks, kui neid põhiseaduse norme tõlgendatakse nii, et nendes on ette nähtud, et avalikus teenistuses on võimalik tööle asuda, sealhulgas töölepingu alusel ainult pärast seda, kui kandidaat on edukalt läbinud avaliku konkursi valikumenetluse, milles rakendatakse kõiki võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtteid?
- L) Kas konkreetse töötaja töölepingu muutmine alaliseks lepinguks tuleb välistada asjaolu tõttu, et seadus näeb ette ajutiste töökohtade koosseisuliseks muutmise protsessi avaliku konkursi korras töötaja ametikoha täitmiseks, võttes arvesse asjaolu, et selles protsessis tuleb tagada „võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtete järgimine“ ning et seetõttu ei pruugi töötaja, kellega on sõlmitud või uuendatud järjestikuseid ajutisi töölepinguid, saada oma ametikohal koosseisuliseks töötajaks, kuna see ametikoht antakse teisele isikule, millisel juhul tema tööleping lõpetatakse hüvitise maksmisega, mis arvutatakse välja 20 päeva töötasu iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses?
- M) Kas töötajal on – isegi kui tema töölepingut ei ole üles öeldud – õigus saada järjestikuste töölepingute sõlmimise või lepingute uuendamise eest, mis on vastuolus klausliga 5, hüvitist selle summaga võrdses või suuremas summas, mille suuruse määrab juhul, kui seda ei ole seaduses kindlaks määratud, kindlaks kohus?
- N) Kas kõike eeltoodut mõjutab mingil viisil ja kui jah, siis mil viisil asjaolu, et tegemist on tähtjatu katkendliku iseloomuga töösuhtega, kui see tähendab, et hooajast hooaega on sõlmitud järjest tähtjalisi töölepinguid, nagu on märgitud töötaja kaebuses?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

⁽²⁾ EU:C:2018:166.

⁽³⁾ EU:C:2019:387.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 17. veebruaril 2022 – IP versus Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(Kohtuasi C-110/22)

(2022/C 359/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IP

Vastustaja: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Eelotsuse küsimused

- A) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (!), lisatud raamkokkuleppe klausli 2 tähenduses tuleb sellist „tähtajatu töölepinguga mittealalist“ töötajat, nagu on kirjeldatud käesolevas taotluses, pidada „tähtajaliseks töötajaks“ ning ta kuulub raamkokkuleppe ja eelkõige selle klausli 5 kohaldamisalasse?
- B) Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 kohaldamisel tuleb asuda seisukohale, et tegemist on tähtajaliste töölepingute „järjestikuse kasutamisega“ või järjestikuste uuendamistega töötaja puhul, kes on sõlminud ametiasutusega tähtajatu mittealalise töölepingu, kui selles lepingus ei ole määratud konkreetset kestuse tähtaega, vaid see kehtib kuni tulevase konkursini ja vaba ametikoha täitmiseni, kui seda konkurssi ei ole viidud läbi 2002. aasta ja 2021. aasta esimese poolaasta vahelisel ajal?
- C) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ [...] klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus töötajate alusseaduse artikli 15 lõike 5 (mille eesmärk on järgida direktiivi ja millega nähakse selleks ette maksimaalselt 24 kuu pikkune tähtaeg töötajate järjestikuste tähtajaliste töölepingute kohta võrdlusperioodil, mille kestus on 30 kuud) tõlgendamine nii, et tähtajatu mittealalise töötajana töötatud perioodid võib arvestusest välja jätta, kuna sellisel juhul ei oleks nende lepingute jaoks mingit kohaldatavat piirangut ei lepingu kestusele, uuendamiste arvule või põhjusele ega lepingute järjestikusele kasutamisele?
- D) Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ [...] lisatud raamkokkuleppe klausliga 5 on vastuolus liikmesriigi õigus, milles ei ole kehtestatud teatud tähtajalise lepingu – näiteks avaliku sektori tähtajatute mittealaliste töötajate töölepingute – sõnaselgele või automaatselt pikendamisele mingit (arvu, kestuse või põhjuste) piirangut, vaid on kehtestatud piirang ainult nimetatud lepingu kestusele tähtajaliste lepingute järjestikusel kasutamisel?
- E) Kas juhul kui Hispaania seadusandja ei ole vastu võtnud ühtegi õigusnormi, mis piiraks tähtajatute mittealaliste töötajate töölepingute sõnaselgelt või automaatselt uuendamist, tuleb pidada direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 rikkumiseks sellist avaliku sektori töötaja juhtumit nagu põhikohtuasjas, kellel on tähtajatu mittealaline tööleping, mille ettenähtud kestust ei ole kunagi mainitud ega täpsustatud ning mida on pikendatud alates vähemalt 2002. aastast (tööle tagasi võtmine pärast teenistusest vabastamist) kuni 2021. aastani, ilma et oleks korraldatud valikumenetlust vaba ametikoha täitmiseks ja töösuhte ajutisuse lõpetamiseks?
- F) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtajaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16 (?), Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17 (?), Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega olukorra täielikult ennistamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud ainult piiratud ja objektiivne hüvitis (kahekümne päeva töötasu iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses), kuid ei ole ette nähtud mingit täiendavat hüvitist tekitatud kahju täielikult heastamiseks, kui kahju peaks selle summa ületama?
- G) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtajaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud hüvitise maksmine ainult töölepingu lõpetamise korral seepärast, et ametikoht täidetakse, kuid ei ole ette nähtud mingit hüvitist lepingu kehtivuse ajal alternatiivina lepingu tähtajatuks tunnistamisele? Kas kohtuvaidluses, kus on küsimus ainult selles, kas töötaja töösuhe on alaline, kuid töölepingut ei ole lõpetatud, oleks vaja tunnistada õigust saada ajutise töösuhtega tekitatud kahju eest alternatiivina töösuhte alaliseks tunnistamisele hüvitist?

- H) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab piisavalt hoiatava mõjuga meetmed ametiasutustes ja avaliku sektori asutustes raamlepingu klausliga 5 vastuolus olevate tähtajaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise tööandja poolt „kuritarvitamise vältimiseks ja karistamiseks“ teiste ja tulevaste töötajate puhul, mis vastaksid Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato kehtestatud tingimustele, kui need meetmed seisnevad alates 2017. aastast kehtestatud õigusnormides (27. juuni 2017. aasta seaduse 3/2017 riigi 2017. aasta üldeelarve kohta 34. lisasäte; 3. juuli 2018. aasta seaduse 6/2018 riigi 2018. aasta üldeelarve kohta 43. lisasäte ja kuningas 6. juuli 2021. aasta dekreetseadus 14/2021), milles on ette nähtud, et kohaldatakse vastutust „eeskirjade eiramise“ eest, täpsustamata konkreetselt seda vastutust rohkem kui ainult üldise viitamisega õigusnormidele, milles ei ole seda täpsustatud, ja ilma et tuhandete kohtuotsuste kontekstis, kus tunnistatakse töötajad tähtajatuteks mittealalisteks töötajateks, oleks teada ühtegi konkreetset juhtu, kus seda vastutust oleks ajutiste töölepingute sõlmimise õigusnormide rikkumise eest kohaldatud?
- I) Kas juhul, kui neid norme peetakse piisavalt hoiatavaks, kuna need kehtestati esimest korda 2017. aastal, võib neid kohaldada selleks, et vältida lepingute muutmist tähtajatuteks, kui sellise muutmise tingimused raamkokkuleppe klausli 5 rikkumise tõttu olid ajaliselt varasemad, või tähendaks see vastupidi nende õigusnormide kohaldamist tagasiulatava ja sundvõõrandamise jõuga?
- J) Kas juhul, kui leitakse, et Hispaania õiguses piisavalt hoiatava mõjuga meetmeid ei ole, tuleb direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe klausli 5 avalik-õigusliku tööandja poolt rikkumise tagajärjel pidada töölepingut tähtajatuks mittealaliseks töölepinguks või tuleb anda töötajale ilma täiendavate tingimusteta täielikult alalise töötaja staatus?
- K) Kas töölepingu muutmine direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe ja seda kokkulepet tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel alaliseks töölepinguks on liidu õiguse esimuslikkuse põhimõtte alusel kohustuslik ka siis, kui seda tuleb pidada Hispaania põhiseaduse artikli 23 lõikega 2 ja artikli 103 lõikega 3 vastuolus olevaks, kui neid põhiseaduse norme tõlgendatakse nii, et nendes on ette nähtud, et avalikus teenistuses on võimalik tööle asuda, sealhulgas töölepingu alusel ainult pärast seda, kui kandidaat on edukalt läbinud avaliku konkursi valikumenetluse, milles rakendatakse kõiki võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtteid? Kuna on võimalik teistsugune tõlgendus, mis on Tribunal Constitucionali (konstitutsioonikohus) järgitud tõlgendus, kas tuleb kohaldada riigi põhiseaduslikele õigusnormidele kooskõlalise tõlgendamise põhimõtet, nii et oleks kohustuslik otsustada niisuguse tõlgenduse kasuks, mis viib need õigusnormid liidu õigusega kooskõlla, käesoleval juhul arvestades, et põhiseaduse artikli 23 lõige 2 ja artikli 103 lõige 3 ei kohusta kohaldama töötajate töölevõtmise protsessides võrdõiguslikkuse, teenete ja võimekuse põhimõtteid?
- L) Kas töölepingu muutmine direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe ja seda kokkulepet tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel alaliseks töölepinguks ei pruugi olla kohaldatav, kui enne selle muutmise määramist kohtulikult kehtestatakse seadusega, mida hakatakse rakendada lähiaastail, ajutise töökoha muutmine koosseisuliseks, mis tähendab, et korraldatakse avalikud konkursid töötaja ametikoha täitmiseks, võttes arvesse asjaolu, et selles protsessis tuleb tagada „võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtete järgimine“ ning et seetõttu võib töötaja, kellega on sõlmitud või uuendatud järjestikuseid ajutisi töölepinguid, saada oma ametikohal koosseisuliseks töötajaks, kuid võib ka mitte saada, kuna see ametikoht antakse teisele isikule, millisel juhul tema tööleping lõpetatakse hüvitise maksmisega, mis arvutatakse välja 20 päeva töötasu iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

⁽²⁾ EU:C:2018:166.

⁽³⁾ EU:C:2019:387.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 3. märtsil 2022 – IK versus Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

(Kohtuasi C-159/22)

(2022/C 359/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IK

Vastustaja: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Eelotsuse küsimused

- A) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16 (¹), Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17 (²), Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega olukorra täielikult ennistamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud ainult piiratud ja objektiivne hüvitis (kahekümne päeva töötasu iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses), kuid ei ole ette nähtud mingit täiendavat hüvitist tekitatud kahju täielikult heastamiseks, kui kahju peaks selle summa ületama?
- B) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab raamkokkuleppe klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise eest piisavalt hoiatavaid meetmeid, mis vastavad tingimustele, mis on kehtestatud Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato seoses töötajale tekitatud kahju hüvitamisega, kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud hüvitise maksmine ainult töölepingu lõpetamise korral seepärast, et ametikoht täidetakse, kuid ei ole ette nähtud mingit hüvitist lepingu kehtivuse ajal alternatiivina lepingu tähtajatuks tunnistamisele? Kas kohtuvaidluses, kus on küsimus ainult selles, kas töötaja töösuhe on alaline, kuid töölepingut ei ole lõpetatud, oleks vaja tunnistada õigust saada ajutise töösuhtega tekitatud kahju eest alternatiivina töösuhte alaliseks tunnistamisele hüvitist?
- C) Kas liikmesriigi õigust võib käsitada nii, et see sisaldab piisavalt hoiatava mõjuga meetmeid ametiasutustes ja avaliku sektori asutustes raamlepingu klausliga 5 vastuolus olevate tähtjaliste lepingute järjestikuse kasutamise või uuendamise tööandja poolt „kuritarvitamise vältimiseks ja karistamiseks“ teiste ja tulevaste töötajate puhul, mis vastaksid Euroopa Kohtu praktikas 7. märtsi 2018. aasta otsuses kohtuasjas C-494/16, Santoro ja 8. mai 2019. aasta otsuses kohtuasjas C-494/17, Rossato kehtestatud tingimustele, kui need meetmed seisnevad alates 2017. aastast kehtestatud õigusnormides (27. juuni 2017. aasta seaduse 3/2017 riigi 2017. aasta üldeelarve kohta 34. lisasäte; 3. juuli 2018. aasta seaduse 6/2018 riigi 2018. aasta üldeelarve kohta 43. lisasäte ja kuninga 6. juuli 2021. aasta dekreetseadus 14/2021), milles on ette nähtud, et kohaldatakse vastutust „eeskirjade eiramise“ eest, täpsustamata konkreetselt seda vastutust rohkem kui ainult üldise viitamisega õigusnormidele, milles ei ole seda täpsustatud, ja ilma et tuhandete kohtuotsuste kontekstis, kus tunnistatakse töötajad tähtajatuteks mittealalisteks töötajateks, oleks teada ühtegi konkreetset juhtu, kus seda vastutust oleks ajutiste töölepingute sõlmimise õigusnormide rikkumise eest kohaldatud?
- D) Kas juhul, kui leitakse, et Hispaania õiguses piisavalt hoiatava mõjuga meetmeid ei ole, tuleb direktiivile 1999/70/EÜ (³) lisatud raamkokkuleppe klausli 5 avalik-õigusliku tööandja poolt rikkumise tagajärjel pidada töölepingut tähtajatuks mittealaliseks töölepinguks või tuleb anda töötajale ilma täiendavate tingimusteta täielikult alalise töötaja staatus?

- E) Kas töölepingu muutmine direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe ja seda kokkulepet tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel alaliseks töölepinguks on liidu õiguse esimuslikkuse põhimõtte alusel kohustuslik ka siis, kui seda tuleb pidada Hispaania põhiseaduse artikli 23 lõikega 2 ja artikli 103 lõikega 3 vastuolus olevaks, kui neid põhiseaduse norme tõlgendatakse nii, et nendes on ette nähtud, et avalikus teenistuses on võimalik tööle asuda, sealhulgas töölepingu alusel ainult pärast seda, kui kandidaat on edukalt läbinud avaliku konkursi valikumenetluse, milles rakendatakse kõiki võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtteid? Kuna on võimalik teistsugune tõlgendus, mis on Tribunal Constitucionali (konstitutsioonikohus) järgitud tõlgendus, kas tuleb kohaldada riigi põhiseaduslikele õigusnormidele kooskõlalise tõlgendamise põhimõtet, nii et oleks kohustuslik otsustada niisuguse tõlgenduse kasuks, mis viib need õigusnormid liidu õigusega kooskõlla, käesoleval juhul arvestades, et põhiseaduse artikli 23 lõige 2 ja artikli 103 lõige 3 ei kohusta kohaldama töötajate töөлövõtmise protsessides võrdõiguslikkuse, teenete ja võimekuse põhimõtteid?
- F) Kas töölepingu muutmine direktiivile 1999/70/EÜ lisatud raamkokkuleppe ja seda kokkulepet tõlgendava Euroopa Kohtu praktika alusel alaliseks töölepinguks ei pruugi olla kohaldatav, kui enne selle muutmise määramist kohtulikult kehtestatakse seadusega, mida hakatakse rakendada lähiaastail, ajutise töökoha muutmise koosseisuliseks, mis tähendab, et korraldatakse avalikud konkursid töötaja ametikoha täitmiseks, võttes arvesse asjaolu, et selles protsessis tuleb tagada „võrdõiguslikkuse, teenete, võimekuse ja avalikkuse põhimõtete järgimine“ ning et seetõttu võib töötaja, kellega on sõlmitud või uuendatud järjestikuseid ajutisi töölepinguid, saada oma ametikohal koosseisuliseks töötajaks, kuid võib ka mitte saada, kuna see ametikoht antakse teisele isikule, millisel juhul tema tööleping lõpetatakse hüvitise maksmisega, mis arvutatakse välja 20 päeva töötasuna iga töötatud aasta eest kuni ühe aasta töötasu ulatuses?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166.

⁽²⁾ EU:C:2019:387.

⁽³⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, menetluses osales: Dow AgroScience BV (Dow)

(Kohtuasi C-308/22)

(2022/C 359/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastustaja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Menetluses osales: Dow AgroScience BV (Dow)

Eelotsuse küsimused

1. Kas asjaomane liikmesriik, kes teeb otsuse määruse nr 1107/2009 ⁽¹⁾ artikli 36 lõike 2 kohaselt taimekaitsevahendile loa andmiseks, tohib kõrvale kalduda tsooni referentliikmesriigi hinnangust, kes on avalduse läbi vaadanud vastavalt selle määruse artikli 36 lõikele 1, ning kui jah, siis mil määral?

2. Kui vastus esimesele küsimusele kõlab, et asjaomane liikmesriik ei tohi seda teha või tohib ainult piiratult, siis kuidas näeb välja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile harta artikli 47 tähenduses? Kas tsooni referentliikmesriigi hinnangu õigsust võib siis piiramatult vaidlustada asjaomase liikmesriigi kohtus?
3. Kui asjaomane liikmesriik või selle liikmesriigi kohus jõuab järelduseni, et tsooni referentliikmesriigi hinnang ei ole piisavalt põhjendatud, siis mil määral on asjaomane liikmesriik sellisel juhul kohustatud kaasama tsooni referentliikmesriiki piisavalt põhjendatud hinnangu valmimisse?
4. Kas tsooni referentliikmesriik võib piirduda hinnanguga, milles ta tugineb ainult vastuvõetud juhenddokumentidele, ka siis, kui selles läbi töötatud teaduslikud ja tehnilised teadmised ei ole kogumis enam aktuaalsed?
5. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas piisab sellest, et tsooni referentliikmesriik tugineb täiendavalt ainult teaduslikele ja tehnilistele teadmistele, mis sisalduvad juba läbi töötatud, kuid mitte vastu võetud juhenddokumentides, või peab ta silmas pidama kõiki – ka mitte juhenddokumentides – kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi teadmisi?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009, taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, menetluses osales: Adama Registrations BV (Adama)

(Kohtuasi C-309/22)

(2022/C 359/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastustaja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Menetluses osales: Adama Registrations BV (Adama)

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse 2018/605 (¹) artikkel 2, silmas pidades ka määruse nr 1107/2009 (²) artikli 29 lõike 1 punkti e koostoimes selle artikli 4 lõikega 3 toob kaasa olukorra, kus pädev ametiasutus peab kohaldama endokriinseid häireid põhjustavate omaduste kindlaksmääramisel uusi kriteeriume ka loataotluste hindamis- ja otsustusmenetlustes, milles ei olnud otsust tehtud veel 10. novembril 2018?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas pädeval ametiasutusel on määruse 2018/605 põhjendust 8 arvestades kohustus peatada loataotluste hindamis- ja otsustusmenetlused kuni Euroopa Komisjoni seisukohani selle määruse toime kohta igale pooleliolevale menetlusele vastavalt määrusele nr 1107/2009?

3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav: Kas pädev ametiasutus võib piirduda hindamisega ainult taotluse esitamise ajal teadaolevate andmete alusel, isegi kui seejuures silmas peetavad teaduslikud ja tehnilised teadmised ei ole vaidlustatava otsuse tegemise ajal enam aktuaalsed?

- (¹) Komisjoni 19. aprilli 2018. aasta määrus (EL) 2018/605, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1107/2009 II lisa ja sätestatakse teaduslikud kriteeriumid endokriinsüsteemi häireid põhjustavate omaduste kindlakstegemiseks (ELT 2018, L 101, lk 33).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009, taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 11. mail 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, menetlusosaline: BASF Nederland BV (BASF)

(Kohtuasi C-310/22)

(2022/C 359/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Vastustaja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Menetlusosaline: BASF Nederland BV (BASF)

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1107/2009 (¹) artikli 4 lõike 1 teisest lõigust koostoimes selle määruse II lisa punktiga 3.6.5. tuleneb, et endokriinseid häireid põhjustavaid omadusi, mis toimeainel võivad olla, taimekaitsevahendi loataotluse hindamisel liikmesriigi tasandil enam ei hinnata?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Kas see tähendab, et endokriinseid häireid põhjustavaid omadusi käsitlevad teaduslikud ja tehnilised teadmised, mis on näiteks määruse nr 283/2013 (²) ja määruse 2018/605 (³) aluseks, jäetakse taimekaitsevahendi loa hindamisel arvesse võtmata? Kuidas on see seotud määruse nr 1107/2009 artikli 29 lõike 1 punktis e sätestatud nõudega, mille kohaselt tuleb hindamisel silmas pidada olemasolevaid teaduslikke ja tehnilisi teadmisi?
3. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: Millisel kujul on siis sellisel valitsusvälisel organisatsioonil nagu kaebaja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile harta artikli 47 tähenduses, et vaidlustada toimeaine heakskiitmine kohtus?
4. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas see tähendab, et loataotluse hindamisel on määrava tähtsusega kõnealuseid endokriinseid häireid põhjustavaid omadusi käsitlevad teaduslikud ja tehnilised teadmised, mis on asjaomasel ajal olemas?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

(²) Komisjoni 1. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 283/2013, milles sätestatakse toimeainete andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT 2013, L 93, lk 1).

(³) Komisjoni 19. aprilli 2018. aasta määrus (EL) 2018/605, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1107/2009 II lisa ja sätestatakse teaduslikud kriteeriumid endokriinsüsteemi häireid põhjustavate omaduste kindlakstegemiseks (ELT 2018, L 101, lk 33).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 12. mail 2022 – E. versus
Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Kohtuasi C-322/22)

(2022/C 359/24)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: E.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 väljendatud tõhususe ja lojaalse koostöö ning võrdväarsuse põhimõtetega või mistahes muu liidu õiguses ettenähtud põhimõttega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu 29. augusti 1997. aasta maksuseadustiku (Ordynacja podatkowa; konsolideeritud versioon: Dz. U. 2012, 749, muudetud) artikli 78 § 5 punktid 1 ja 2, mis näevad ette, et maksukohustuslasel ei ole õigus saada viivist enamakstud maksusummalt, mille maksu kinnipidaja on kinni pidanud vastuolus liidu õigusega, ajavahemiku eest pärast 30 päeva möödumist sellest, kui Euroopa Liidu Teatajas avaldati Euroopa Liidu Kohtu otsus, milles tuvastati maksu kinnipidamise vastuolu liidu õigusega, juhul kui maksukohustuslane on esitanud enamakse tuvastamise taotluse pärast selle tähtaja möödumist ja maksu sissenõudmist käsitlevad liikmesriigi õigusnormid on vaatamata Euroopa Kohtu 10. aprilli 2014. aasta otsusele C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249) endiselt vastuolus liidu õigusega?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona
(Hispaania) 17. mail 2022 – KT versus Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya**

(Kohtuasi C-331/22)

(2022/C 359/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: KT

Vastustaja: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Eelotsuse küsimused

1. Seaduses 20/2021 on ainsa karistusmeetmena ette nähtud valikumenetluste korraldamine koos hüvitisega ainult nendele kuritarvituse ohvritele, kes neid valikumenetlusi edukalt ei läbi. Kas see seadus rikub direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ raamkokkuleppe klauslit 5, kuna selle seadusega jäetakse karistamata kuritarvitused nende ajutiste avalike teenistujate suhtes, kes on need valikumenetlused edukalt läbinud, kui sanktsioon on alati tingimata vajalik ja selle valikumenetluse edukalt läbimine ei ole karistusmeede, mis vastaks direktiivi nõuetele, nagu Euroopa Kohus sedastas 2. juuni 2021. aasta kohtumääruses kohtuasjas C-103/2019⁽²⁾?

2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav ja seadus 20/2021 ei näe ette muid tõhusaid karistusmeetmeid järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise või tähtajalise lepingu kuritarvitusliku pikendamise eest, siis kas asjaolu, et seadus ei näe ette järjestikuste tähtajaliste töölepingute või tähtajalise lepingu kuritarvitusliku pikendamise muutmist tähtajatuks lepinguks, rikub direktiivi 1999/70/EÜ raamkokkuleppe klauslit 5, nagu Euroopa Kohus sedastas 3. septembri 2020. aasta kohtumääruses kohtuasjas C-153-20 ^(?)?
3. Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) määras oma 26. septembri 2018. aasta kohtuotsustes 1425/2018 ja 1426/2018 kindlaks kohtupraktika doktriini, mida on kinnitatud tema 20. detsembri 2007. aasta kohtuotsusega 1534/2021, et meede, mis tuleb võtta ajutiste töösuhete kuritarvitamise olukorras, võib seisneda lihtsalt selles, et avalik teenistuja, kellele on osaks saanud kuritarvitamine, hoitakse töökohal ebakindla töösuhete olukorras seni, kuni tööandjaks olev ametiasutus määrab kindlaks, kas esineb struktuuriline vajadus, ja korraldab vastavad valikumenetlused, milles võivad osaleda kandidaadid, kelle puhul ei ole sellist ajutise töösuhete kuritarvitamist olnud, et täita ametikoht alaliste või koosseisuliste avalike teenistujatega. Kas see kohtupraktika doktriin on vastuolus direktiivi 1999/70/EÜ raamkokkuleppe klausliga 5, kui avatud valikumenetluse korraldamine ja valikumenetluse edukas läbimine ei ole karistusmeede, mis vastaks direktiivi nõuetele, nagu see on ette nähtud Euroopa Kohtu 2. juuni 2021. aasta kohtumääruses kohtuasjas C-103/2019?
4. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav ja Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika ei näe ette muid tõhusaid karistusmeetmeid järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise või tähtajalise lepingu kuritarvitusliku pikendamise eest, siis kas asjaolu, et kohtupraktikas ei ole ette nähtud järjestikuste tähtajaliste töölepingute või tähtajalise lepingu kuritarvitusliku pikendamise muutmist tähtajatuks lepinguks, rikub direktiivi 1999/70/EÜ raamkokkuleppe klauslit 5, nagu Euroopa Kohus sedastas 3. septembri 2020. aasta kohtumääruses kohtuasjas C-153-20?
5. Kui direktiivi 1999/70/EÜ raamkokkuleppe klausli 5 ülevõtmiseks vastu võetud õigusakt rikub ühenduse õigust, kuna selles ei ole ette nähtud ühtegi konkreetset karistusmeedet, mis tagaks selle ühenduse õigusnormi eesmärkide saavutamise ja avalike teenistujate töösuhete ebakindlaks muutmise lõpetamise,

siis kas sellises olukorras peavad liikmesriigi õigusasutused otsustama, et kuritarvituslik ajutine töösuhe tuleb muuta alaliseks töösuhteks – mis erineb küll koosseisulise ametniku omast, kuid tagab kuritarvituse ohvrile töökohal stabiilsuse –, et vältida niisuguse kuritarvituse karistamatust ja kokkuleppe klausli 5 eesmärkide õõnestamist, isegi kui niisugust muutmist ei ole riigisiseste õigusnormidega ette nähtud, tingimusel et sellele ajutisele töösuhetele on eelnenud avalik valikumenetluse konkurss ning on järgitud võrdse kohtlemise, teenete ja võimekuse põhimõtteid?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, 10.7.1999, lk 43; ELT erivaljaanne 05/03, lk 368).

⁽²⁾ EU:C:2021:460.

⁽³⁾ EU:C:2020:760.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 24. mail 2022 – Cofidis versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-340/22)

(2022/C 359/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cofidis

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kas 15. mai 2014. aasta direktiiviga 2014/59/EL⁽¹⁾ on vastuolus see, kui liikmesriigis maksustatakse teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuvate krediitiasutuste filiaale selliste õigusnormide alusel nagu Portugali riigisisene kord, mis reguleerib pangandussektorile kehtestatud täiendavat solidaarsusmaksu, millega maksustatakse korrigeeritud kohustusi ja bilansiväliste tuletisinstrumentide tinglikku väärtust ning mille tulu ei määrata riigi kriisilahendusmeetmete ja ühtse kriisilahendusfondi rahastamise mehhanismide tarbeks?
2. Kas ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisevabadusega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kehtestatud Portugali riiklikus pangandussektori täiendava solidaarsusmaksu korras, mis võimaldab kindlaksmääratud ja heaks kiidetud kohustustest maha arvata teatavaid kohustuste elemente, mida võetakse arvesse esimese taseme ja teise taseme omavahendite arvutamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) 575/2013⁽²⁾, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012, II osa sätetele, võttes arvesse selle määruse IX osas ette nähtud üleminekusätteid, ja mida võivad emiteerida ainult õigusvõimega üksused, st mida ei või emiteerida mitteresidentidest krediitiasutuste filiaalid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

⁽²⁾ ELT 2013, L 176, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 31. mail 2022 – NM versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-349/22)

(2022/C 359/27)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (maksuasjade vahekohus (haldusvaidluste arbitraažikeskus))

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: NM

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira (maksu- ja tolliamet)

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikliga 110 on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu Código do Imposto Sobre Veículos (sõidukimaksu seadustik) artikli 8 lõike 1 punkt d (millega on ette nähtud teatavatele keskkonnakriteeriumidele vastavate sõiduautode puhul soodustus, mis seisneb sõidukimaksu vähendamises 25 %-ni), mis kehtib ja mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021 kehtivas redaktsioonis – mis on piiravam kui seni kehtinud redaktsioon – nii uutele kodumaistele sõidukitele kui ka teistest Euroopa Liidu liikmesriikidest pärit kasutatud sõidukitele, mis on pärast seda kuupäeva Portugalis esmakordselt registreeritud, ja mille tulemusel maksustatakse neid sõidukeid võrdselt, kuid tekib olukord, mida võib pidada ebavõrdseks sama kasutusajaga kasutatud sõidukite vahel, mis vastavad varem kehtinud vähem rangetele keskkonnakriteeriumidele, kuid ei vasta uue seaduse kriteeriumidele, sõltuvalt sellest, kas a) need lasti algselt turule ja registreeriti Portugalis enne seaduse uue redaktsiooni jõustumise kuupäeva, millisel juhul on nad saanud kasu maksusumma vähendamisest 25 %-le, mida võib pidada kajastatuks kasutatud sõidukite ostuhinnas, või b) nad registreeriti mõnes teises liikmesriigis seaduse eelmise redaktsiooni kehtivuse ajal ja nad lubati Portugalis tarbimise pärast seda kuupäeva, millisel juhul peavad nad tasuma maksu 100 %-se maksumäära alusel?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Hamm (Saksamaa) 1. juunil 2022 –
kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: A.**

(Kohtuasi C-352/22)

(2022/C 359/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Hamm

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Puudutatud isik: A.

Taotleja: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 9 lõikeid 2 ja 3 koostoimes direktiivi 2011/95/EL⁽²⁾ artikli 21 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et muus Euroopa Liidu liikmesriigis tehtud jõustunud otsus, millega tunnustatakse isikut pagulasena Genfi pagulaseisundi konventsiooni tähenduses, on isiku väljaandmise taotluse saanud liikmesriigis toimivas väljaandmismenetluses tulenevalt liidu õiguses sätestatud kohustusest tõlgendada riigisisest õigust kooskõlas direktiiviga (ELTL artikli 288 kolmas lõik ja ELL artikli 4 lõige 3) siduv ega luba isikut kolmandale riigile või päritoluriigile välja saata seni, kuni pagulasena tunnustamise otsus uuesti kehtetuks tunnistatakse või kuni selle kehtivusaeg lõpeb?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (uuesti sõnastatud) (ELT 2011, L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 2. juunil 2022 – Pro Rauchfrei
e. V. versus JS e. K**

(Kohtuasi C-356/22)

(2022/C 359/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pro Rauchfrei e. V.

Kostja: JS e. K.

Eelotsuse küsimused

1. Kas turuleviimise mõiste direktiivi 2014/40/EL⁽¹⁾ artikli 8 lõike 3 esimese lause tähenduses hõlmab tubakatoodete müüki müügiautomaatidest sel viisil, et neis asuvatele sigaretipakenditele on küll kantud õigusnormides ette nähtud hoiatused, aga sigaretipakendeid hoitakse müügiautomaadis nii, et need ei ole algul tarbijale nähtavad, ja neile kantud hoiatusi on näha alles pärast seda, kui klient on vajutanud automaadil, millele kassapidaja on kõigepealt juurdepääsu võimaldanud, valikunuppu, mille tulemusel suunatakse sigaretipakend veel enne maksmist kassalindile?

2. Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 8 lõike 3 esimeses lauses sätestatud keeld, mille kohaselt ei või hoiatused olla „muul viisil varjatud“, hõlmab olukorda, kus kauba esitlemisel müügiautomaadis on kogu tubakapakend varjatud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT 2014, L 127, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 8. juunil 2022 –
G sp. z o.o. versus W S.A.**

(Kohtuasi C-371/22)

(2022/C 359/30)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Apellant: G sp. z o.o.

Vastustaja: W S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (¹), artikli 3 lõiked 5 ja 7, mille kohaselt elektritarbija (väikeettevõtja) õiguste teostamisel elektritarbija vahetamise korral järgitakse põhimõtet, mis tagab vabatarbijale reaalse võimaluse hõlpsasti tarnijat vahetada ja vahetuse toimumise mittediskrimineerival viisil hinna, töömahu ja ajakulu osas, tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus võimalus näha ette, et elektritarbija soovil elektritarbija vahetamiseks elektritarnelepingu ülesütleamise korral peab tarbija maksma leppetrahvi, mis ei sõltu kahju suurusest (23. aprilli 1964. aasta tsiviilseadustiku (ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny) artikli 483 § 1 ja artikli 484 § -d 1 ja 2), ja ilma, et sellise leppetrahvi suuruse arvutamise või kindlaks määramise kriteeriumid oleks sätestatud energiaseaduses (10. aprilli 1997. aasta energiaseaduse (ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne) artikli 4j lõige 3a)?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, artikli 3 lõiked 5 ja 7, mille kohaselt elektritarbija (väikeettevõtja) õiguste teostamisel elektritarbija vahetamise korral järgitakse põhimõtet, mis tagab vabatarbijale reaalse võimalus hõlpsasti tarnijat vahetada ja vahetuse toimumise mittediskrimineerival viisil hinna, töömahu ja ajakulu osas, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus lepingutingimuste tõlgendamine viisil, mis võimaldab elektritarnelepingu ülesütleamise korral nõuda tarbijatelt (väikeettevõtjalt) põhimõtte „võta või maksa“ kohaselt tasu, mis *de facto* vastab kuni lepingu tähtaja lõppemiseni tarbimata jäänud elektrienergia maksumusele?

(¹) ELT 2009, L 211, lk 55.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luksemburg) 9. juunil 2022 – CM versus DN

(Kohtuasi C-372/22)

(2022/C 359/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CM

Kostja: DN

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽¹⁾, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 9 lõiget 1 tuleb kohaldada:
 - a. avaldusele muuta suhtlusõigust nimetatud määruse artikli 2 punkti 10 tähenduses, kui suhtlusõiguse omaja, kes sai selle õiguse kohtulahendi alusel, milles määratud suhtlusõiguse teostamise jõustumise kuupäev lükkati laste huvides edasi, kuid kohtuotsus on jõustunud ja omandanud seadusjõu, esitas suhtlusõiguse muutmise avalduse laste eelmises hariliku viibimiskoha liikmesriigis rohkem kui neli kuud enne kohtusse pöördumist artikli 9 lõike 1 alusel,
 - b. ja seda eksklusiivselt, võrreldes määruse artiklis 8 sätestatud kohtualluvuse põhieeskirjaga,kuivõrd sama määruse põhjenduses 12 on täpsustatud, et „*käesoleva määrusega kehtestatud kohtualluvuse alused vanemliku vastutuse küsimustes kujundatakse lapse huve silmas pidades, eeskätt läheduskriteeriumi põhjal [...] jurisdiktsioon peaks esimeses järjekorras olema lapse alalise elukoha riigil, välja arvatud teatavatel lapse elukoha vahetamise juhtudel [...]?*”
2. Kui vastus küsimusele I on jaatav, siis kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, artikli 9 lõikest 1 tulenev kohtualluvus, mis on ette nähtud „*erandina selle määruse artiklist 8*“, läheb vastuollu sama määruse artikli 15 kohaldamisega, mida kohaldatakse „*erandina*“ ja „*siis, kui see on lapse parimates huvides?*”

⁽¹⁾ JO 2003, L 338, p. 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 9. juunil 2022 – kriminaalmenetlus järgmise isiku vastu: NE

(Kohtuasi C-373/22)

(2022/C 359/32)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

NE

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artiklit 2, artikli 6 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et kohus, mis menetleb kriminaalasja ja on ühtlasi kostja kahju hüvitamise hagi, mille on esitanud viidatud kriminaalasjas süüdistatav isik, kes heidab hagi sellele kohtule või tema õigusjärglasele ette selle sama või mõne muu kriminaalasja menetlemisel toime pandud rikkumist, või kohus, mis on hagi rahuldamise korral kohustatud maksma kahjuhüvitist, ei ole sõltumatu ja erapooletu kohus liidu õiguse tähenduses?
2. Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, kas viidatud liidu õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et see kohus ei tohi kriminaalmenetlust jätkata ega asjas sisulist otsust teha, ning millised tagajärjed oleks asjaomase kohtu menetlus- ja materiaalõiguslikele toimingutele siis, kui ta end erapooликuse tõttu ei taandaks?
3. Kas ELL artiklit 2, artikli 6 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et kohtute seaduse muudatusega (*Zakon za sadebnata vlast*, DV nr 32/26.4.2022, mille rakendamine on edasi lükatud 27. juulini 2022) likvideeritava kohtu – kusjuures kohtud peavad kuni seaduse rakendamiseni ja ka pärast seda jätkama nende asjade menetlemist, milles on eelistungid juba toimunud – sõltumatust kahjustatakse, kui kohtu likvideerimist põhjendatakse sellega, et nii kaitstakse põhiseadusest tulenevat kohtuvõimu sõltumatuse põhimõtet ja kodanike põhiseadusest tulenevaid õigusi, jättes aga nõuetekohaselt selgitamata, milliste asjaolude põhjal on tehtud järeldus, et neid põhimõtteid on rikutud?
4. Kas eespool viidatud liidu õiguse sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu kohtute seaduse (DV nr 32/26.4.2022, mille rakendamine on edasi lükatud [27]. juulini 2022) sätted, millega eespool viidatud põhjenduse alusel nähakse ette (kriminaalasjade erikohtu kui) Bulgaaria iseseisva kohtuorgani täielik likvideerimine ning kohtunike (sealhulgas käesolevat kriminaalasja menetleva kolleegiumi kohtuniku) üleviimine sellest kohtust kogu riigi teistesse kohtutesse, sealhulgas kohtutesse, mis asuvad kohtunike senisest tegevuskohast väga kaugel, ilma et asjaomaseid uusi asukohti oleks enne kindlaks määratud ega kohtunike nõusolekut küsitud, ning mille kohaselt kehtestatakse ainult nende kohtunike suhtes seadusega piirangud selles osas, kui paljud neist maksimaalselt võib kohtuorganisse uuesti ametisse nimetada?
5. Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, ja võttes arvesse liidu õiguse esimest, milliseid menetlustoiminguid peavad likvideeritavate kohtute kohtunikud sel juhul tegema? Millised tagajärjed oleks sellel likvideeritavate kohtute menetlusotsustele kohtuasjades, mis tuleb lõpuni menetleda, ning millised tagajärjed oleks lõplikele otsustele neis kohtuasjades?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 10. juunil 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited versus Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

(Kohtuasi C-376/22)

(2022/C 359/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Vastustaja: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2000/31/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 4 punkti a alapunkti ii tuleb tõlgendada nii, et konkreetse infoühiskonna teenuse vastu võetavat meetet võib mõista ka kui seadusega kehtestatud meetet, mis on seotud konkreetsete infoühiskonna teenuste (nagu suhtlusplatvormid) üldiselt kirjeldatud kategooriaga, või nõuab meetme olemasolu selle sätte tähenduses otsuse tegemist konkreetse üksikjuhtumi (nt nimeliselt määratletud suhtlusplatvormi) kohta?
2. Kas direktiivi 2000/31 artikli 3 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et kui selle sätte kohaselt edasilükkamatutel juhtudel ei teatata komisjonile ja asukohaliikmesriigile võetud meetmest võimalikult kiiresti (tagantjärele), tähendab see, et pärast (tagantjärele) teatamise jaoks piisava ajavahemiku möödumist ei tohi seda meetet konkreetse teenuse suhtes kohaldada?
3. Kas sellise meetme kohaldamist direktiivi 2000/31 artikli 3 lõike 4 tähenduses, mis ei ole seotud saadete ja kasutajate loodud videotega, mis tehakse kättesaadavaks videojagamisplatvormil, takistab direktiivi 2010/13/EL⁽²⁾ artikli 28a lõige 1 direktiivi (EL) 2018/1808⁽³⁾ sõnastuses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta – e kaubanduse direktiiv) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ETL eriväljaanne 1325, lk 399).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT 2010, L 95, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1808, millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), et võtta arvesse muutuvat turuolukorda (ELT. 2018, L 303, lk 69).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
10. juunil 2022 – LR versus Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio
scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Kohtuasi C-377/22)

(2022/C 359/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LR

Vastustajad: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Eelotsuse küsimused

Kas – ilma et see välistaks kaebaja Ühendkuningriigis liidu õiguse tähenduses kogunenud tööstaaži arvessevõetavuse ja vaatamata Ühendkuningriigi väljaastumisele Euroopa Liidust – ETL artikli 45 lõikeid 1 ja 2 ning liidu määruse nr 492/2011⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm nagu dekreetseaduse nr 126/2019, mis võeti muudatustega seadusena vastu seadusega nr 159/2019, artikli 1 lõige 6, mille kohaselt peetakse õpetajate Itaalia keskkoolis tähtajatult töölevõtmiseks korraldatavas erakorralises konkursis osalemise eesmärgil kehtivaks ainult kandidaatide koosseisuväliselt töötamist riigisisestes riigikeskkoolides, mitte aga teistes Euroopa

riikides asuvates sama taseme asutustes, arvestades kõnealuse menetluse eripärast eesmärki võidelda riigisisese ebakindlate töösuhete nähtusega, ning juhul kui Euroopa Kohus ei leia, et Itaalia õigusnormid on Euroopa õigusliku raamistikuga abstraktselt vastuolus, kas sel juhul võib Itaalia õigusnormides sätestatud meetmeid pidada proportsionaalseks konkreetselt eespool viidatud üldise huvi eesmärgiga, mida taotletakse?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT 2011, L 141, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Madalmaad) 15. juunil 2022 – X versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Kohtuasi C-392/22)

(2022/C 359/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määrust (¹), arvestades selle põhjendusi 3, 32 ja 39 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 4, 18, 19 ja 47, tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et riikidevahelise usalduse põhimõte on jagamatu, millest tuleneb, et liidu õiguse rasked ja süstemaatilised rikkumised, mille paneb võimalik vastutav liikmesriik enne üleandmist toime kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei ole (veel) Dublini määruse alusel tagasipöördunud, välistavad täielikult üleandmise sellele liikmesriigile?
2. Kui vastus sellele küsimusele on eitav: Kas Dublini määruse artikli 3 lõiget 2 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 4, 18, 19 ja 47 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus võimalik vastutav liikmesriik rikub raskelt ja süstemaatiliselt liidu õigust, ei või üleandev liikmesriik Dublini määruse raames kohe lähtuda riikidevahelise usalduse põhimõttest, vaid peab kõrvaldama kõik kahtlused selle suhtes, et taotleja ei satu pärast üleandmist Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 vastuolus olevasse olukorda, või siis tõendama, et seda ei juhtu?
3. Milliste tõenditega saab taotleja põhjendada oma väiteid, et tema üleandmine on vastuolus Dublini määruse artikli 3 lõikega 2, ja milline tõendamisstandard on seejuures kohaldatav? Kas üleandval liikmesriigil on, arvestades Dublini määruse põhjendustes esitatud viiteid liidu õigustikule, kohustus teha koostööd ja/või veenduda esitatud andmete õigsuses või tuleb kolmandate riikide kodanike põhiõiguste raske ja pideva rikkumise korral võtta vastutavalt liikmesriigilt individuaalseid tagatise selle kohta, et pärast taotleja üleandmist austatakse (kõigiti) tema põhiõigusi? Kas vastus sellele küsimusele on teistsugune, kui taotlejal puuduvad tõendid, kuna oma järjepidevate ja üksikasjalike avalduste toetuseks ei suuda ta esitada dokumente, samal ajal kui seda ei saa avalduste laadi arvestades oodata?

4. Kas eespool punktis 3 esitatud küsimustele antakse teistsugune vastus, kui taotleja tõendab, et kaebused vastutava liikmesriigi ametiasutustele ja/või edasikaebamine ei ole võimalik ja/või ei ole tõhus?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 15. juunil 2022 –
EXTÉRIA, s. r. o. versus Správní, s. r. o.**

(Kohtuasi C-393/22)

(2022/C 359/36)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EXTÉRIA, s. r. o.

Kostja: Správní, s. r. o.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 (¹) kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste „leping teenuse osutamiseks“ hõlmab ka eellepingut (*pactum de contrahendo*), mille alusel pooled on võtnud endale kohustuse sõlmida selle sätte tähenduses leping teenuste osutamiseks?

(¹) ELT 2012, L 351, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 15. juunil 2022 – Oilchart
International NV versus O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV**

(Kohtuasi C-394/22)

(2022/C 359/37)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Oilchart International NV

Kostja: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Eelotsuse küsimused

1. Kas Brüsseli Ia määruse nr 1215/2012⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti b koostoimes maksejõuetusmääruse nr 1346/2000⁽²⁾ artikli 3 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et Brüsseli Ia määruse nr 1215/2012 artikli 1 lõike 2 punktis b määratletud mõistetega „pankrotimenetlus, maksejõuetute äriühingute või muude juriidiliste isikute likvideerimismenetlus, kohtumenetlus, kompromissi tegemine ja muud sellised menetlused“ on hõlmatud ka menetlus, milles nimetatakse hagiavalduses märgitud nõuet tavaliseks müügiarvel põhinevaks nõudeks, ilma et oleks mainitud kostjast poolel juba tekkinud maksejõuetust, kusjuures nõude tegelik õiguslik alus on Madalmaade maksejõuetusseaduses sisalduvad erandeid ette nägevad erinormid (30. septembri 1893. aasta maksejõuetuse ja maksete edasilükkamise seaduse (Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling; edaspidi „NIG“) artikli 25 lõige 2), ja milles

— tuleb kontrollida, kas nõue on hinnatav nõue (NIG artikkel 26 koostoimes artikliga 110) või mittehinnatav nõue (NIG artikli 25 lõige 2),

— tuleb Madalmaade maksejõuetusseaduse erinormide alusel, arvestades iga nõude eriomaseid õiguslikke tagajärgi (sealhulgas võimalust võtta kasutusele pärast maksejõuetuse tekkimist üle võetud pangagarantii), käsitleda küsimust, kas ühekorraga saab maksta panna mõlemad nõuded ja kas üks nõue teist nõuet ei välista;

samuti

2. Kas NIG artikli 25 lõige 2 on kooskõlas maksejõuetusmääruse nr 1346/2000 artikli 3 lõikega 1, kuivõrd viidatud õigusnorm lubab kõnealust (NIG artikli 25 lõike 2 alusel esitatud) nõuet maksejõuetuse tekkimise liikmesriigi maksejõuetuskohtu asemel maksta panna teise liikmesriigi kohtus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT 2000, L 160, lk 1, ELT eriväljaanne 19/01, lk 191).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 14. juunil 2022 – „Trade Express-L“ OOD versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

(Kohtuasi C-395/22)

(2022/C 359/38)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Varna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Trade Express-L“ OOD

Vastustaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid,⁽¹⁾ põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2008 energiastatistika kohta⁽²⁾ artikli 2 punkti d ning proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised

õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt isikuid, kes on omandanud ühendusesiselt määrdeõli vastavalt määruse (EÜ) nr 1099/2008 lisa A punktile 3.4.20, (või sellise määrdeõli importijaid) saab kohustada looma kriisivaru?

2. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt toodete liigid, mille kriisivaru tuleb luua ja säilitada, on piiratud ainult ühe osaga direktiivi artikli 2 punktis i koosmõjus direktiivi (EÜ) nr 1099/2008 A lisa punktiga 3.4 loetletud toodetest?
3. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt direktiivi artikli 2 punktis i koosmõjus direktiivi (EÜ) nr 1099/2008 A lisa punktiga 3.4 loetletud toodete ühe liigi ühendusesisene omandamine või import tekitab isikule kohustuse luua ja säilitada teist, st muud liiki toote kriisivaru?
4. Kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et nendega on vastuolus sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt isik on kohustatud looma ja säilitama sellise toote kriisivaru, mida ta oma majandustegevuse raames ei kasuta ning mis ei ole selle tegevusega seotud, kusjuures see kohustus toob lisaks kaasa märkimisväärse rahalise kulu (mistõttu kohustuse täitmine muutub praktiliselt võimatuks), kuna isikul ei ole seda toodet ning ta ei ole ka selle toote importija ega valdaja?
5. Kui ühele küsimustest vastatakse eitavalt, siis kas nõukogu 14. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/119/EÜ, millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid, põhjendust 33, artiklit 1, artiklit 3, artiklit 8 ning artikli 2 punkte i ja j tuleb tõlgendada nii – arvestades direktiivi eesmärki ja proportsionaalsuse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõikele 1 koostoimes artikliga 17 –, et isikut, kes on ühendusesiselt omandanud või importinud teatud toodet, saab kohustada looma ja säilitama ainult sama liiki toote kriisivaru, mida omandati või imporditi?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 265, lk 9

⁽²⁾ ELT 2008, L 304, lk 1

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Kohtuasi C-396/22)

(2022/C 359/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Eelotsuse küsimused

1. Kas tuleb jääda selle juurde, et ka liitkaristuse hilisema mõistmise menetlus kuulub raamotsusega 2009/299/JSK⁽¹⁾ muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK⁽²⁾ artikli 4a lõike 1 kohaldamisalasse, kui otsus tehakse küll kohtuliku arutelu põhjal kohtuotsusega, kuid selles menetluses ei saa läbi vaadata süüdi tunnistamist ega muuta üksikkuriteo eest mõistetud karistust?
2. Kas liidu õiguse esimesega on kooskõlas asjaolu, et Saksamaa seadusandja on rahvusvahelist õigusabi kriminaalasjades käsitleva seaduse (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, IRG) § 83 lõike 1 punktis 3 käsitletud tagaselja süüdimõistmist üleandmise absoluutse takistusena, kuigi raamotsusega 2009/299/JSK muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõikes 1 on selles osas ette nähtud ainult vabatahtlik keeldumise põhjus?

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikul arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(Kohtuasi C-397/22)

(2022/C 359/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Menetlusosaline: LM

Eelotsuse küsimused

1. Kas tuleb jääda selle juurde, et kohtukutse kättetoimetamisel asjaomase isikuga koos elavale täiskasvanud isikule tuleb raamotsusega 2009/299/JSK⁽¹⁾ muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK⁽²⁾ artikli 4a lõike 1 punkti a alapunkti i tõlgendada nii, et vahistamismääruse teinud õigusasutus peab tõendama, et asjaomane isik sai kohtukutse tegelikult kätte, või tuleb raamotsusega 2009/299/JSK muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõike 1 punkti a alapunkti i tõlgendada nii, et kättetoimetamine asjaomase isikuga koos elavale täiskasvanud isikule tõendab tegelikku teadmist, kui asjaomane isik usutavalt ei selgita, et ja miks ta ei saanud kohtukutsest teada?
2. Kas läbiviidud apellatsioonimenetluse puhul tuleb mõistet „kohtulik arutelu“ raamotsusega 2009/299/JSK muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõikes 1 tõlgendada nii, et see viitab esimeses kohtuastmes tehtud otsusele eelnenud kohtulikule arutelule, kui ainult tagaotsitav esitas apellatsioonkaebuse ja apellatsioonkaebus jäeti läbi vaatamata?

3. Kas liidu õiguse esimesega on kooskõlas asjaolu, et Saksamaa seadusandja on rahvusvahelist õigusabi kriminaalasjades käsitleva seaduse (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, IRG) § 83 lõike 1 punktis 3 käsitletud tagaselja süüdimõistmist üleandmise absoluutse takistusena, kuigi raamotsusega 2009/299/JSK muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõikes 1 on selles osas ette nähtud ainult vabatahtlik keeldumise põhjus?

- (¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24).
- (²) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 15. juunil 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Kohtuasi C-398/22)

(2022/C 359/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Menetlusosaline: RQ

Eelotsuse küsimused

1. Kas läbiviidud apellatsioonimenetluse puhul tuleb mõistet „kohtulik arutelu“ raamotsusega 2009/299/JSK (¹) muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK (²) artikli 4a lõikes 1 tõlgendada nii, et see viitab esimeses kohtuastmes tehtud otsusele eelnenud kohtulikule arutelule, kui ainult tagaotsitav esitas apellatsioonkaebuse ning apellatsioonkaebus kas jäeti läbi vaatamata või muudeti esimese astme kohtu otsust tema kasuks?
2. Kas liidu õiguse esimesega on kooskõlas asjaolu, et Saksamaa seadusandja on rahvusvahelist õigusabi kriminaalasjades käsitleva seaduse (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, IRG) § 83 lõike 1 punktis 3 käsitletud tagaselja süüdimõistmist üleandmise absoluutse takistusena, kuigi raamotsusega 2009/299/JSK muudetud redaktsioonis raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõikes 1 on selles osas ette nähtud ainult vabatahtlik keeldumise põhjus?

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT 2009, L 81, lk 24).

(²) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 15. juunil 2022 – Confédération paysanne versus Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Kohtuasi C-399/22)

(2022/C 359/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Confédération paysanne

Vastustajad: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruseid nr 1169/2011 ⁽¹⁾, nr 1308/2013 ⁽²⁾, nr 543/2011 ⁽³⁾ ja nr 952/2013 ⁽⁴⁾ tuleb tõlgendada nii, et need võimaldavad liikmesriigil võtta riigisiseseid meetmeid, millega kehtestatakse keeld konkreetsest riigist pärit puu- ja köögivilja impordile, mis ei vasta määruse nr 1169/2011 artiklile 26 ja määruse nr 1308/2013 artiklile 76, sest puudub märges riigi või territooriumi kohta, kust need tegelikult pärinevad, eelkõige juhul, kui selline rikkumine toimub massiliselt ja seda ei ole lihtne kontrollida, kui tooted on liidu territooriumile sisenenud?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 28. jaanuari 2019. aasta otsusega heaks kiidetud kirjavahetuse vormis lepingut, millega muudetakse 26. veebruari 1996. aasta Euroopa-Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepingu (millega luuakse assotsiatsioon Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning Maroko vahel) protokolle nr 1 ja 4, tuleb tõlgendada nii, et määruse (EL) nr 1669/2011 artiklite 9 ja 26 ning määruse (EL) nr 1308/2011 artikli 76 kohaldamisel on esiteks Lääne-Sahara territooriumil koristatud puu- ja köögiviljade päritoluriigiks Maroko ja teiseks on Maroko ametiasutused pädevad väljastama määruses nr 543/2011 ette nähtud vastavussertifikaate kõnealusel territooriumil koristatud puu- ja köögiviljadele?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas nõukogu 28. jaanuari 2019. aasta otsus, millega kiidetakse heaks kirjavahetuse vormis leping, on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikega 5, selle artikliga 21 ja eelkõige ÜRO harta artiklis 1 meelde tuletatud tavaõigusliku enesemääramise põhimõttega?
4. Kas määruse (EL) nr 1669/2011 artikleid 9 ja 26 ning määruse (EL) nr 1308/2011 artiklit 76 tuleb tõlgendada nii, et Lääne-Sahara territooriumil koristatud puu- ja köögivilja pakendil ei tohi importimise ega tarbijale müümise etapis olla päritoluriigiks märgitud Marokot, vaid seal peab olema märgitud Lääne-Sahara territoorium?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT 2011, L 304, lk 18 ja parandus ELT 2013, L 163, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT 2013, L 347, lk 671).

⁽³⁾ Komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT 2011, L 157, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1 ja parandus ELT 2013, L 287, lk 90).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Dioikitiko Protodikeio Athinon (Kreeka) 16. juunil 2022 –
Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) versus
Elliniko Dimosio**

(Kohtuasi C-404/22)

(2022/C 359/43)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Vastustaja: Elliniko Dimosio

Eelotsuse küsimused

- 1) a) Milline tähendus tuleb anda direktiivi 2002/14/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis a sätestatud mõistele „ettevõtte, kes on hõivatud „majandustegevusega““;
 - b) Kas viidatud mõiste hõlmab selliseid eraõiguslikke juriidilisi isikuid nagu EOPPEP, kes tegutseb kutseõppeasutuste sertifitseerimise pädevuse teostamisel avalik-õigusliku juriidilise isikuna ja kasutab avalikke volitusi, arvestades et i) tema teatud muude tegevuste, nagu eelkõige igas vormis ja igat liiki kutsenõustamise tegevustega seotud teenuste puhul, mis on suunatud ministeeriumide pädevatele asutustele, kutseõppe ja kutsealaste koolituste keskustele ning organitele, ettevõtetele, nagu ka tööandjate ja töötajate organisatsioonidele (seaduse nr 4115/2013 artikli 14 lõike 2 punkt ib, A' 24), ei ole välistatud – nagu tuleneb artikli 14 lõike 2 punktist ie, mis käsitleb riigis füüsilistele ja juriidilistele isikutele nõustamis- ja koolitusteenuste osutamise tingimuste kindlaksmääramist –, et on olemas turud, millel tegutsevad kaebajaga konkurentsuhetes olevad ettevõtted; ja ii) kaebaja vara hõlmab eespool viidatud seaduse artikli 23 lõike 1 punkti d kohaselt tulu, mis saadakse niisuguste tegevustega tegelemisest ja teenuste osutamisest, mis on talle ministeeriumi poolt ülesandeks tehtud või mida teostatakse selliste kolmandate isikute arvel nagu valitsussektor, riiklikud ja rahvusvahelised asutused, avalik-õiguslikud või eraõiguslikud juriidilised isikud või eraisikud, samas kui iii) tema ülejäänud teenuste osutamise eest on seaduse nr 4115/2013 artikli 20 kohaselt ette nähtud selliste maksude tasumine, mis on oma olemuselt tasud;
 - c) Kas eelmise küsimuse vastust mõjutab asjaolu, et eraõigusliku juriidilise isiku tegevuse põhiosaga (seaduse nr 4115/2013 artikli 14 lõige 2) seoses võib eeldada, et teatavate tegevustega tegeletakse ainult turu raames, ning kas jaatava vastuse korral piisab sellest, et seadusandja on ette näinud (seaduse nr 4115/2013 artikli 14 lõike 2 punkt ib ja artikli 23 lõike 1 punkt d), et kaebaja tegeleb vähemalt osaliselt oma majandustegevusega turuosalisena, või kas on vaja tõendada, et ta osaleb tegelikult turul seoses väga konkreetsete majandustegevustega?
- 2) a) Milline tähendus tuleb anda ettevõtte kontekstis direktiivi 2002/14/EÜ artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud mõistetele „tööhõive olukord“, „struktuur“ ja „eeldatav areng“ – olukorrad, millega seoses on olemas töötajate teavitamise ja nõustamise kohustus;
 - b) Kas viidatud mõisted hõlmavad ka pärast juriidilise isiku, käesoleval juhul EOPPEPi, kodukorra vastuvõtmist tema töötajate vastutavatelt ametikohtadelt tagandamist ilma, et kõnealused ametikohad – ametikohad, mis olid kõnealustele isikutele eraldatud ajutiselt, pärast seda kui viidatud asutusega ühendati eraõiguslikud juriidilised isikud EKEPIS ja EKEP – oleks organisatsiooni struktuuri skeemiga tühistatud, mistõttu võib pidada tekkinuks kohustust töötajaid enne nende tagandamist teavitada ja nõustada;
 - c) Kas eelmise küsimuse vastust mõjutab: i) asjaolu, et töötaja vastutavalt ametikohalt tagandamiseks tugineti selle juriidilise isiku nõuetekohasele toimimisele ja teenistuse vajadustele, et viimane saaks oma institutsiooni eesmärgi saavutada, või asjaolule, et tagandamist ei põhjustanud talle kui ajutisele üksuse juhatajale kuuluvate teenistuskohustuste täitmata jätmine; ii) asjaolu, et vastutavatelt ametikohtadelt tagandatud töötajad olid jätkuvalt

osa juriidilise isiku personalist; või iii) asjaolu, et tema pädeva organi sama otsusega, mis käsitles tema töötajate vastutavate ametikohtadelt tagandamist, eraldati ajutised vastutavad ametikohad teistele isikutele?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses (EÜT 2002, L 80, lk 29; ELT eriväljaanne 05/04, lk 2019).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Brně (Tšehhi Vabariik) 20. juuni 2022 – CV versus
Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

(Kohtuasi C-406/22)

(2022/C 359/44)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Brně

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: CV

Vastustaja: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Eelotsuse küsimused

1. Kas [direktiivi] (¹) artikli 37 lõike 1 tähenduses turvalise päritoluriigi kriteeriumi, mis on määratletud kõnealuse direktiivi I lisa punktis b – mille kohaselt kõnealune riik tagab kaitse tagakiusamise või väärkohtlemise eest inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis sätestatud õiguste ja vabaduste järgimisega, eelkõige selliste õiguste järgimisega, millest ei saa teha erandit vastavalt nimetatud konventsiooni artikli 15 lõikele 2 – tuleb tõlgendada nii, et kui riik loobub inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist tulenevate kohustuste kohaldamisest hädaolukorras konventsiooni artikli 15 tähenduses, siis ei vasta see riik enam kõnealusele turvaliseks päritoluriigiks tunnistamise kriteeriumile?
2. Kas [direktiivi] artikleid 36 ja 37 tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda liikmesriigil tunnistada kolmas riik turvaliseks päritoluriigiks ainult osaliselt, teatavate territoriaalsete erisustega, mille puhul ei kohaldata eeldust, et riigi see osa on taotleja jaoks turvaline, või kui liikmesriik tunnistab kõnealuse riigi turvaliseks selliste territoriaalsete eranditega, siis kõnealuse direktiivi kohaselt ei saa seda riiki tervikuna pidada turvaliseks?
3. Kui vastus ühele või teisele eeltoodud küsimusele on jaatav, siis kas [direktiivi] artikli 46 lõiget 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et kohus, kes arutab [direktiivi] artikli 31 lõike 8 punkti b kohases menetluses taotluse ilmselge põhjendamatuses kohta tehtud otsuse peale esitatud kaebust [direktiivi] artikli 32 lõike 2 alusel, peab omal algatusel (*ex officio*), ka taotleja vastulause puudumisel, võtma arvesse asjaolu, et riigi tunnistamine turvaliseks on ülaltoodud põhjustel vastuolus liidu õigusega?

(¹) ELT 2013, L 180, lk 60.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Apelativen sad Sofia (Bulgaaria) 21. juunil 2022 – UA versus EUROBANK BULGARIA AD

(Kohtuasi C-409/22)

(2022/C 359/45)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Apelativen sad Sofia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UA

Kostja: EUROBANK BULGARIA AD

Eelotsuse küsimused

1. Kas volikiri, millega esindaja maksja nimel maksekorraldusega vara käsutas, on makseinstrument, nagu on määratletud [direktiivi 2007/64/EÜ] ⁽¹⁾ artikli 4 punktis 23?
2. Kas apostill, mille on dokumendile kinnitanud pädev välisriigi ametiasutus vastavalt 1961. aasta Haagi välisriigi avalike dokumentide legaliseerimise nõude tühistamise konventsioonile, on osaks autentimisprotsessist nii makseinstrumendile kui ka maksetehingule artikli 4 punkti 19 tähenduses koostoimes direktiivi artikli 59 [lõikega] 1?
3. Kas liikmesriigi kohus saab eeldada, kui makseinstrument (ka see, mis annab kolmandale isikule õiguse anda maksja nimel korraldusi) on formaalselt (väliselt) nõuetekohane, et maksetehing on autoriseeritud, st et maksja nõustus selle sooritamisele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2007, L 319, lk 1)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 21. juunil 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

(Kohtuasi C-411/22)

(2022/C 359/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Vastustaja halduskohtus: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Eelotsuse küsimused

1. Kas COVID-19-sse haigestumise, haigestumise kahtluse või nakatumise kahtluse tõttu eneseisolatsiooni määratud isikutele töötasu saamata jäämisest tuleneva varalise kahju eest ette nähtud hüvitis, mille peab töötajatele kõigepealt välja maksma tööandja, kusjuures nõue riigi vastu läheb hüvitise väljamaksmisega üle tööandjale, on haigushüvitis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽¹⁾ sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses?

Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

2. Kas ELTL artiklit 45 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011⁽²⁾ töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätetega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt makstakse COVID-19-sse haigestumise, haigestumise kahtluse või nakatumise kahtluse tõttu terviseasutuse korraldusega eneseisolatsiooni määratud isikutele hüvitist saamata jäänud töötasu eest (kusjuures kõigepealt maksab hüvitise töötajatele välja tööandja, millega läheb hüvitise nõue riigi vastu üle tööandjale) üksnes juhul, kui eneseisolatsiooni jäämise korralduse on teinud töökohaliikmesriigi asutus riigisisese epideemiaseaduse alusel, millest tulenevalt ei maksta kõnealust hüvitist piirialatöötajatele, kelle elukoht on muus liikmesriigis ja kelle suhtes teeb eneseisolatsiooni (karantiin) jäämise korralduse nende elukohariigi terviseasutus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT 2011, L 141, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 21. juunil 2022 –
Autoridade Tributária e Aduaneira versus NT**

(Kohtuasi C-412/22)

(2022/C 359/47)

Kohtumenethuse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vastustaja: NT

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 26. veebruari 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/278⁽¹⁾ artiklit 2 võib tõlgendada nii, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtetuks tunnistamine – lisaks sellele, et sellel on mõju alates 28. veebruarist 2016 – mõjutab ka kinnitustetailide importi, mis on tehtud kuni 27. veebruarini 2016, kuid mille (dumpinguvastaste tollimaksudega ja muude tollimaksudega) maksustamine toimub pärast 28. veebruari 2016 (tollivormistussjärgne maksude sissenõudmine)?
2. Kas vastus esimesele küsimusele oleks erinev, kui arvestatakse, et tollivormistussjärgse sissenõudmise aluseks on tunnistus, mis 21. aprilli 2017. aasta otsuse alusel võeti uurimistoimikust OLAF CASE OF/2010/0697, AM 2010/016-(2012)S01 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) esitatud tõendite alusel algatatud kriminaaluurimises, milles järeldati, et konteinerites [...] ja [...] 3. aprillil 2010 ning konteinerites [...] ja [...] 24. aprillil 2010 Euroopa Ühendusse eksporditud kaup oli Hiina mittesooduspäritoluga?

⁽¹⁾ Komisjoni 26. veebruari 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/278, millega tunnistatakse kehtetuks teatavate Hiina Rahvabariigist pärit rauast või terasest kinnitustetailide impordi suhtes kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida on laiendatud Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnitustetailide impordile, olenemata sellest, kas need deklareeritakse Malaisiast pärinevatena või mitte (ELT 2016, L 52, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 21. juunil 2022 – DocLX Travel Events GmbH versus Verein für Konsumenteninformation

(Kohtuasi C-414/22)

(2022/C 359/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: DocLX Travel Events GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Verein für Konsumenteninformation

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi (EL) 2015/2302⁽¹⁾ artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et reisijal on igal juhul – olenemata taganemisavalduse esitamise ajast – õigus reisilepingust tasuta taganeda, kui vältimatud ja erakorralised asjaolud, mis pakettreisi teenuste osutamist märkimisväärselt mõjutavad, on reisi (kavandatud) alguses tõepoolest ilmnunud?
2. Kas direktiivi (EL) 2015/2302 artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et reisijal on õigus reisilepingust tasuta taganeda juba siis, kui taganemisavalduse esitamise ajal oli vältimatute ja erakorraliste asjaolude teke oodatav?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (ELT 2015, L 326, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) 20. juunil 2022 – JD versus Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

(Kohtuasi C-415/22)

(2022/C 359/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: JD

Vastustaja: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õiguse põhimõttega, mille aluseks on ühe sotsiaalkindlustusskeemi kohaldamine tööealiste või pensionäridest töötajate või füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes, on vastuolus, kui elukohaliikmesriik näeb ette, nagu käesoleval juhul, et Euroopa Komisjoni pensionile jäänud ametniku suhtes, kes tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana, tuleb kohaldada kõnealuse liikmesriigi sotsiaalkindlustusskeemi ja ta peab maksma sotsiaalkindlustusmaksleid puhtalt „solidaarsuse“ eesmärgil, samal ajal kui selle pensionil oleva ametniku suhtes kohaldatakse liidu kohustuslikku sotsiaalkindlustusskeemi ja ta ei saa riiklikust skeemist, mida tema suhtes sunniviisiliselt kohaldatakse, mitte mingeid hüvesid, ei osamakseliste ega ka mitteosamakseliste hüvitistena?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) 21. juunil 2022 – SA Cezam versus État belge

(Kohtuasi C-418/22)

(2022/C 359/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance du Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SA Cezam

Vastustaja: État belge

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 62 [punktiga 2], artiklitega 63, 167, 206, 250 ja 273 ning proportsionaalsuse põhimõttega, kui käsitada seda põhimõtet eelkõige Euroopa Kohtu 8. mai 2019. aasta otsuses EN.SA (C-712/17) tõlgendatud viisil ja koostoimes neutraalsuse põhimõttega, on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu käibemaksuseadustiku (Code de la taxe sur la valeur ajoutée) artikli 70 [lõige 1] ning kuninga määruse – millega määratakse kindlaks proportsionaalsete maksutrahvide suurus käibemaksu valdkonnas – artikkel 1 ja selle lisa toodud tabeli G V rubriik, mille kohaselt karistatakse siis, kui arvepidamise kontrollimisel tuvastatakse sisulisi vigu, üle 1250-euroste osaliselt või täielikult kajastamata maksustatavate tehingute puhul trahviga, mille kindel vähendatud summa on 20 % tasumisele kuuluvast maksusummast, ilma et trahvi arvutamisel saaks sellest summast maha arvata sisendkäibemaksu, mida ei ole deklareerimata jätmise tõttu maha arvatud, ning kuigi kuninga määruse nr 41 [artikli 1 teise lõigu] kohaselt võib selle määruse lisa tabelites A kuni J toodud vähendamiskaalat kasutada ainult eeldusel, et trahvitavad rikkumised on toime pandud ilma maksust kõrvalehoidmise või selle võimaldamise kavatsuseta?
2. Kas vastust eelmisele küsimusele mõjutab see, kas maksukohustuslane on kontrollimise järel sissenõutavaks muutunud maksusumma vabatahtlikult või mitte tasunud, et ebatäielikult tasutud maks saaks tervenisti tasutud ja seega saavutataks maksu nõuetekohase kogumise eesmärk?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 27. juunil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-750/20: Correia versus EMSK

(Kohtuasi C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) (esindajad: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas, L. Camarena Januzec ja *Rechtsanwalt* B. Wägenbauer)

Teine menetlusosaline: Paula Correia

Apellandi nõuded

1. Tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2022. aasta otsus osas, milles teenistuskäigu taastamise taotlus vastuvõetavaks tunnistati, ja jätta hageja esimeses astmes esitatud nõuded rahuldamata;

2. mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetluse kohtukulud välja teiselt menetluspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

EMSK väidab apellatsioonkaebuses, et eiratud on mõistlikku aega teenistuskäigu taastamise taotluse esitamiseks ja kohtupraktikat asjaolude kohta, mida tuleb arvesse võtta, et hinnata, kas aeg on olnud mõistlik.

Esimene väide puudutab ebaõiget õiguslikku kvalifikatsiooni. Üldkohus moonutas osaliselt kostja vastuse ja vasturepliigi sisu ning kvalifitseeris puudulikult faktilised asjaolud ja andis puuduliku õigusliku kvalifikatsiooni.

Teine väide puudutab õiguskindluse põhimõtte eiramist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2022 – Scuola europea di Varese versus PD ja LC, kes teostavad alaealise NG suhtes vanemate hooldusõigust

(Kohtuasi C-431/22)

(2022/C 359/52)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Scuola europea di Varese

Vastukassatsioonkaebuse esitajad: PD ja LC, kes teostavad alaealise NG suhtes vanemate hooldusõigust

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa koolide põhikirja konventsiooni, mis allkirjastati Luksemburgis 21. juunil 1994, artikli 27 lõike 2 esimese lõigu esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et pärast kooli üldeeskirjas ette nähtud halduslike edasikaebevõimaluste ammendamist on selles sätestatud pretensioonide nõukogul esimese ja lõpliku instantsina ainupädevus niisuguse vaidluse lahendamisel, mille ese on otsus kooliaasta kordamise kohta, mille Consiglio di classe (õppenõukogu, Itaalia) tegi keskkooliõpilase suhtes?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā rajona tiesa (Läti) 30. juunil 2022 – AS „Latvijas valsts meži“ versus Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs, menetluses osales Valsts meža dienests

(Kohtuasi C-434/22)

(2022/C 359/53)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā rajona tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS „Latvijas valsts meži“

Vastustajad: Dabas aizsardzības pārvalde, Vides pārraudzības valsts birojs

Menetluses osales: Valsts meža dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõiste „projekt“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL, teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses hõlmab ka tegevusi, millega tegeletakse metsaalal selleks, et tagada metsade tuleohutusetaristu rajatiste korrashoid sellel alal vastavalt kohaldatavates õigusnormides ette nähtud tuleohutuse nõuetele?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas tuleb asuda seisukohale, et tegevus, millega tegeletakse metsaalal selleks, et tagada metsade tuleohutusetaristu rajatiste korrashoid sellel alal vastavalt kohaldatavate õigusnormidega kehtestatud tuleohutuse nõuetele, kujutab endast nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ ⁽²⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõike 3 tähenduses projekti, millel on otsene seos paiga kaitsekorraldusega või mis on selle kaitsekorralduse jaoks vajalik, nii et sellise tegevuse puhul ei ole vaja läbi viia Euroopa tähtsusega erikaitsealade (*Natura 2000*) puhul ette nähtud hindamismenetlust?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõike 3 tuleneb kohustus hinnata ka neid kavasad ja projekte (tegevust), mis ei ole otseselt seotud erikaitseala kaitsekorraldusega või ei ole selle kaitsekorralduse jaoks vajalikud, kuid mis võivad siiski Euroopa tähtsusega kaitsealad (*Natura 2000*) oluliselt mõjutada ja mis viiakse sellegipoolest ellu riigisiseste õigusnormide alusel selleks, et tagada metsade tuleohutuse ja metsapõlengute kustutamise nõuded?
4. Kui vastus kolmandale eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas seda tegevust võib jätkata ja lõpule viia enne Euroopa tähtsusega erikaitsealade (*Natura 2000*) *ex post* hindamise menetluse läbiviimist?
5. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas pädevad asutused on võimaliku olulise mõju vältimiseks kohustatud nõudma kahju hüvitamist ja võtma meetmeid, kui Euroopa tähtsusega erikaitsealade (*Natura 2000*) hindamise menetluse käigus mõju olulisust ei tuvastatud?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 26, lk 1.

⁽²⁾ ELT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hispaania)
1. juulil 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) versus
Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León**

(Kohtuasi C-436/22)

(2022/C 359/54)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Vastustaja: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Eelotsuse küsimused

Arvestades sellega, et direktiivi artikli 2 lõike 2 kohaselt liikmesriigi võetud igasuguse meetme eesmärk peab olema selliste ühenduse tähtsusega loomaliikide nagu hundi (*Canis lupus*) soodsa kaitsestaatuse säilitamine või taastamine,

- [1.] kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ⁽¹⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 2 lõikega 2 ning artiklitega 4, 11, 12, 14, 16 ja 17 on vastuolus see, kui autonoomse piirkonna seadusega (12. juuli 1996. aasta Castilla-Léoni autonoomses piirkonnas jahipidamise seadus nr 4/1996 (Ley 4/1996 de Caza de Castilla y León), seejärel 1. juuli 2021. aasta Castilla-Léoni autonoomses piirkonnas jahipidamise ja jahiresursside kestliku majandamise seadus 4/2021 (Ley 4/2021 de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León)) tunnistatakse hunt ulukiks ehk jahitavaks ning seetõttu lubatakse 2019/20., 2020/21. ja 2021/22. aasta jahihooajal jahipiirkondades hundijahti, kuigi hundi kaitsestaatuse on vastavalt kuusaastaku (2013-2018) aruandele, mille esitas Hispaania 2019. aastal Euroopa Komisjonile, ebasoodne/kehv, mistõttu riik (liikmesriik, elupaigadirektiivi artikkel 4) lisas erikaitsealuste metsloomaliikide ja ohustatud liikide Hispaania kataloogi loetellu kõik Hispaania hundipopulatsioonid, võttes range kaitse alla ka Douro jõest põhjas asuvad populatsioonid?
- [2.] Kas selle eesmärgiga on kooskõlas see, kui hundile antakse erinev kaitse olenevalt sellest, kas teda leidub Douro jõest põhja või lõuna pool, võttes arvesse, et i) sellist vahetegu peetakse praegu teaduslikult sobimatuks, ii) et hundi kaitsestaatuse loeti ajavahemikul 2013-2018 nendes kolmes piirkonnas, kus Hispaanias hunt elab (Alpide, Atlandi ja Vahemere piirkond), ebasoodsaks; iii) et hunt on praktiliselt kõikides liikmesriikides ja eeskätt – kahe riigi vahelise ühise piirkonna tõttu – Portugalis range kaitse alune loomaliik ning iv) et Euroopa Liidu Kohtu doktriini järgi loodusliku levila ja territooriumi kohta, mida tuleb hundi kaitsestaatuse hindamisel arvesse võtta, oleks selle direktiiviga rohkem kooskõlas – unustamata selle direktiivi artikli 2 lõiget 3 –, kui hunt lisatakse ilma Douro jõest põhjas ja lõunas asuvatel piirkondadel vahet tegemata selle direktiivi II ja IV lisasse, nii et nende püüdmine ja tapmine oleks võimalik vaid siis, kui vastavalt artikli 16 sõnastusele ja nõuetele muud rahuldavat lahendust ei ole?
- Kui leitakse, et vahetegu on põhjendatud, siis
- [3.] kas [elupaiga]direktiivi artiklis 14 kasutatud mõiste „kasutamine“ hõlmab selle liigi kasutamist jahipidamisel, nimelt jahti, arvestades selle liigi erilist tähtsust (see on mujal esmatähtis liik), ning võttes arvesse, et selle liigi jaht on seni olnud lubatud ning tema olukord ajavahemikul 2013-2018 loeti ebasoodsaks?
- [4.] Kas seadusega (12. juuli 1996. aasta Castilla-Léoni autonoomses piirkonnas jahipidamise seaduse nr 4/1996 artikliga 7 ja I lisaga ning 1. juuli 2021. aasta Castilla-Léoni autonoomses piirkonnas jahipidamise ja jahiresursside kestliku majandamise seaduse nr 4/2021 artikliga 6 ja I lisaga) hundi ulukiks ehk jahitavaks tunnistamine ning 2019/20., 2020/21. ja 2021/22. aasta jahihooajal Douro jõest põhjas asuvate jahipiirkondade hundijahikava heaks kiitmine olukorras, kus puuduvad andmed, et hinnata, kas [elupaiga]direktiivi artiklis 11 ette nähtud nõue on täidetud, kus hunte ei ole loendatud pärast ajavahemikku 2012-2013 ja kus puuduvad piisavad, objektiivsed, teaduslikud ning ajakohased andmed hundi olukorra kohta toimikus, mille alusel töötati välja jahikava, samas kui ajavahemikul 2013-2018 oli nendes kolmes piirkonnas, kus Hispaanias hunte elab (Alpide, Atlandi ja Vahemere piirkond), hundi kaitsestaatuse ebasoodne, on vastuolus [elupaiga]direktiivi artikliga 14?
- [5.] Kas aruanded, mida tuleb elupaigadirektiivi artiklite 4, 11 ja 17 alusel hundi kaitsestaatuse (praegune ja tegelik populatsioonide suurus; praegune geograafiline leviala, sigimisevõime näitaja jms) kindlaksmääramiseks arvesse võtta, on need, mille koostab liikmesriik iga kuue aasta tagant, või kas – arvestades, et hundipopulatsioonid asuvad eri autonoomsete piirkondade territooriumil ja et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu 10. oktoobri 2019. aasta otsusele kohtuasjas C-674/17 on vaja hinnata kohaliku populatsiooni osas võetud meetmeid „laiemalt“ – on vaja kaitsestaatust hinnata lühema ajavahemiku osas sellise teaduskomitee kaudu, nagu on loodud kuningaga dekreediga 139/2011⁽²⁾?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 206, lk 7.

⁽²⁾ EU:C:2019:851

Sloveenia Vabariigi 6. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 27. aprilli 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-392/20: Petra Flašker versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Apellant: Sloveenia Vabariik (esindaja: B. Jovin Hrastnik)

Teised menetlusosalised: Petra Flašker, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus täies ulatuses,
- jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ning
- mõista hagejalt esimeses astmes välja kõik kohtukulud.

Juhul kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium ei luba teha lõplikku otsust, palub apellant Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus täies ulatuses ning
- saata kohtuasi uueks arutamiseks Üldkohtule.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus õigusnormi, tõlgendades vääralt ETLT artikli 105 lõikeid 2 ja 3 ning määruse 2015/1589⁽¹⁾ artikli 4 lõikeid 2 ja 3, määrates ebaõigesti kindlaks komisjoni kohustused teatavaks tehtud meetme esialgses uurimise etapis ning hinnates ekslikult komisjoni raskusi asjaomaste meetmete, s.o avalik-õiguslike apteekide Lekarna Ljubljana p.o. ja Lekarna Ljubljana haldamisele pärast 1979. aastat antud varade analüüsimisel.
2. Üldkohus kohaldas vääralt õigust, kvalifitseerides faktilised asjaolud õiguslikult ebaõigesti ja tehes ekslik järelduse, et komisjonil oli seoses varadega, mis anti 1979. aastal Lekarna Ljubljana p.o. haldamisele ja mis 1997. aastal anti üle Lekarna Ljubljana, tõsiseid raskusi, mistõttu pidi ta selles asjas alustama ETLT artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlikku uurimismenetlust.
3. Üldkohus kohaldas vääralt õigust, kuna ta ei ole oma otsust piisavalt põhjendanud.
4. Üldkohus rikkus menetlusnorme, võttes ühelt poolt arvesse hageja hagiavalduses esitatud üldisi kaalutlusi ja jättes teiselt poolt võtmata kostja vastuses esitatud komisjoni väiteid. Sellega rikuti komisjoni õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, mis kahjustas samal ajal ka apellandi huve käesolevas asjas.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 08 kohaldamiseks (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2015, L 248, lk 9).

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) 6. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 1. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-481/17: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL versus SRB

(Kohtuasi C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (esindajad: *abogados* R. Pelayo Jiménez ja A. Muñoz Aranguren)

Teised menetlusosalised: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), Hispaania Kuningriik, Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Banco Santander, SA ja Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 1. juuni 2022. aasta kohtuotsuse ning Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) täitevistungi 7. juuni 2017. aasta otsuse SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Popular Español, S.A. kriisilahenduse skeemi;
2. teise võimalusena juhuks, kui Euroopa Kohus asub seisukohale, et menetlusstaadium ei võimalda tal teha sisulist otsust, tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning suunata asi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu juhtnõuetele;
3. mõista igal juhul käesoleva apellatsioonkaebusega seonduvad kulud ja Üldkohtule esitatud tühistamishagiga seonduvad kulud välja SRB-lt ning jätta Banco Santanderi kulud mõlemas menetluses tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

- Esimene väide, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsusega rikutakse õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (harta artikkel 47), Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 21 ja Üldkohtu kodukorra artikli 76 punkti d ja artikli 103 lõiget 3; samuti EIK praktikat, mis seonduv õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele (asjakohaste tõendite kasutamine ja võimalus pööruda kohtusse).
- Teine väide, mille kohaselt Üldkohtu otsusega rikutakse õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (harta artikkel 47), Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 21 ja Üldkohtu kodukorra artikli 103 lõiget 3; samuti ühtse kriisilahenduskorra osas kohaldatavat ettevaatuspõhimõtet.
- Kolmas väide, mille kohaselt SRB otsusega on rikutud põhjendamiskohustust, kusjuures seda rikkumist ei ole heastatud vaidlustatud kohtuotsuses, ning poolte võrdsuse põhimõtet (harta artikkel 47).
- Neljas väide, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud harta artikleid 17 ja 52 ning on tõlgendatud väärtalt määruse nr 806/2014 (1) artikli 20 lõiget 16.
- Viies väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b, sest vaidlustatud kohtuotsuses võeti seisukoht, et selliste varase sekkumise meetmete olemasolu, mis oleksid võinud vältida Banco Populari maksejõuetust, tingisid kriisilahenduse otsuse tühisuse.
- Kuues väide, mille kohaselt rikuti õigusnorme, sest ei loetud tõendatuks selliste hädaolukorra likviidsusvahendite olemasolu, mis on piisavad Banco Populari likviidsuskriisi lahendamiseks ja mille on heaks kiitnud Hispaania Pank ja EKP. Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 rikkumine.

- Seitsmes väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 ja artikli 20 lõike 5 punkti b, sest Üldkohtu otsuses võeti seisukoht, et Deloitte oli „sõltumatu ekspert“.
- Kaheksas väide, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud määruse nr 806/2014 artiklit 24 ja direktiivi 2014/59⁽²⁾ artikli 39 lõike 2 punkte b, d ja f, sest ei ole kinni peetud kohustusest saavutada kriisilahendamise raames võimalikult kõrge võõrandamishind ja järgida huvitatud pakkujate puhul võrdsuse ja läbipaistvuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 8. juulil 2022 – VX ja AT
versus Gemeinde Ummendorf**

(Kohtuasi C-456/22)

(2022/C 359/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Ravensburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VX, AT

Kostja: Gemeinde Ummendorf

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EL) 2016/679⁽¹⁾ artikli 82 lõikes 1 sisalduvat mõistet „mittemateriaalne kahju“ tuleb tõlgendada nii, et mittevaralise kahju olemasolu saab eeldada vaid juhul, kui andmesubjektile on tekkinud tuntav negatiivne mõju ja tema isikuga seotud huve on objektiivselt tajutavalt kahjustatud, või piisab sellise kahju tekkimiseks sellest, et andmesubjekt kaotab lühiajaliselt oma andmesuveräänsuse, kuna tema isikuandmed on mõne päeva vältel internetis kättesaadavad, ilma et see oleks tekitanud andmesubjektile tuntavaid või kahjulikke tagajärgi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

8. juulil 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hollandi Kuningriik

(Kohtuasi C-459/22)

(2022/C 359/58)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: W. Roels)

Kostja: Hollandi Kuningriik

Hageja nõuded

Komisjon palub,

- Tuvastada et Madalmaade Kuningriik on rikkunud ELTL artiklitest 45, 65 ja 63 tulenevaid kohustusi, kuna ta on vastu võtnud ja säilitanud pensionivara ülekandmise tingimused 1964. aasta tulumaksuseaduse (Wet op de loonbelasting 1964) artikli 19a lõike 1 punktis d ja artikli 19b lõigetes 1 ja 2, maksude sissenõudmise seaduse rakendamise määruse (Uitvoeringsregeling Invorderingswet artikli 40c, 1965. aasta rakendusmääruse töötasult kinnipeetava maksu kohta (Uitvoeringsbesluit Loonbelasting) artikli 10d lõikes 3 ja otsuse DGB2012/7010M IV lisas pensionide rahvusvaheliste aspektide kohta;
- Mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Madalmaade õigusnormid, mis seavad nõuded pensionivara ülekandmisele teisest sambast, mis kogutakse tööandjalt täiendava kogumispensionina, ei ole kooskõlas tööjõu, teenuste ja kapitali liikumisvabadusega. Kuigi neid tingimusi kohaldatakse nii riigisiseste kui välismaiste pensionide ülekandmisele, on riigisisestel sotsiaalkindlustusandjatel neid lihtsam täita kui välismaistel sotsiaalkindlustusandjatel, kes soovivad oma liikmesriigis pakkuda kogumispensioni teenuseid seal töötavatele töövõtjatele, kes on varem kogunud pensionivara Madalmaades. Kui nimetatuid õigusnormidest tulenevaid nõudeid ei täideta, siis maksustatakse Madalmaades kogutud pensionivara.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. juulil 2022 – BM versus LO

(Kohtuasi C-462/22)

(2022/C 359/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: BM

Vastustaja: LO

Eelotsuse küsimused

Kas Brüsseli IIa määruse⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a viiendas ja kuuendas taandes märgitud ühe aasta ja/või kuue kuu pikkune ooteaeg hakkab avaldaja jaoks kulgema alles ajast, mil tema harilik viibimiskoht on selles liikmesriigis, kelle kohtu poole pöörduiti, või piisab sellest, et määrava ooteaja alguseks on avaldaja kõigest lühiajaliselt viibinud riigis, kelle kohtu poole pöörduiti, ja tema viibimine asjaomases riigis muutub harilikuks viibimiseks alles hilisemal ajal enne avalduse esitamist?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1).

**Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) 26. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (teine laiendatud koda) 11. mai 2022 otsuse peale kohtuasjas T-913/16: Finanziaria
d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi versus Euroopa Keskpank**

(Kohtuasi C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (esindajad: advokaadid M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini, A. Saccucci)

Teised menetlusosalised: Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon, Silvio Berlusconi

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. mai 2022. aasta otsus;
- 2) sellest tulenevalt tühistada EKP 25. oktoobri 2016. aasta otsus;
- 3) teise võimalusena, kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium ei luba tal otsust teha, tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. mai 2022. aasta otsus ja saata kohtuasi tagasi uueks arutamiseks Üldkohtu mõnele teisele kojale;
- 4) mõista EKP-lt välja kohtukulud, sealhulgas esimese kohtuastme kulud;
- 5) vajaduse korral võtta menetlust korraldavad meetmed ja teha menetlustoimingud, et saada 16. septembri 2021. aasta kohtuistungis protokoll ja istungi helisalvestis.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide. Õigusnormi rikkumine selle hindamisel, milline kontroll on apellantidel Banca Mediolanumi üle – Ilmne hindamisviga ja faktide moonutamine, mis puudutab olulise osaluse omandamist – Vaidlustatud akti põhjenduse õigusvastane asendamine – Võistlevuse põhimõtte rikkumine – Õigusnormi rikkumine „omandamise“ õiguslikul kvalifitseerimisel Euroopa Liidu õigust ja riigisisest õigust arvestades – Riigisisese õiguse kohaldamata jätmine – Lojaalse koostöö põhimõtte rikkumine – Põhjenduse vastuolulisus – Võimu kuritarvitamine.

Väide jaguneb kuueks osaks, mis puudutavad järgmisi küsimusi:

- A) tuvastus, et apellandid omasid „enne kõnealust ühinemist“ Banca Mediolanumi üle ühist kontrolli Fin. Prog. Italiaga sõlmitud aktsionäride lepingu alusel: tagajärgede valesti hindamine;
- B) järeldus, et Silvio Berlusconil on Banca Mediolanumis oluline osalus: järjestuse „Banca d'Italia 7. oktoobri 2014. aasta otsus“ – „ühinemine“ – „Consiglio di Stato 3. märtsi 2016. aasta otsus“ vale rekonstruktsioon; faktide moonutamine ja ilme õigusnormi rikkumine;
- C) Üldkohus asendas vaidlustatud otsuse autori põhjenduse enda omaga: ETL artiklite 263 ja 264 rikkumine;
- D) olulise osaluse omandamise uus Euroopa mõiste: riigisisese õiguse kohaldamata jätmine;
- E) Üldkohus lõi sellise koosseisu, mida Euroopa õigusnormides ei ole ette nähtud;

F) vahetegemine kaudse olulise osaluse ja otsese olulise osaluse vahel: CRD IV (direktiiv 2013/36/EL) artikli 22 ja TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, pangandus- ja krediialaste seaduste konsolideeritud tekst) artikli 22 rikkumine.

Teine väide. Õigusnormi rikkumine, kuna Üldkohus leidis, et direktiiv 2013/EL⁽¹⁾ on õiguspärane – Õigusaktide tagasiulatava jõu puudumise ja õiguskindluse üldpõhimõtete rikkumine – Põhjenduse ilmne vastuolulisus

Kolmas väide. Õigusnormi rikkumised – Kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte rikkumine ja õiguskindluse üldpõhimõtte rikkumine – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsesele rikkumine (väide üheksandale väitele) – Põhjenduse puudumine

Neljas väide. Õigusnormi rikkumised direktiivi 2013/36/EL ülevõtvate riigisiseste õigusnormide kohaldamisel – Õiguskindluse põhimõtte rikkumine – Sellise otsustava asjaolu arvesse võtmata jätmine, mis leidis aset kohtumenetluse ajal (rehabilitatsioon), millest tulenevalt on hea maine tingimused riigisisese ülevõtva õiguse kohaselt automaatselt jälle täidetud.

Väide jaguneb neljaks osaks, mis puudutavad järgmisi küsimusi:

A) riigisisesse õigusesse ei ole üle võetud CRD IV (direktiiv 2013/36/EL) artikli 23 lõiget 1 ja ministri dekreet nr 144/1998 on igal juhul õigusvastane;

B) CRD IV (direktiiv 2013/36/EL) artikli 23 lõikes 4 ette nähtud loetelu avaldamata jätmine (dokumendid, mis tuleb loa saamiseks esitada);

C) võimatus tugineda 2008. aasta suunistele;

D) Silvio Berlusconi kohta tehtud rehabiliteerimisotsus: ei ole arvesse võetud otsustavat asjaolu, mis leidis aset kohtumenetluse ajal, millest tulenevalt on hea maine tingimused riigisisese ülevõtva õiguse kohaselt automaatselt jälle täidetud.

Viies väide. Õigusnormi rikkumine direktiivi 2013/36/EL artikli 23 tõlgendamisel seoses selle tingimuse olulisusega, mis puudutab kavandava omandaja võimalikku mõju juhul, kui riigisiseses õiguses sätestatud hea maine tingimused ei ole enam täidetud

Kuues väide. Õigusnormi rikkumised seoses proportsionaalsuse põhimõtte olulisusega direktiivi 2013/35/EL kohaldamisel väidetavale automaatsusele, mis tuleneb riigisisest ülevõtvast õigusest – Automaatsuse keeld – Põhjenduse puudumine või ebapiisavus

Seitsmes väide. Õigusnormi rikkumised määruse (EL) nr 1024/2013⁽²⁾ artikli 22 lõike 2 ning määruse (EL) nr 468/2014⁽³⁾ artikli 32 lõike 1 ja lõike 5 tõlgendamisel ja kohaldamisel – Kohaldatava riigisisese õiguse rikkumine – Harta artiklite 41 ja 47 rikkumine – Põhjenduse ilmne ebaloogilisus ja vastuolulisus

Kaheksas väide. Määruse (EL) nr 468/2014 artikli 31 lõikes 3 seisukohtade esitamiseks ette nähtud lühikese tähtaja (3 päeva) õigusvastatus – Harta artikli 41 ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevate vastavate üldpõhimõtete rikkumine – Põhjenduse vastuolulisus ja ilmne ebaloogilisus – Tähtaja mittevastavus mõistlikkuse ja proportsionaalsuse kriteeriumitele ning Üldkohtu poolt selle aspekti eiramine

Üheksas väide. Õigusnormi rikkumised Üldkohtu kodukorra artikli 84 kohaldamisel seoses uute väidetega, mis esitati pärast Euroopa Kohtu 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsuse kuulutamist – Ilmselge hindamisviga seoses „uue õigusliku asjaolu“ olemasoluga, põhjenduse puudulikkus ja ilme ebaloogilisus – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsesele ja harta artikli 47 rikkumine – Põhjenduse puudumine selle kohta, miks ei uuritud uusi väiteid omal algatusel

Kümnes väide. Ilmselge hindamisviga selle väite vastuvõetavuse hindamisel, mis puudutab otsust käitumiskontrolli perioodi positiivse tulemuse kohta – Põhjenduse ilme ebaloogilisus – Riigisisese õiguse rikkumine – Üldkohtu kodukorra artikli 84 rikkumine – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsesele ja harta artikli 47 rikkumine – Põhjenduse puudumine selle kohta, miks ei uuritud väidet omal algatusel

Üheteistkümnes väide. Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 rikkumine seoses uute tõendite vastuvõetamatusega – Ilmselge hindamisviga küsimuses, kas Euroopa Kohtu 19. detsembri 2018. aasta otsus ja Itaalia kassatsioonikohtu ühendatud kodade otsus nr 10355/2021 on asjakohased – Uute väidete vastuvõetavuse seisukohalt otsustava dokumendi analüüsimata jätmine – Kaitseõiguste ja harta artikli 47 rikkumine.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).
- (²) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).
- (³) Euroopa Kesk panga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Kesk panga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (SSMi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT 2014, L 141, lk 1).

Silvio Berlusconi 27. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine laiendatud koda) 11. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-913/16: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi versus Euroopa Kesk pank (EKP)

(Kohtuasi C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Silvio Berlusconi (esindajad: advokaadid A. Di Porto, N. Ghedini, B. Nascimbene)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kesk pank, Euroopa Komisjon, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. mai 2022. aasta otsus;
2. sellest tulenevalt tühistada Euroopa Kesk panga 25. oktoobri 2016. aasta otsus;
3. teise võimalusena, kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium ei luba tal otsust teha, tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. mai 2022. aasta otsus ja saata kohtuasi tagasi uueks arutamiseks Üldkohtu mõnele teisele kojale;
4. mõista Euroopa Kesk pangalt välja kohtukulud, sealhulgas esimese kohtuastme kulud;
5. uurimise huvides
 - a) anda korraldus esitada nende dokumentide toimik, mille Üldkohus on tunnistanud vastuvõetamatuks; ja
 - b) vajaduse korral võtta menetlust korraldavad meetmed ja teha menetlustoimingud, et saada 16. septembri 2021. aasta kohtuistungil protokoll ja istungi helisalvestis

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide. Õigusnormi rikkumine selle hindamisel, milline kontroll on apellantidel Banca Mediolanumi üle – Ilmne hindamisviga ja faktide moonutamine, mis puudutab olulise osaluse omandamist – Vaidlustatud akti põhjenduse õigusvastane asendamine – Võistlevuse põhimõtte rikkumine – Õigusnormi rikkumine „omandamise“ õiguslikul kvalifitseerimisel Euroopa Liidu õigust ja riigisisest õigust arvestades – Riigisisese õiguse kohaldamata jätmine – Lojaalse koostöö põhimõtte rikkumine – Põhjenduse vastuolulisus – Võimu kuritarvitamine.

Väide jaguneb kuueks osaks, mis puudutavad järgmisi küsimusi:

- A) tuvastus, et Fininvest ja Silvio Berlusconi omasid „enne kõnealust ühinemist“ Banca Mediolanumi üle ühist kontrolli Fin. Prog. Itaaliaga sõlmitud aktsionäride lepingu alusel: tagajärgede valesti hindamine;
- B) järeldus, et Silvio Berlusconil on Banca Mediolanumis oluline osalus: järjestuse „Banca d'Italia 7. oktoobri 2014. aasta otsus“ – „ühinemine“ – „Consiglio di Stato 3. märtsi 2016. aasta otsus“ vale rekonstruktsioon; faktide moonutamine ja ilme õigusnormi rikkumine;
- C) Üldkohus asendas vaidlustatud otsuse autori põhjenduse enda omaga: ETL artiklite 263 ja 264 rikkumine;
- D) olulise osaluse omandamise uus Euroopa mõiste: riigisisese õiguse kohaldamata jätmine;
- E) Üldkohus lõi sellise koosseisu, mida Euroopa õigusnormides ei ole ette nähtud;
- F) vahetegemine kaudse olulise osaluse ja otsese olulise osaluse vahel: direktiivi 2013/36/EL artikli 22 ja TUB (Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, pangandus- ja krediidualaste seaduste konsolideeritud tekst) artikli 22 rikkumine.

Teine väide. Õigusnormi rikkumine, kuna Üldkohus leidis, et direktiiv 2013/EL⁽¹⁾ on õiguspärase – Õigusaktide tagasiulatava jõu puudumise ja õiguskindluse üldpõhimõtete rikkumine – Põhjenduse ilmne vastuolulisus

Kolmas väide. Õigusnormi rikkumised – Kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte rikkumine ja õiguskindluse üldpõhimõtte rikkumine – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumine (viide üheksandale väitele) – Põhjenduse puudumine

Neljas väide. Õigusnormi rikkumised direktiivi 2013/36/EL ülevõtvate riigisiseste õigusnormide kohaldamisel – Õiguskindluse põhimõtte rikkumine – Sellise otsustava asjaolu arvesse võtmata jätmine, mis leidis aset kohtumenetluse ajal (rehabilitatsioon), millest tulenevalt on hea maine tingimused riigisisese ülevõtva õiguse kohaselt automaatselt jälle täidetud.

Väide jaguneb neljaks osaks, mis puudutavad järgmisi küsimusi:

- A) riigisisesse õigusesse ei ole üle võetud direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõiget 1 ja ministri dekreet nr 144/1998 on igal juhul õigusvastane;
- B) direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõikes 4 ette nähtud loetelu avaldamata jätmine (dokumendid, mis tuleb loa saamiseks esitada);
- C) võimatus tugineda 2008. aasta suunistele;
- D) Silvio Berlusconi kohta tehtud rehabiliteerimisotsus: ei ole arvesse võetud otsustavat asjaolu, mis leidis aset kohtumenetluse ajal, millest tulenevalt on hea maine tingimused riigisisese ülevõtva õiguse kohaselt automaatselt jälle täidetud.

Viies väide. Õigusnormi rikkumine direktiivi 2013/36/EL artikli 23 tõlgendamisel seoses selle tingimuse olulisusega, mis puudutab kavandava omandaja võimalikku mõju juhul, kui riigisiseses õiguses sätestatud hea maine tingimused ei ole enam täidetud

Kuues väide. Õigusnormi rikkumised seoses proportsionaalsuse põhimõtte olulisusega direktiivi 2013/35/EL kohaldamisel väidetavale automaatsusele, mis tuleneb riigisisest ülevõtvast õigusest – Automaatsuse keeld – Põhjenduse puudumine või ebapiisavus

Seitsmes väide. Õigusnormi rikkumised määruse (EL) nr 1024/2013⁽¹⁾ artikli 22 lõike 2 ning määruse (EL) nr 468/2014⁽²⁾ artikli 32 lõike 1 ja lõike 5 tõlgendamisel ja kohaldamisel – Kohaldatava riigisisese õiguse rikkumine – Harta artiklite 41 ja 47 rikkumine – Põhjenduse ilmne ebaloogilisus ja vastuolulisus

Kaheksas väide. Määruse (EL) nr 468/2014 artikli 31 lõikes 3 seisukohtade esitamiseks ette nähtud lühikese tähtaja (3 päeva) õigusvastatus – Harta artikli 41 ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevate vastavate üldpõhimõtete rikkumine – Põhjenduse vastuolulisus ja ilmne ebaloogilisus – Tähtaja mittevastavus mõistlikkuse ja proportsionaalsuse kriteeriumitele ning Üldkohtu poolt selle aspekti eiramine

Üheksas väide. Õigusnormi rikkumised Üldkohtu kodukorra artikli 84 kohaldamisel seoses uute väidetega, mis esitati pärast Euroopa Kohtu 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsuse kuulutamist – Ilmselge hindamisviga seoses „uue õigusliku asjaolu“ olemasoluga, põhjenduse puudulikkus ja ilme ebaloogilisus – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele ja harta artikli 47 rikkumine – Põhjenduse puudumine selle kohta, miks ei uuritud uusi väiteid omal algatusel

Kümnnes väide. Ilmselge hindamisviga selle väite vastuvõetavuse hindamisel, mis puudutab otsust käitumiskontrolli perioodi positiivse tulemuse kohta – Põhjenduse ilme ebaloogilisus – Riigisisese õiguse rikkumine – Üldkohtu kodukorra artikli 84 rikkumine – Õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele ja harta artikli 47 rikkumine – Põhjenduse puudumine selle kohta, miks ei uuritud väidet omal algatusel

Üheteistkümnnes väide. Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 rikkumine seoses uute tõendite vastuvõetamatusega – Hilinemise põhjuste kohta puudub põhjendus või on see ebapiisav – Ilmselge hindamisviga küsimuses, kas Euroopa Inimõiguste Kohtule esitatud hagidega seotud dokumendid, Euroopa Kohtu 19. detsembri 2018. aasta otsus ja Itaalia kassatsioonikohtu ühendatud kodade otsus nr 10355/2021 on otsuse tegemise seisukohalt asjakohased – Uute väidete vastuvõetavuse seisukohalt otsustava dokumendi analüüsimata jätmine – Kaitseõiguste ja harta artikli 47 rikkumine

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriuülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

⁽³⁾ Euroopa Keskpannga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpannga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (SSMi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT 2014, L 141, lk 1).

Tirrenia di navigazione SpA 29. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 18. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-593/20: Tirrenia di navigazione SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Tirrenia di navigazione SpA (esindajad: advokaadid B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Üldkohtu 18. mai 2022. aasta otsus kohtuasjas T-593/20;
2. tunnistada komisjoni 2. märtsi 2020. aasta otsus (EL) 2020/1412, täpsemalt selle artiklid 2, 3 ja 4 tühiseks ning, teise võimalusena, tunnistada tühiseks otsuse artiklid 6 ja 7, millega nõuti väidetav abi tagasi ning tagasinõudmine tunnistati viivitamata ja tegelikult sissenõutavaks;
3. teise võimalusena teise nõude kohta: suunata kohtuasi otsustamiseks mõnele teisele Üldkohtu kojale;
4. mõista kohtukulud välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant vaidlustab Üldkohtu otsuse kohtuasjas T-593/20: Tirrenia di navigazione SpA vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada 2. märtsi 2020. aasta otsuse (EL) 2020/1412 artiklid 2, 3 ja 4 ning, teise võimalusena, artiklid 6 ja 7, milles komisjon jõudis järeldusele, et teatavad apellanti puudutavad meetmed tuleb kvalifitseerida ebaseaduslikuks ja kokkusobimatuks abiks.

Esimeses väites leiab apellant, et rikutud on ETL artikli 107 lõiget 1 ja artikli 108 lõiget 2, samuti 2004. aasta päästmise ja ümberkorraldamise suunisteid.

Apellant märgib, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja tema otsus oli puudulikult põhjendatud osas, milles ta asus seisukohale, et apellant ei taganud 2004. aasta suuniste punkti 25 alapunktis c nimetatud tingimuste täitmist.

Apellant on seevastu seisukohal, et Itaalia valitsus a) andis komisjonile nõuetekohaselt teada äriüksuse erastamiskavast; b) kinnitas kavatsust maksta päästmisabi enne kuuekuulise tähtaja möödumist tagasi, kasutades erastamisest saadavaid vahendeid; c) avaldas enda veebilehel likvideerimiskava. Seega seadis ta komisjoni olukorda, milles sellel oli võimalik olla täielikult teadlik tema plaanidest viia likvideerimiskava raames läbi erastamine ja seejärel maksta tagasi päästmisabi.

Apellandi hinnangul on komisjoni formalistlik lähenemine, mida järgis ka Üldkohus, vastuolus hea halduse põhimõttega, mis on sätestatud põhiõiguste harta artiklis 41, ning soovitava toime põhimõttega.

Teises väites leiab apellant, et rikutud on ETL artikli 107 lõiget 1 ja artikli 108 lõiget 2, seoses vabastusega teatavate maksude tasumisest.

Apellant märgib, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja tema otsus oli puudulikult põhjendatud osas, milles ta asus seisukohale, et komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide – mille viimane esitas kostja vastuses – on „kaudsete maksude“ osas põhjendatud.

Üldkohus hindas pealegi õiguslikult väärtelt ETL artikli 107 lõike 1 kohaldatavust apellandile suunatud meetme suhtes, mis käsitles teatavatest maksudest vabastamist, ning Üldkohtu vastav hinnang oli puudulikult põhjendatud.

Äriühingu tulumaksu tasumiselt niisuguse vabastuse saamise tingimuseks on tegelikult rangelt tulevaste ja ebakindlate sündmuste realiseerumine, mis seni on takistanud apellandil niisuguse eelise saamist ja mis muudavad sellise eelise saamise tulevikus samuti üksnes hüpoteetiliseks, nagu otsuses on ka tunnistatud.

Apellant leiab veel, et lisaks eelise puudumisele puuduvad ka muud abi mõiste koosseisu tunnused: meetme mõju liidusisesele kaubavahetusele ja konkurentsi kahjustamine.

Järelikult ei kuulu see vabastus riigiabi mõiste alla ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses ning ei ole riigiabi.

Kolmandas väites märgib apellant, et rikutud on õiguskindluse ja hea halduse põhimõtteid seoses menetluse pikkusega, samuti on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet.

Apellant märgib, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja tema otsus oli puudulikult põhjendatud osas, milles ta asus seisukohale, et tervikuna ei olnud menetlus, mille tulemusel võeti vastu otsus (EL) 2020/1412, ülemäära pikk ning seega ei rikutud ei õiguskindluse, hea halduse ega proportsionaalsuse põhimõtteid. Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisega seoses pidas Üldkohus komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet – mille viimane esitas kostja vastuses – põhjendatuks ning rikkus nii õigusnormi.

Lisaks leiab apellant, et otsusega (EL) 2020/1412 ei oleks – lähtudes õiguspärase ootuse põhimõttest ja põhiõiguste harta artiklitest 16 ja 17 – tohtinud Tirrenialt nõuda tagasi vaidlustatud abimeetmeid.

Apellandi hinnangul rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta jättis tuvastamata, et komisjon rikkus eelnimetatud põhimõtteid ja põhiõiguste hartat.

Neljandas väites heidab apellant ette, et Üldkohus jättis oma uurimistoimikusse võtmata tõendusmaterjali.

Apellant vaidlustab selle, et ta ei saanud uurimistoimikusse lisada – Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 tähenduses – komisjoni 30. septembri 2021. aasta otsust meetmete SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) kohta, mida Itaalia ja Sardiinia maakond rakendasid äriühingu *Saremar* (C(2021) 6990 final) suhtes, mille apellant sai komisjonilt pärast seda, kui ta oli palunud toimikuga tutvuda.

Arvestades *Saremar*i suhtes tehtud otsuse tähtsust, tõi apellandi hinnangul selle tõendusmaterjali toimikusse võtmata jätmine kaasa Üldkohtu otsuse õigusvastasuse ja seda nii Üldkohtu enda kodukorra ja põhjendamiskohustuse – mis on igal liidu institutsioonil – rikkumise tõttu, kui ka apellandi kaitseõiguste ilmselge rikkumise tõttu.

**Tirrenia di navigazione SpA 29. juulil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
18. mai 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-601/20: Tirrenia di navigazione SpA versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Tirrenia di navigazione SpA (esindajad: advokaadid B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

1. tühistada Üldkohtu 18. mai 2022. aasta otsus kohtuasjas T-601/20;
2. tunnistada tühiseks komisjoni 2. märtsi 2020. aasta otsuse (EL) 2020/1411 artikli 1 lõige 3 koostoimes artikliga 2;
3. teise võimalusena teise nõude kohta: suunata kohtuasi otsustamiseks muule Üldkohtu kojale;
4. mõista kohtukulud välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant vaidlustab Üldkohtu 18. mai 2022. aasta otsuse kohtuasjas T-601/20: Tirrenia di navigazione SpA vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada 2. märtsi 2020. aasta otsuse (EL) 2020/1411 artikli 1 lõige 3 koostoimes artikliga 2, milles komisjon märkis, et „Adriaticale ajavahemikul alates 1992. aasta jaanuarist kuni 1994. aasta juulini seoses Brindisi–[Korfu]–Igoumenitsa–Pátra liiniga antud abi, mida rakendati ebaseaduslikult, rikkudes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3, on siseturuga kokkusobimatu“.

Esimeses väites leiab apellant, et rikutud on menetlusnorme seoses nende viivisintresside tagasimaksmise nõude aegumistähtajaga, mida arvestatakse ebaseaduslikuks ja kokkusobimatuks peetavalt abilt.

Apellant leiab, et Üldkohus eksis palju kordi, nimelt: *a*) tuvastades, et konkreetse väite puhul, mis on seotud nende intresside tagastamata jätmisega, mis puudutavad ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 26. märtsini 2007, ei ole kümneaastane aegumistähtaeg möödunud; *b*) otsustades, et apellant ei saa ette heita seda, et niisuguse rikkumise peale – mis tähendas võistleva menetluse põhimõtte selget rikkumist ja seega kaitseõiguste rikkumist – ei esitatud õiguskaitselahendit, sest see puudutab huvitatud liikmesriiki.

Teises väites märgib apellant, et abi on vääralt kvalifitseeritud uueks abiks, et otsus, millega abi tunnistati uueks ja kokkusobimatuks riigiabiks, on õigusvastane ning et rikutud on põhjendamiskohustust ja proportsionaalsuse põhimõtet.

Üldkohus ei selgitanud, kuidas kõrvaldas komisjon 2. märtsi 2020. aasta otsuse (EL) 2020/1411 vastuvõtmise vead, mida heideti ette Üldkohtu 4. märtsi 2009. aasta otsuses liidetud kohtuasjades T-265/04, T-292/04 ja T-504/04, mida oli tehtud 2004. aasta otsuses (2005/163/EÜ).

Üldkohus asus vääralt seisukohale, et komisjon kõrvaldas 2009. aastal tuvastatud põhjendusvead ning oli otsuses (EL) 2020/1411 tõendanud, et Adriaticale antud toetused avaliku teenindamise kohustuse täitmiseks olid uus abi.

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnorme ja tema otsus oli puudulikult põhjendatud osas, milles ta asus seisukohale, et komisjon kvalifitseeris Adriaticale ajavahemikuks 1992. aasta jaanuarist kuni 1994. aasta juulini seoses Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Pátra liiniga antud toetused avaliku teenindamise kohustuse täitmiseks õigesti abiks, mis ei sobi kokku siseturuga.

Apellant leiab, et Üldkohus oleks tingimata pidanud kontrollima, kas komisjon otsuses (EL) 2020/1411 *a*) määratles konkreetset olukorra turul; *b*) võrdles õigesti abimeetme eesmärki ja kartelli eesmärki; *c*) selgitas õigesti, kuidas abimeede suurendab konkurentsimoootust selle (muidu kokkusobivaks peetud) meetme ja kartellis osalemise kombinatsiooni kaudu ning seega, *d*) põhjendas põhjuslikku seost, mis tuleneb vastavate takistuste olemasolust liidusisesele kaubandusele.

Apellant märgib veel, et Üldkohtu järeldused on vastuolus proportsionaalsuse üldpõhimõttega.

Kolmandas väites märgib apellant, et rikutud on õiguskindluse ja hea halduse põhimõtteid seoses menetluse pikkusega, samuti on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet.

Apellant märgib, et Üldkohus rikkus õigusnormi ja tema otsus oli puudulikult põhjendatud osas, milles ta asus seisukohale, et tervikuna ei olnud menetlus, mille tulemusel võeti vastu 2. märtsi 2020. aasta otsus (EL) 2020/1411, ülemäära pikk ning seega ei rikutud ei õiguskindluse, hea halduse ega proportsionaalsuse põhimõtteid.

Lisaks leiab apellant, et 2. märtsi 2020. aasta otsusega (EL) 2020/1411 ei oleks – lähtudes õiguspärase ootuse põhimõttest ja põhiõiguste harta artiklitest 16 ja 17 – tohtinud nõuda abi tagasi.

Apellandi hinnangul rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta jättis tuvastamata, et komisjon rikkus eelnimetatud põhimõtteid ja põhiõiguste hartat.

Neljandas väites heidab apellant ette, et Üldkohus jättis oma uurimistoimikusse võtmata tõendusmaterjali.

Apellant vaidlustab selle, et ta ei saanud uurimistoimikusse lisada – Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 tähenduses – komisjoni 30. septembri 2021. aasta otsust meetmete SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) kohta, mida Itaalia ja Sardiinia maakond rakendasid äriühingu *Saremar* (C(2021) 6990 final) suhtes, mille apellant sai komisjonilt pärast seda, kui ta oli palunud toimikuga tutvuda.

Arvestades *Saremani* suhtes tehtud otsuse tähtsust, tõi apellandi hinnangul selle tõendusmaterjali toimikusse võtmata jätmise kaasa Üldkohtu otsuse õigusvastasuse ja seda nii Üldkohtu enda kodukorra ja põhjendamiskohustuse – mis on igal liidu institutsioonil – rikkumise tõttu, kui ka apellandi kaitseõiguste ilmselge rikkumise tõttu.

Euroopa Kohtu presidendi 8. aprilli 2022. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña eelotsusetaotlus – Hispaania) – IP versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Kohtuasi C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 359, 26.10.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 8. aprilli 2022. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña eelotsusetaotlus – Hispaania) – CZ versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Kohtuasi C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 359, 26.10.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 24. märtsi 2022. aasta määrus (Sofiyski gradski sad eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – EUROBANK BULGARIA versus NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Kohtuasi C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 412, 11.10.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 31. märtsi 2022. aasta määrus (Landesgericht Korneuburgi eelotsusetaotlus – Austria) – Laudamotion GmbH versus TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Kohtuasi C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 471, 22.11.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 15. märtsi 2022. aasta määrus (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenboschi eelotsusetaotlus – Holland) – G versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 2, 3.1.2022.

Euroopa Kohtu presidendi 30. märtsi 2022. aasta määrus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – YV versus Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Kohtuasi C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 84, 21.2.2022.

Euroopa Kohtu presidendi 7. aprilli 2022. aasta määrus (Curtea de Apel Pitești eelotsusetaotlus – Rumeenia) – menetlus, mille algatas MK

(Kohtuasi C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 51, 31.1.2022.

Euroopa Kohtu presidendi 29. märtsi 2022. aasta määrus (Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich eelotsusetaotlus – Poola) – Provident Polska S.A. versus VF

(Kohtuasi C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 128, 21.3.2022.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – AI jt versus ECDC

(Kohtuasi T-864/19) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – ECDC personal – Psühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Eelhoiatused – Põhiõiguste harta artikkel 31 – Personalieeskirjade artikkel 24 – Abistamiskohustuse ulatus – Hoolitsemiskohustus – Juurdluse algatamine – Mõistlik aeg – Vastutus – Õigusvastatus)

(2022/C 359/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: AI, HV, HW, HY (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Champetier)

Kostja: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) (esindajad: J. Mannheim, keda abistasid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

Hagejad paluvad ELTL artikli 270 alusel esitatud hagiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 17. detsembril 2019, hüvitada kahju, mis neile peamiselt on tekitatud sellega, et Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) ei reageerinud asjakohaselt A (üksuse juhataja) käitumisele hagejate suhtes aastatel 2012–2018, mille puhul nende arvates on tegemist psühholoogilise ahistamisega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 61, 24.2.2020.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – JC versus EUCAP Somalia

(Kohtuasi T-165/20) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel – EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja – Missioon, mis kuulub ühise välis- ja julgeolekupoliitika alla – Tähtajalise töölepingu ülesütlemine katseajal – Lepingu ülesütlemise teate kättetoimetamine vastuvõtuteatisega üleantava tähtkirjaga – Saatmine aadressile, mis ei ole täielik – Kohtusse pöördumisele eelneva missioonisisese vaide esitamise tähtaja algusaeg – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine – Riigisisese tööõiguse imperatiivsed sätted – Katseaja tingimuse tühisus – Etteteatamistähtajaga lepingu ülesütlemise teate nõuetele mittevastav kättetoimetamine – Hüvitis etteteatamistähtaja järgimata jätmise eest – Töötasu maksmine tagantjärele – Vastuhagi)

(2022/C 359/73)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: JC (esindaja: advokaat A. Van Himst)

Kostja: EUCAP Somalia (esindaja: advokaat E. Raoult)

Ese

Hageja JC palub ELTL artikli 272 alusel esitatud hakis esiteks tunnistada tühiseks 4. novembri 2019. aasta kiri (edaspidi „4. novembri 2019. aasta kiri“) ja 3. detsembri 2019. aasta kiri (edaspidi „3. detsembri 2019. aasta kiri“) (edaspidi koos „etteteatamistähtajaga dokumentid“), millega EUCAP Somalia toimetas talle kätte tema töölepingu ülesütlemise otsuse, ning vajaduse korral tunnistada tühiseks 24. jaanuari 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema missioonisisene vaie, mis ei ole vaie distsiplinaarküsimuses (edaspidi „24. jaanuari 2020. aasta otsus“), tema töölepingu ülesütlemise otsuse peale, mis toimetati talle kätte 3. detsembri 2019. aasta kirjaga, ning teiseks kohustada EUCAP Somaliat maksma talle tagasiulatavalt töötasu kuni nende lepingulise töösuhte lõpliku, nõuetekohase ja seadusliku lõpetamise kuupäevani.

Resolutsioon

1. 4. novembri 2019. aasta kirjas sisalduva etteteatamistähtajaga dokumendi kättetoimetamine on tühine.
2. EUCAP Somalia ja JC vahel 21. augustil 2019 sõlmitud lepingu ülesütlemine on nõuetekohane, kehtiv ning selline, millele saab hageja vastu tugineda alates 5. detsembrist 2019, ja see ülesütlemine muutus vastavalt lepingu punktile 18.1 lõplikuks alates 9. detsembrist 2019 kulgema hakanud ühekuulise etteteatamistähtaja lõppemisega.
3. Mõista EUCAP Somalialt JC kasuks välja esiteks summa, mis vastab tema töötasule – mis on kindlaks määratud kõnealuse lepingu punktis 12.2, v.a lepingu punktis 15 nimetatud päevaraha – ajavahemiku 26. november kuni 8. detsember 2019 eest, ja teiseks hüvitis ühekuulise etteteatamistähtaja järgimata jätmise eest, mis on võrdne töötasuga ajavahemiku 9. detsember 2019 kuni 9. jaanuar 2020 eest, millele lisandub Belgia õiguses ette nähtud seadusjärgne intress.
4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta EUCAP Somalia vastuhagi rahuldamata.
6. Mõista kohtukulud välja EUCAP Somalialt.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – JF versus EUCAP Somalia

(Kohtuasi T-194/20) (¹)

(Vahekohtuklausel – EUCAP Somalia rahvusvaheline lepinguline töötaja – Ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud missioon – Töölepingu pikendamata jätmise pärast Ühendkuningriigi liidust väljaastumist – Õigus olla ära kuulatud – Võrdne kohtlemine – Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeld – Ühendkuningriigi liidust väljaastumise lepingus ette nähtud üleminekuperiood – Tühistamishagi – Kahju hüvitamise hagi – Lepingust lahutamatud aktid – Vastuvõetamatus)

(2022/C 359/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: JF (esindaja: advokaat A. Kunst)

Kostja: EUCAP Somalia (esindaja: advokaat E. Raoult)

Ese

Hageja palub oma hakis esimese võimalusena ühelt poolt ELTL artikli 263 alusel tühistada EUCAP Somalia 18. jaanuari 2020. aasta teate ja 29. jaanuari 2020. aasta kirja, millega EUCAP Somalia otsustas jätta pikendamata hageja töölepingu, ning teiselt poolt ELTL artikli 268 alusel hüvitada nende aktidega tekitatud kahju, ja teise võimalusena palub ta ELTL artikli 272 alusel tunnistada vaidlusalused aktid õigusvastaseks ja hüvitada nende aktidega tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja JFilt.

(¹) ELT C 201, 15.6.2020.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – VeriGraft versus Eismea

(Kohtuasi T-457/20) (¹)

(Vahekohtuklausel – Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ aastateks 2014 – 2020 – Toetusleping „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“ – Kavandamata alltöövõtukulud – Lihtsustatud heakskiidumenetlus – Perioodilistes tehnilistes aruannetes mainitud alltöövõtt – Heakskiidetud perioodilised tehnilised aruanded – Toetuskõlblikud kulud)

(2022/C 359/75)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VeriGraft AB (Göteborg, Rootsi) (esindajad: advokaadid P. Hansson ja M. Persson)

Kostja: Euroopa Innovatsiooninõukogu ja VKEda Rakendusamet (esindajad: A. Galea, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck, ja A. Duron)

Ese

Hageja palub oma hagi, mille ta esitas ETLT artikli 272 alusel, tuvastada esiteks, et alltöövõtukulud, mille Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet (EASME) jättis heaks kiitmata, on toetuskõlblikud kulud vastavalt projekti „Inimkoetehnoloogilised personaliseeritud veenid (P-TEV) kui esmaravi kroonilise veenipuudulikkusega patsientidele“ („Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“) kohta sõlmitud toetuslepingule viitenumbriga 778620; teiseks, et võlateade nr 3242004635, mille EASME väljastas 106 928,74 euro kohta, on alusetu, ja kolmandaks, et toetuslepinguga ette nähtud tagatisfondist 109 230,19 euro sissenõudmine on samuti alusetu.

Resolutsioon

1. Rahuldada VeriGraft AB nõue tuvastada, et alltöövõtukulud, mille Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet jättis heaks kiitmata summas 258 588,80 eurot, on toetuskõlblikud kulud vastavalt toetuslepingule viitenumbriga 778620 „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“.
2. Rahuldada VeriGrafti nõue tuvastada, et võlateade nr 3242004635, mille Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet väljastas 106 928,74 euro kohta, on alusetu.
3. Rahuldada VeriGrafti nõue tuvastada, et toetuslepinguga viitenumbriga 778620 „Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV“ ette nähtud tagatisfondist 109 230,19 euro sissenõudmine on alusetu.

4. Mõista kohtukulud välja Euroopa Innovatsiooninõukogu ja VKEd Rakendusametilt (Eisma).

(¹) ELT C 297, 7.9.2020.

Üldkohtu 13. juulil 2022 otsus – Delifruit versus komisjon

(Kohtuasi T-629/20) (¹)

(Taimkaitsevahendid – Toimeaine kloropüürifoss – Banaanides või nende pinnal esinevate kloropüürifossi jääkide piirnormide kindlaksmääramine – Määrus (EÜ) nr 396/2005 – Olemasolevad teadus- ja tehnikaalased teadmised – Muud õigustatud tegurid)

(2022/C 359/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem, P. Sellar ja S. Abdel-Qader)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castilla Contreras, A. Dawes ja M. ter Haar)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada osaliselt komisjoni 23. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1085, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 II ja V lisa seoses teatavates toodetes või nende pinnal esinevate kloropüürifossi ja metüülkloropüürifossi jääkide piirnormidega (ELT 2020, L 239, lk 7, parandus ELT 2020, L 245, lk 32; edaspidi „vaidlustatud määrus“), osas, milles sellega kehtestatakse banaanides või nende pinnal esinevate kloropüürifossi jääkide piirnormiks 0,01 mg/kg.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Delifruit, SA-lt.

(¹) ELT C 433, 14.12.2020.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Standard International Management versus EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Kohtuasi T-768/20) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Euroopa Liidu kujutismärk The Standard – Tühistatuks tunnistamine – Kaubamärgi kasutamise koht – Liidu tarbijatele suunatud reklaam ja müügi-pakkumised – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a)

(2022/C 359/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Standard International Management LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: M. Edenborough, QC, barrister S. Wickenden ja advokaat M. Maier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Asia Standard Management Services Ltd (HongKong, Hiina)

Ese

Hageja palub oma ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 27. novembri 2020. aasta otsuse (asi R 828/2020-5).

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 27. novembri 2020. aasta otsus (asi R 828/2020-5) osas, mis puudutab teenuseid klassides 38, 39, 41, 43 ja 44.
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Standard International Management LLC kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seonduvad kulud.

⁽¹⁾ ELT C 62, 22.2.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Gugler France versus EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Kohtuasi T-147/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk GUGLER – Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus – Pahausksuse puudumine – Määrus (EÜ) nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b))

(2022/C 359/78)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gugler France (Auxons, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Grolée)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Alexander Gugler (Maxdorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat M.-C. Simon)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 9. detsembri 2020. aasta otsus (asi R 893/2020-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gugler France'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 163, 3.5.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – CCTY Bearing Company versus EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Kohtuasi T-176/21) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk CCTY – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk CCVI – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Õiguse kuritarvitamine – Määruse 2017/1001 artikkel 71)

(2022/C 359/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Hiina) (esindajad: advokaadid L. Genz ja C. Stadler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Capostagno ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: CCVI International Srl (Vicenza, Itaalia) (esindajad: advokaadid D. Demarinis, R. Covelli ja M. Theisen)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 3. veebruari 2021. aasta otsus (asi R 779/2020-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja CCTY Bearing Company'lt.

⁽¹⁾ ELT C 206, 31.5.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Illumina versus komisjon

(Kohtuasi T-227/21) ⁽¹⁾

(Konkurents – Koondumised – Ravimitööstuse turg – Määruse (EÜ) nr 139/2004 artikkel 22 – Üleandmistaotlus konkurentsiasutuselt, kes ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt pädev koondumistehingut läbi vaatama – Komisjoni otsus vaadata läbi koondumistehing – Komisjoni otsused, millega rahuldatakse teiste liikmesriikide konkurentsiasutuste taotlused ühineda üleandmistaotlusega – Komisjoni pädevus – Üleandmistaotluse esitamise tähtaeg – Mõiste „teatavakstegemine“ – Mõistlik aeg – Õiguspärane ootus – Komisjoni asepresidendi avalikud avaldused – Õiguskindlus)

(2022/C 359/80)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: barrister D. Beard ja advokaat P. Chappatte)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: N. Khan, G. Conte ja C. Urraca Caviedes)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Grail LLC, varem Grail, Inc. (Menlo Park, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor D. Little ning advokaadid J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate ja A. Giraud)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Kreeka Vabariik (esindaja: K. Boskovits), Prantsuse Vabariik (esindajad: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré ja E. Leclerc), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja P. Huurnink), EFTA järelevalveamet (esindajad: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski ja M.-M. Joséphidès)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks komisjoni 19. aprilli 2021. aasta otsus C(2021) 2847 (final), millega rahuldatakse Prantsuse konkurentsiasutuse taotlus vaadata läbi koondumine, mis puudutab seda, et Illumina, Inc. omandab Grail, Inc-i üle ainukontrolli (juhtum COMP/M.10188 – Illumina/Grail), teiseks komisjoni 19. aprilli 2021. aasta otsused C(2021) 2848 (final), C(2021) 2849 (final), C(2021) 2851 (final), C(2021) 2854 (final) ja C(2021) 2855 (final), millega rahuldatakse Kreeka, Belgia, Norra, Islandi ja Madalmaade konkurentsiasutuste taotlused selle taotlusega ühineda, ning kolmandaks komisjoni 11. märtsi 2021. aasta kiri, milles teavitatakse Illuminat ja Graili üleandmistaoitlusest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Illumina, Inc. kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Kreeka Vabariigi, Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, EFTA järelevalveameti ja Grail LLC kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 252, 28.6.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Unimax Stationery versus EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) (Kohtuasi T-369/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk uni – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Tavapäraseks muutunud märgid või tähised – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt d (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt d))

(2022/C 359/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Unimax Stationery (Daman, India) (esindaja: advokaat E. Amoah)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokyo (Jaapan) (esindajad: advokaadid A. Perani ja G. Ghisletti)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 22. aprilli 2021. aasta otsus (asi R 1909/2020-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Unimax Stationery'lt.

(¹) ELT C 338, 23.8.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022 otsus – TL versus komisjon

(Kohtuasi T-438/21) (¹)

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Tähtajaline leping – Pikendamata jätmise otsus – Teade vaba ametikoha kohta – Ilmne hindamisviga – Hoolitsemiskohustus – Psühholoogiline ahistamine – Vastutus)

(2022/C 359/82)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TL (esindajad: advokaadid L. Levi ja N. Flandin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Mongin ja M. Brauhoff)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 270 alusel esitatud hagis esiteks tühistada Euroopa Komisjoni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 29. oktoobri 2020. aasta otsuse jätta tema tööleping pikendamata ning vajalikus ulatuses 20. aprilli 2021. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus selle otsuse peale, ning teiseks hüvitada nende aktidega talle tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja TLilt.

(¹) ELT C 357, 6.9.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Purasac versus EUIPO – Prolenium Medical Technologies (Rejeunesse)

(Kohtuasi T-543/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Rejeunesse taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk REVANESSE – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2022/C 359/83)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Lõuna-Koera) (esindaja: advokaat P. Lee)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Sliwinska ja J. Crespo Carrillo)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetluse astuja Üldkohtus: Prollemium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (esindaja: advokaat R. Lyxell)

Ese

Hageja palub oma ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 2. juuli 2021. aasta otsuse (asi R 146/2021-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Purasac Co. Ltd-lt.

(¹) ELT C 422, 18.10.2021.

Üldkohtu 13. juulil 2022. aasta otsus – Brand Energy Holdings versus EUIPO (RAPIDGUARD)

(Kohtuasi T-573/21) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu sõnamärgi RAPIDGUARD taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b – Õigus olla ära kuulatud)

(2022/C 359/84)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Brand Energy Holdings BV (Flardingue, Madalmaad) (esindajad: advokaadid A. Hönninger ja F. Dechent)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 30. juuni 2021. aasta otsus (asi R 294/2021-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Brand Energy Holdings BV kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) kohtukulud.

(¹) ELT C 431, 25.10.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – Rimini Street versus EUIPO (WE DO SUPPORT)**(Kohtuasi T-634/21) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liitu nimetatav rahvusvaheline registreering – Sõnamärk WE DO SUPPORT – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)**

(2022/C 359/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat E. Ratjen)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: R. Raponi ja D. Hanf)**Ese**

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 3. augusti 2021. aasta otsus (asi R 710/2021-4).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rimini Street, Inc.-lt.

⁽¹⁾ ELT C 502, 13.12.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – dennree versus EUIPO (BioMarkt)**(Kohtuasi T-641/21) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärk BioMarkt – Suhteline keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)**

(2022/C 359/86)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* dennree GmbH (Töpen, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Röttgen)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja D. Hanf)**Ese**

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 9. augusti 2021. aasta otsus (asi R 783/2021-5).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja dennree GmbH-lt.

(¹) ELT C 471, 22.11.2021.

Üldkohtu 13. juuli 2022. aasta otsus – TL versus komisjon

(Kohtuasi T-677/21) (¹)

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – 2019. aasta hindamisaruanne – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Eesmärkide kindlaksmääramine – Võimu kuritarvitamine – Vastutus)

(2022/C 359/87)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TL (esindajad: advokaadid L. Levi ja N. Flandin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Brauhoff ja L. Hohenecker)

Ese

Hageja palub oma ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi esiteks tühistada tema 2019. aasta hindamisaruande või teise võimalusena selle osaliselt tühistada ning vajadusel tühistada Euroopa Komisjoni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 8. juuli 2021. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata tema poolt selle aruande peale Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus, ja teiseks hüvitada selle aruande õigusvastasuse tõttu talle tekitatud mittevaraline kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja TLilt.

(¹) ELT C 502, 13.12.2021.

21. juuli 2022. aasta määrus – Fersher Developments ja Lisin versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-200/18) (¹)

(Kahju hüvitamise hagi – Majandus- ja rahapoliitika – Küprose stabiilsustoetuse programm – Küprose Vabariigi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi vahel sõlmitud 26. aprilli 2013. aasta konkreetsete majanduspoliitiliste tingimuste vastastikuse mõistmise memorandum – Üldkohtu pädevus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsuse põhimõte – Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2022/C 359/88)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Fersher Developments LTD (Nikosia, Küpros), Vladimir Lisin (Lipetsk, Venemaa) (esindaja: advokaat R. Nowinski)

Kostjad: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, T. Materne ja S. Delaude), Euroopa Keskpang (esindajad: O. Heinz, P. Papapaschalis, G. Várhelyi ja M. Szablewska, keda abistas advokaat H.-G. Kamann)

Ese

Hagejad nõuavad ELTL artikli 268 alusel esitatud hagi selle kahju hüvitamist, mis neile tekkis komisjoni ja Euroopa Keskpanga (EKP) otsusega kehtestada Küprose Vabariigile finantsabi andmisele teatavad tingimused.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fersher Developments LTD-lt ja Vladimir Lisinilt.

⁽¹⁾ ELT C 211, 18.6.2018.

Üldkohtu 25. juuli 2022. aasta määrus – Armadora Parleros versus komisjon

(Kohtuasi T-254/21) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus – Ühine kalanduspoliitika – Kohaldamisele kuuluvatest normidest komisjonile tuleneva seire- ja järelevalvapädevuse kasutamata jätmine – Laevade mootorivõimsus – Eraõiguslikele isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine – Kahju – Põhjuslik seos – Aegumistähtaeg – Ilmselt vastuvõetamatu hagi)

(2022/C 359/89)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Navas Marqués)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Morales Puerta ja K. Walkerová)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud hagi esitas hageja nõude hüvitada kahju, mis talle väidetavalt tekkis saamata jäänud tulu näol tema kalalaeva Vianto Tercero mootoririkke tõttu 2005. aastal. Hageja peab mootoririkke põhjuseks seda, et komisjoni seire selles osas, kuidas Hispaania Kuningriik teostab järelevalvet ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmise üle Kantaabria mere loodeosa kalanduspiirkonnas, on puudulik. Hageja arvates põhjustas mootoririkke mootori ülekasutus selle tõttu, et hagejal tuli silmitsi seista ebaausa konkurentsiga kalalaevade poolt, mille mootorite võimsus ületas lubatud võimsust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul ilmselge õigusliku põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Armadora Parleros, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 252, 28.6.2021.

**Üldkohtu 15. juuli 2022. aasta määrus – El Corte Inglés versus EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Kohtuasi T-317/21) ⁽¹⁾

**(Euroopa Liidu kaubamärk – Vaidlustatud otsuse tühistamine – Kohtuvaidluse eseme äralangemine –
Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2022/C 359/90)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Rivas Zurdo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Brito & Pereira (Vizela, Portugal)

Ese

Hageja palub oma ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 26. märtsi 2021. aasta otsuse (asi R 882/2020-1).

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja El Corte Inglés, SA kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 289, 19.7.2021.

Üldkohtu 19. juuli 2022. aasta määrus – Anglofranchise versus EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Kohtuasi T-439/21) ⁽¹⁾

**(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse
tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2022/C 359/91)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Anglofranchise Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta ja R. Perotti)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: R. Raponi ja J. Crespo Carrillo)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Yuliya Bugrey (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat D. Russo)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 23. aprilli 2021. aasta otsuse (asi R 459/2020-5) peale, mis käsitleb Yuliya Bugrey ja Anglofranchise'i vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Anglofranchise Ltd ja Yuliya Bugrey kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 357, 6.9.2021.

Üldkohtu 20. juuli 2022. aasta määrus – Sanoptis versus EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Kohtuasi T-30/22) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Registreerimistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2022/C 359/92)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat S. Rost)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varssavi, Poola)

Ese

Hageja palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2021. aasta otsus (asi R 850/2021-4).

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Sanoptis Sàrl-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 119, 14.3.2022.

7. mail 2022 esitatud hagi – Aziz versus komisjon

(Kohtuasi T-266/22)

(2022/C 359/93)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (esindaja: advokaat L. Cuschieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 26. aprilli 2021. aasta otsus Ares(2022)3227480 mitte parandada hageja isikuandmeid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 ⁽¹⁾ artiklile 18;

- tuvastada, et rikuti EL põhiõiguste harta artiklit 50, kui ametiasutused algatasid hageja suhtes kaks paralleelset kriminaal- ja tsiviilmenetlust, tuginedes tema isikuandmetele, samade väidetavate faktiliste asjaolude alusel, samas kui hageja oli Pakistani kohtus samadel väidetavatel asjaoludel juba õigeks mõistetud;
- tuvastada, et rikuti artiklit 17, kuna Euroopa Komisjon ei andnud hagejale õigust tutvuda isikuandmetega, kui ta neid töötles. Hageja palub Üldkohtul tühistada Euroopa Komisjoni 1. aprilli 2022. aasta otsuse Ares(2022)2457760 mitte anda õigust tutvuda isikuandmetega määruse (EL) 2018/1725 artikli 17 alusel.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon rikkus määruse (EL) 2018/1725 artiklit 18, kui ta jättis hageja isikuandmed parandamata.
2. Teine väide, et Euroopa Komisjon rikkus määruse (EL) 2018/1725 artikli 17 lõiget 3, kui ta ei andnud hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega.
3. Kolmas väide, et Euroopa Komisjon rikkus avatuse ja avaldamise eelduse põhimõtet, keeldudes andmast hagejale õigust tutvuda temaisikuandmetega, kui tema suhtes on käimas paralleelsed kriminaal- ja tsiviilmenetlused. Hagejal oli õigus tutvuda oma isikuandmetega käimasolevates paralleelsetes kriminaal- ja tsiviilmenetlustes.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

18. mail 2022 esitatud hagi – Aziz versus komisjon

(Kohtuasi T-286/22)

(2022/C 359/94)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (esindaja: advokaat L. Cuschieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 16. mai 2022. aasta vaikumisi tehtud otsus mitte anda õigust tutvuda isikuandmetega ajavahemikul, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 (¹) artikli 14 lõikes 3 ja artiklis 17;
- tuvastada, et rikuti EL põhiõiguste harta artiklit 50, kui ametiasutused algatasid hageja suhtes kaks paralleelset kriminaal- ja tsiviilmenetlust samade väidetavate faktiliste asjaolude alusel, tuginedes tema isikuandmetele, samas kui hageja oli Pakistani kohtus samadel väidetavatel asjaoludel juba õigeks mõistetud;
- tuvastada, et rikuti määruse (EL) 2018/1725 artikli 14 lõiget 3, kui Euroopa Komisjon keeldus andmast hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega ettenähtud ajavahemikul, milleks oli kolm kuud, ja kui Euroopa Komisjon pikendas seda tähtaega üle kolme kuu, et vastata hageja taotlusele tutvuda tema isikuandmetega;

- tuvastada, et Euroopa Komisjon rikkus avatuse ja avaldamise eelduse põhimõtet, keeldudes andmast hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega ettenähtud ajavahemikul, milleks oli kolm kuud, kui tema suhtes on käimas paralleelsed kriminaal- ja tsiviilmenetlused.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon rikkus ELi põhiõiguste harta artiklit 8 määruse (EL) 2018/1725 artiklit 17, kui ta ei andnud hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega ettenähtud kolme kuu pikkusel ajavahemikul.
2. Teine väide, et Euroopa Komisjon rikkus määruse (EL) 2018/1725 artikli 14 lõiget 3, kui ta ei andnud hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega ettenähtud kolme kuu pikkusel ajavahemikul ja kui ta pikendas nimetatud ajavahemikku, samas kui Euroopa Komisjon ei tohi seda pikendada. Euroopa Komisjoni poolt isikuandmetega tutvumise taotlusele määruse (EL) 2018/1725 artikli 14 lõikes 3 ette nähtud tähtjaks vastamata jätmine on võrdne otsusega selle õiguse andmisest keeldumise otsusega. Niisuguseid tähtaegu, mis on ette nähtud avalikes huvides, ei tohi asjaomased pooled muuta. Vastavalt määruse (EL) 2018/1725 artikli 14 lõikele 3, mis on tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte konkreetne väljendus, on igasuguse ametiasutustelt taotletud isikuandmetega tutvumisest keeldumise korral õigust pöörduda kohtusse.
3. Kolmas väide, et Euroopa Komisjon rikkus avatuse ja avaldamise eelduse põhimõtet, keeldudes andmast hagejale õigust tutvuda tema isikuandmetega ettenähtud kolmekuulise tähtja jooksul, kui tema suhtes on samadel asjaoludel käimas paralleelsed kriminaal- ja tsiviilmenetlused. Isikuandmete töötlemisel on isiku põhiõigus saada koopia oma isikuandmetest käimasolevas kriminaalmenetluses.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

29. juunil 2022 esitatud hagi – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus ERCEA

(Kohtuasi T-388/22)

(2022/C 359/95)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APO) (Thessaloníki, Kreeka) (esindaja: advokaat B. Christianos)

Kostja: Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et 28. jaanuari 2022. aasta võlateatega nr 3242201592 esitatud kostja nõue, et hageja tagastaks osa abist, mille ta sai projekti MINATRAN raames, on 184 224,21 euro osas põhjendamatu ja et see summa koosneb rahastamiskõlblikest kuludest;

- mõista ERCEA-lt APT-le tagasimaksmiseks välja 184 224,21 eurot kui alusetult makstud summa, millele lisada viivitusintress; ja
- mõista APT kohtukulud välja ERCEA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vaidlustab käesolevas hagis võlateate, mille Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA) esitas projekti MINATRAN täitmise kohta. ERCEA nõudis, et APT tagastaks 184 224,21 euro suuruse summa, mis vastab ühele osale projekti MINATRAN jaoks saadud toetusest, ja teeks veel ühe kindlasummalise makse.

Selles kontekstis palub APT Euroopa Liidu Üldkohtul ELTL artikli 272 alusel tuvastada, et eespool nimetatud summa, mille ERCEA on vaidlustanud, vastab rahastamiskõblikele kuludele ja ERCEA peab selle APT-le tagasi maksma kui alusetult makstud summa.

APT väidab järgmist:

1. Esiteks, kui ERCEA arvab teadlaste kohta deklareeritud kulud maha põhjendusega, et need ei ole rahastamiskõblikud, siis tugineb ta täiesti alusetutele ja tõendamata argumentidele. Järelikult on ERCEA poolt nõutud 184 224,21 euro suurune summa, mis puudutab personali ja reisikuluseid, kaudseid kulusid ja kindlasummalise toetuse maksustamise kulusid, põhjendamatu. Pealegi tõendavad kulude rahastamiskõblikkust ka Aristoteleio Panepistimio Thessalonikise esitatud tõendid.
2. Teiseks, kuna ERCEA nõuab 184 224,21 euro suuruse summa tagasimaksmist puudulike ja ebausaldusväärsete dokumentide alusel, siis on ta ühelt poolt rikkunud Euroopa Kohtu praktikast tulenevaid kohustusi ja teiselt poolt rikkunud APT õigust olla ära kuulatud, jättes ta ilma tõhusast kohtulikust kaitsesest.
3. Kolmandaks rikkus ERCEA lepingute heas usus täitmise põhimõtet.

29. juunil 2022 esitatud hagi – UniCredit Bank versus SRB

(Kohtuasi T-405/22)

(2022/C 359/96)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: UniCredit Bank AG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Schäfer, H. Großerichter ja F. Kruis)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu 11. aprilli 2022. aasta otsus (SRB/ES/2022/18) ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2022. aasta *ex-ante* osamaksete arvutamise kohta;
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: 11. aprilli 2022. aasta otsusega ja selle lisadega I–III on rikutud olulist menetlusnormi ELTL artikli 263 teise lõigu tähenduses ning õigust heale haldusele, kuna need ei sisalda piisavat põhjendust ELTL artikli 296 teise lõigu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõike 2 punkti c kohaselt.

2. Teine väide: 11. aprilli 2022. aasta otsusega ja selle lisadega I–III on rikutud harta artikli 47 esimesest lõigust tulenevat õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna otsuse sisulist õigsust on kohtul praktiliselt võimatu tõhusalt kontrollida.
3. Kolmas väide: 11. aprilli 2022. aasta otsus ja selle lisad I–III on õigusvastased, kuna määruse nr 806/2014⁽¹⁾ artikli 70 lõige 2 ja delegeeritud määruse (EL) 2015/63⁽²⁾ artikli 103 lõige 2 on õigusvastased. Need õigusnormid rikuvad krediitiasutuste ja finantseerimisühingute õigust tõhusale õiguskaitsele, kuna nendega kaasnevad olemuslikult läbipaistmatud otsused, mis tehakse määruse nende sätete alusel. Seetõttu tuleb need tunnistada kohaldamatuks.
4. Neljas väide: 11. aprilli 2022. aasta otsus on õigusvastane, kuna see on vastuolus delegeeritud määruse (EL) 2015/63⁽³⁾ artiklite 6 ja 7 ning artikli 20 lõikega 1, kuna kostja ei võtnud riskiga korrigeerimise kordaja arvutamisel arvesse stabiilse netorahastamise kordaja (NSFR) ega omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude (MREL) riskinäitajaid, samuti mitte keerukuse (*complexity*) ja kriisilahenduskõlblikkuse (*resolvability*) näitajaid.
5. Viies väide: 11. aprilli 2022. aasta otsus on õigusvastane ka seetõttu, et SRB tegi sisule vea hageja osamakse suuruse arvutamisel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

⁽³⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastustes tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

1. juulil 2022 esitatud hagi – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale versus SRB

(Kohtuasi T-407/22)

(2022/C 359/97)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Seitz, D. Flore ja C. Marx)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— Tühistada hagejat puudutavas osas kostja 11. aprilli 2022. aasta otsus (SRB/ES/2022/18) koos lisadega, eelkõige selle I lisa. 2022. aasta *ex-ante* osamaksete arvutuse kohaldamisalas olevate kõigi finantsinstitutsioonide arvutuste tulemused eraldi (iga finantsinstitutsiooni kohta) ühtlustatud lisades;

— mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud:

Kostja jättis enne vaidlustatud otsuse tegemist hageja ära kuulamata ja rikkus sellega Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artikli 41 lõike 2 punkti a.

2. Teine väide, et rikutud on menetlusnorme:

Vaidlustatud otsus on tühine, kuna see on vastu võetud vastuolus harta artiklist 41, ELTL artiklist 298, õiguse üldpõhimõtetest ja kostja kodukorrast tulenevate üldiste menetlusnõuetega.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on põhjendamata:

Vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud. Eelkõige ei ole esitatud põhjendused seotud konkreetse juhtumiga ega ole esitatud asjakohaseid kaalutlusi proportsionaalsuse ja kaalutusõiguse küsimustes.

Samuti on iga-aastase osamakse arvutamine arusaamatu, eelkõige kuna selles kasutatud terminoloogia ei ole järjepidev ega ole esitatud teavet oluliste vaheetappide kohta.

4. Neljas väide, et rikutud on põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna vaidlustatud otsust ei ole võimalik kontrollida:

Kuna vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud, siis on hagejal väga keeruline seda kohtus vaidlustada.

Eelkõige on kostja rikkunud võistleva menetluse põhimõtet, mille kohaselt peavad menetlusosalised saama võistlevalt vaielda menetluse tulemuse seisukohalt oluliste faktiliste ja õiguslike asjaolude üle.

5. Viies väide: komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/63⁽¹⁾ kohase investeerimisühingute kaitseskeemi (*institutional protection scheme*) IPS näitaja kohaldamine on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega.

Kostja oleks delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 7 lõike 4 alapunkti 2 raames pidanud võtma arvesse asjaolu, et hageja kasutas tuletisinstrumente eelkõige riskimaandamiseks ja –juhtimiseks.

IPS näitaja kohaldamisel ei ole arvesse võetud seda, milline tähendus on kostja staatusel Sparkassen-Finanzgruppe investeerimisühingute kaitseskeemi liikmena.

Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 6 lõike 5 teise lause kohaselt oleks kostja pidanud arvesse võtma, et asjaomase finantsasutuse tõenäosus sattuda kriisilahendusmenetlusse ja sellest tulenevalt kriisilahendusrahastu kasutusele võtmise tõenäosus on madal ning silmas pidama proportsionaalsuse põhimõtet.

6. Kuues väide, et riskipositsiooni sambas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuete (*Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities*) MREL arvesse võtmata jätmine on vastuolus delegeeritud määrusega (EL) 2015/633:

Kostja oleks pidanud kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2015/633 artikli 6 lõike 1 punktiga a ja lõike 2 punktiga a arvesse võtma hageja keskmisest kõrgemat MREL-taset 47,17 %, mis on oluliselt suurem kui Ühtse Kriisilahendusnõukogu määratud miinimumtase 8 %.

7. Seitsmes väide, et riskiga korrigeerimise kordaja kohaldamine on vastuolus delegeeritud määrusega (EL) 2015/633 koosmõjus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:

Kostja oleks pidanud riskiga korrigeerimise kordaja määramisel võtma arvesse hageja madalat makseviivituse tõenäosust ja keskmisest kõrgemat MREL-taset, mis on kooskõlas riskiprofiilile orienteerituse nõudega ja harta artikli 16 kohase ettevõtlusvabadusega.

8. Kaheksas (teise võimalusena esitatud) väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lause on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:

Kuna delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lauses on sätestatud, et arvesse tuleb võtta IPS näitaja suhtelist kaalu, siis on see säte vastuolus harta artiklist 20 tuleneva seaduse ees võrduse aluspõhimõttega ja proportsionaalsuse põhimõttega, kuna asutusi, kes kuuluvad samasse finantsasutuste kaitse süsteemi ja kellel on seega sama makseviivituse tõenäosus, koheldakse erinevalt.

9. Üheksas väide: delegeeritud määruse (EL) 2015/63 loogika riskirühmadesse määramise kohta on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega

Delegeeritud määruse I lisa 2. sammu kohane riskirühmadesse määramine toob kaasa selgelt ebaõiglasel tulemusel ja on seega vastuolus riskiprofiilile orienteerituse nõudega ja võrdse kohtlemise üldpõhimõttega.

- (¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastustesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

6. juulil 2022 esitatud hagi – Max Heinr. Sutor versus SRB

(Kohtuasi T-423/22)

(2022/C 359/98)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Glos, M. Rätz, T. Kreft ja H.-U. Klöppel)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas kostja 11.aprilli 2022. aasta otsus (SRB/ES/2022/18) ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2022. aasta *ex-ante* osamaksete arvutamise kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide: delegeeritud määruse (EL) 2015/63 (¹) artikli 5 lõike 1 punkti e rikkumine, kuna kostja ei jätnud ühtsesse kriisilahendusfondi 2022. aasta eest tehtavate *ex-ante* osamaksete arvutamisel välja hageja poolt usaldusisikuna hallatavaid hageja klientide vahendeid. Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 5 lõike 1 punkt e on sellistele pankrotivarast väljastatud klientide vahenditele kohaldatav, kuna nad vastavad nimetatud sätte ühemõttelises sõnastuses esitatud koosseisutunnustele.
2. Teine väide: rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet, mis tuleneb määruse (EL) nr 806/2014 (²) artikli 70 lõike 2 teisest lõigust koosmõjus direktiivi 2014/59/EL (³) artikli 103 lõikega 7, osas, milles vaidlustatud otsusega määratakse üksnes hageja bilansis kajastatud riskineutraalsete usalduskohustuste alusel mitu korda kõrgem pangamaks. Otsus on vastuolus pangamaksete eesmärgiga ega ole selle saavutamiseks vajalik ning otsusega tekitatud riive ei ole otsuse eesmärkidega võrreldes proportsionaalne.
3. Kolmas väide: rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna vaidlustatud otsusega koheldakse objektiivse põhjendusega hagejat teisti kui teisi krediidiasutusi, kelle riigisisese raamatupidamisstandardid ei eelda usalduskohustuste kajastamist või mis käsitlevad neid rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) alusel, ning teisti kui investeerimisühinguid, kellel ei ole samaaegselt krediidiasutuse tegevusluba ja kes haldavad oma klientide vahendeid.

4. Neljas väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 16, kuna riskineutraalsete usalduskohustuste arvessevõtmine hageja 2022. aasta pangamaksu määramisel tõi kaasa selle märkimisväärse suurenemise.
5. Viies väide: rikutud on ETL artiklit 49 koosmõjus ETL artikliga 54, kuna vaidlustatud otsus riivab hageja ettevõtlusvabadust liikmesriigis, kus asub tema põhitegevuskoht, kusjuures see riive on ebaproportsionaalne ja seab hageja halvemasse olukorda kui teistes liikmesriikides asuvad teised krediidasutused, kellel on krediidasutuse tegevusluba.
6. Kuues väide, et rikutud on harta artikli 41 lõike 2 punkti a kohast õigust olla ära kuulatud, kuna kostja andis hagejale otsuse eelnõu analüüsimiseks ja konsultatsioonide raames seisukoha võtmiseks ebapiisava üheteistkümne tööpäeva pikkuse konsulteerimisperioodi.
7. Seitsmes väide: rikutud on harta artikli 41 lõiget 1 ja lõike 2 punkti c ning ETL artikli 296 teist lõiget, kuna hagejal ei ole võimalik vaidlustatud otsuse põhjenduste alusel oma osamakse suurust kontrollida.
8. Kaheksas väide: harta artikli 47 lõikest 1 tuleneva tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte rikkumine, kuna vaidlustatud otsuse puudulik põhjendus ei võimalda hagejal hinnata, kas otsus on õiguspärane või tuleb see tal vaidlustada.
9. Üheksas väide (teise võimalusena): delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 14 lõike 2, artikli 3 punkti 11 koosmõjus artikli 5 lõike 1 punktiga e ja artikli 3 punktiga 2 arvutatud maksubaas on tühine, kui neid sätteid tõlgendatakse nii, et krediidasutuse tegevusloaga investeerimisühingute usalduskohustusi võetakse pangamaksu arvutamisel arvesse, kuna see on vastuolus direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikega 7, võrdse kohtlemise põhimõttega, harta artikliga 16 koosmõjus ETL artikliga 54.

(¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

6. juulil 2022 esitatud hagi – Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-431/22)

(2022/C 359/99)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsingi, Soome) (esindajad: advokaadid H. Berger ja M. Weber)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada SRB 11. aprilli 2022. aasta otsus, dokument nr SRB/ES/2022/18, seal hulgas lisad I, II ja III, osas, mis puudutab hageja ennetavalt kogutavat osamakset, ja

— mõista kohtukulud välja SRB-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et SRB rikkus 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artiklit 69 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17, 41 ja 52, kui ta ennetavalt kogutavate osamaksete sihttaseme kindlaksmääramisel lähtus dünaamilisest lähenemisviisist.
2. Teine väide, et SRB poolt vaidlustatud otsuses sihttaseme kindlaksmääramine sisaldab ilmseid hindamisvigu seoses tagatud hoiuste oodatava kasvumääraga ja praeguse majandustsükli hindamisega.
3. Kolmas väide, et SRB rikkus määruse (EL) nr 806/2014 artikli 70 lõiget 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17 ja 52, kui ta aastase sihttaseme kindlaksmääramisel jättis kohaldamata sihttaseme siduva 12,5% ülempiiri.
4. Neljas väide, et määruse (EL) nr 806/2014 artiklid 69 ja 70 rikuvad osamaksete riskipõhise määramise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet, rikkudes seeläbi Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17 ja 52, kui sihttase tuleks kindlaks määrata dünaamiliselt ja ülempiiri vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artikli 70 lõikele 2 ei kohaldataks, nagu oleks siis, kui vaidlustatud otsus jäetaks muutmata.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

7. juulil 2022 esitatud hagi – Nordea Rahoitus Suomi versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-432/22)**

(2022/C 359/100)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsingi, Soome) (esindajad: advokaadid H. Berger ja M. Weber)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada SRB 11. aprilli 2022. aasta otsus, dokument nr SRB/ES/2022/18, seal hulgas lisad I, II ja III, osas, mis puudutab hageja ennetavalt kogutavat osamakset, ja
- mõista kohtukulud välja SRB-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et SRB rikkus 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artiklit 69 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17, 41 ja 52, kui ta ennetavalt kogutavate osamaksete sihttaseme kindlaksmääramisel lähtus dünaamilisest lähenemisviisist.
2. Teine väide, et SRB poolt vaidlustatud otsuses sihttaseme kindlaksmääramine sisaldab ilmseid hindamisvigu seoses tagatud hoiuste oodatava kasvumääraga ja praeguse majandustsükli hindamisega.
3. Kolmas väide, et SRB rikkus määruse (EL) nr 806/2014 artikli 70 lõiget 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17 ja 52, kui ta aastase sihttaseme kindlaksmääramisel jättis kohaldamata sihttaseme siduva 12,5% ülempiiri.

4. Neljas väide, et määruse (EL) nr 806/2014 artiklid 69 ja 70 rikuivad osamaksete riskipõhise määramise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet, rikkudes seeläbi Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 16, 17 ja 52, kui sihttase tuleks kindlaks määrata dünaamiliselt ja ülempiiri vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artikli 70 lõikele 2 ei kohaldataks, nagu oleks siis, kui vaidlustatud otsus jäetakse muutmata.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

12. juulil 2022 esitatud hagi – UIV Servizi versus REA

(Kohtuasi T-440/22)

(2022/C 359/101)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid B. Bonafini, D. Rovetta ja V. Villante)

Kostja: Euroopa Teadusuuringute Rakendusamet (REA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada toetuslepingu peatamise (artikkel 33.2) kinnituskiri (viide Ares (2022)3368330 – 02/05/2022) ja lepingu enda peatamine kehtetuks, kuna on rikutud lepingut ja käesolevas hagis esitatud ELi õiguse üldpõhimõtteid;
- kohustada Euroopa Teadusuuringute Rakendusametit (REA) lõpetama toetuslepingu 874904-TTD.EU – European Quality Wines: Taste The Difference peatamine;
- mõista REA-lt välja hüvitis hagejale tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest, mille nõuetekohaselt põhjendatud summa on 500 000 eurot;
- mõista REA-lt välja hageja kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et toetuslepingu peatamise kinnituskiri on õigusvastane – Toetuslepingu 874904-TTD.EU artikli 33.2.1 (a) valesi kohaldamine („oluliste vigade, eeskirjade eiramise või pettuse“ määratlus)
 - Süütuse presumptsiooni põhimõtte ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 rikkumine;
 - Ilmne hindamisviga ELi õiguse kohaselt – Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtete rikkumine – Hea usu põhimõtte rikkumine ELi ja Belgia õiguse kohaselt – Belgia tsiviilkoodeki artiklite 1134 ja 1156 koostoimes kohaldamise rikkumine.

2. Teine väide, REA on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, et toetuslepingu peatamise kinnituskiri on õigusvastane – Toetuslepingu 874904- TTD.EU artikli 33.2.1 (b) kohaldamatus – Väidetavate „süsteematiliste või korduvate vigade, eeskirjade eiramiste, pettuse või kohustuste tõsiste rikkumiste“ „oluline mõju“ TTD.EU toetuslepingule.
4. Neljas väide, et ei ole järgitud hea halduse põhimõtet, mis on kehtestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, ning selliseid Euroopa Liidu üldpõhimõtteid nagu õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja proportsionaalsuse põhimõtted ja ETLT artikli 296 lõikes 2 sätestatud põhjendamiskohustust.

18. juuli 2022 esitatud hagi – HB versus komisjon

(Kohtuasi T-444/22)

(2022/C 359/102)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HB (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt

— tühistada 13. mai 2022. aasta otsus, mis tehti teatavaks 16. mail 2022 ja mille kohaselt tegi kostja tasaarvestuse ühelt poolt hageja nõude – mis tal on kostja vastu kulude osas, mis mõisteti komisjonilt välja 21. detsembri 2021. aasta kohtuotsusega HB vs. komisjon (T-795/19, ei avaldata, EU:T:2021:917) ja 21. detsembri 2021. aasta kohtuotsusega HB vs. komisjon (T-796/19, ei avaldata, EU:T:2021:918) – ning teiselt poolt komisjoni nõude vahel, mis temal on väidetavalt hageja vastu 15. oktoobri 2019. aasta tagasinõudmise otsuse alusel 1 197 055,86 euro suuruses summas (hange CARDS/2008/166-429 (põhisumma));

— mõista kostjalt välja hüvitis tekitatud varalise kahju eest;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ei olnud pädev tegema vaidlustatud otsust ning selle otsuse tegemiseks puudus õiguslik alus.
 2. Teine väide, et esiteks ei olnud komisjonil finantsmääruse alusel hageja vastu rahalist nõuet ja teiseks on rikutud finantsmäärust ja ELL artiklit 266.
-

18. juulil 2022 esitatud hagi – NV versus EIP**(Kohtuasi T-447/22)**

(2022/C 359/103)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: NV (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeerimispank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
seetõttu:
 - tühistada 10. novembri 2021. aasta otsus, millega tunnistati hageja puudumised ajavahemikul 13. septembrist 2021 kuni 13. detsembrini 2021 nõuetevastaseks;
 - vajalikus ulatuses tühistada 7. aprilli 2022. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata 10. jaanuaril 2022 esitatud halduskaebus 10. novembri 2021. aasta otsuse peale;
 - mõista EIP-lt välja töötasu ajavahemiku 13. septembrist 2021 kuni 13. detsembri 2021 eest, kusjuures töötasule lisandub viis vastavalt Euroopa Keskpanga kehtestatud intressimääradele, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra;
 - mõista EIP-lt välja hüvitis hagejale tekitatud eri liiki kahju eest;
 - mõista kohtukulud välja EIP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud haldussätete X lisa artikleid 2.3, 3.3, 3.4 ja 3.6, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 34 koostoimes haldussätete artiklitega 2.3, 3.3, 3.4 ja 3.6 või mitte, on tehtud ilmne hindamisviga, on rikutud hoolsuskohustust ja on kuritarvitatud õigust.
2. Teine väide, et on rikutud hoolsuskohustust, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja on tehtud ilmne hindamisviga.
3. Kolmas väide, et on rikutud EIP personalieeskirjade artiklit 33b ja haldussätete artiklit 11.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria**(Kohtuasi T-455/22)**

(2022/C 359/104)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ja advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Water Supply Sweida Region“ nr 80212 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel hagejale võlgnetavad summad alates 25. augustist 2017, seal hulgas:
 - 652 218,70 eurot, mis kuulus hagejale tasumisele 22. juuniks 2022, millest 559 287,10 eurot on laenu põhiosa, 38 925,60 eurot intress ja 54 006 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, mida arvestatakse 3,5 % aastamääras (350 baaspunkti) kuni võla täieliku tasumiseni;
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 25. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakset nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Sellest tulenevalt on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria

(Kohtuasi T-456/22)

(2022/C 359/105)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeeringispank (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ning advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Port of Tartous“ nr 22057 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel ELile regressiõiguse järgi võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas:
 - 18 440 034,97 eurot, mis kuulus ELile tasumisele 30. juuniks 2022, millest 13 942 526 eurot on laenu põhiosa, 2 589 128,20 eurot intress ja 1 908 380,77 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, mida arvestatakse kõrgeimas aastamääras (igaks järgnevas ühekuuliseks perioodiks), mis jääb (i) EURIBORi ja sellele lisandunud 2 % (200 baaspunkti) või (ii) artikli 3.01 alusel makstava fikseeritud määra ja sellele lisandunud 0,25 % (25 baaspunkti) vahele, kuni võla tasumiseni;

- kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel pangale võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas 5 405,54 eurot, mis kuulus lepingulise viivisena tasumisele 30. juuniks 2022 (arvestatuna maksetähtajast kuni 14. juunini 2022, s.o kuupäev, millal EL tasus laenu põhisumma osamakse ja intressi „2000 Guarantee“ (2000. aasta käendusleping) alusel);
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevat osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 9. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakselt nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Sellest tulenevalt on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel ELile (kellele panga nõuded üle läksid) tasumisele kuuluvad summad ning laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel pangale lepingulise viivisena tasumisele kuuluv summa.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria

(Kohtuasi T-457/22)

(2022/C 359/106)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeeringuspank (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ning advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Syrian Healthcare“ (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel ELile regressiõiguse järgi võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas:
 - ELile 30. juuniks 2022 võlgnetavad summad 50 880 189,61 eurot ja 2 897 002,31 USA dollarit (USD), millest 40 744 064,86 eurot ja 2 223 971,84 dollarit on laenu põhiosa, 5 161 649,64 eurot ja 341 462,46 dollarit intress ning 4 974 475,11 eurot ja 331 568,01 dollarit lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022).
 - järgnev lepinguline viivis, mida arvestatakse kõrgeimas aastamääras (igaks järgnevaks ühekuuliseks perioodiks), mis jääb (i) EURIBORi ja sellele lisandunud 2 % (200 baaspunkti) (välja arvatud dollarites tehtavate väljamaksete korral, millisel juhul kohaldatakse LIBORi määrale ja sellele lisandunud 2 % (200 baaspunkti) vastavat määra) või (ii) artikli 3.01 alusel makstava fikseeritud määra ja sellele lisandunud 0,25 % (25 baaspunkti) vahele, kuni võla tasumiseni;
- kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel pangale võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas 11 416,23 eurot ja 760,94 dollarit, mis kuulus lepingulise viivisena tasumisele 30. juuniks 2022 (arvestatuna maksetähtajast kuni 29. juunini 2022, s.o kuupäev, millal EL tasus laenu põhisumma osamaksed ja intressi „2000 Guarantee“ (2000. aasta käendusleping) alusel);

— kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 9. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakset nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Sellest tulenevalt on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel ELile (kellele üle läksid panga nõuded) tasumisele kuuluvad summad ning laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel pangale lepingulise viivisena tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria

(Kohtuasi T-465/22)

(2022/C 359/107)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ning advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Water Supply Deir Ez Zor Region“ nr 80310 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel hagejale võlgnetavad summad alates 25. augustist 2017, seal hulgas:
 - 363 150,97 eurot, mis kuulus hagejale tasumisele 30. juuniks 2022, millest 301 679,16 eurot on laenu põhiosa, 34 100,36 eurot intress ja 27 371,45 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, arvestatuna 3,5 % (350 baaspunkti) aastamääras, kuni võla tasumiseni.
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 25. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakset nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Seetõttu on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria**(Kohtuasi T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeeringispank (esindajad: advokaadid D. Arts ja E. Paredis ning T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Water Supply Deir Ez Zor Region“ nr 80310 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel hagejale võlgnetavad summad alates 25. augustist 2017, seal hulgas:
 - 363 150,97 eurot, mis kuulus hagejale tasumisele 30. juuniks 2022, millest 301 679,16 eurot on laenu põhiosa, 34 100,36 eurot intress ja 27 371,45 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, arvestatuna 3,5 % (350 baaspunkti) aastamääras, kuni võla tasumiseni;
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 25. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakselt nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Seetõttu on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria**(Kohtuasi T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeeringispank (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ning advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Euphrates Drainage and Irrigation“ nr 80211 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel hagejale võlgnetavad summad alates 25. augustist 2017, seal hulgas:
 - 1 959 745,31 eurot, mis kuulus hagejale tasumisele 30. juuniks 2022, millest 1 680 510,04 eurot on laenu põhiosa, 116 961,48 eurot intress ja 162 273,79 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, arvestatuna 3,5 % (350 baaspunkti) aastamääras, kuni võla tasumiseni;
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 25. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakselt nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Seetõttu on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria

(Kohtuasi T-468/22)

(2022/C 359/110)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: advokaadid D. Arts ja E. Paredis ning T. Gílliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Electricity Transmission Project“ nr 20868 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel hagejale regressiõiguse järgi võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas:
 - 1 984 763,43 Šveitsi franki (CHF) ja 22 856 655,23 eurot, mis kuulus hagejale tasumisele 30. juuniks 2022, millest 1 716 822,98 franki ja 18 655 393,62 eurot oli laenu põhiosa, 51 915,64 franki ja 1 040 629,74 eurot intress ning 216 024,81 franki ja 3 160 631,87 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);

- järgnev lepinguline viivis, arvestatuna (i) 2,5 % (250 baaspunkti) aastamääras ja (ii) artikli 3.01 alusel, kuni võla tasumiseni;
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 9. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakselt nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Seetõttu on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma hagejale (kellele läksid üle Euroopa Investeeringuspanga nõuded) kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

22. juulil 2022 esitatud hagi – EIP versus Süüria

(Kohtuasi T-469/22)

(2022/C 359/111)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Investeeringuspank (EIP) (esindajad: T. Gilliams, R. Stuart ja F. de Borja Oxangoiti Briones ja advokaadid D. Arts ja E. Paredis)

Kostja: Süüria Araabia Vabariik

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul Süüria Araabia Vabariigilt välja mõista:

- kõik laenulepingu „Electricity Distribution Project“ nr 20948 (edaspidi „laenuleping“) punktide 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel ELile regressiõiguse järgi võlgnetavad summad alates 9. augustist 2017, seal hulgas:
 - 28 777 508,71 eurot, mis kuulus ELile tasumisele 30. juuniks 2022, millest 27 388 963,40 eurot on laenu põhiosa, 116 091,27 intress ja 1 272 454,04 eurot lepinguline viivis (arvestatuna maksetähtajast kuni 30. juunini 2022);
 - järgnev lepinguline viivis, mida arvestatakse kõrgeimas aastamääras (kogu asjaomase perioodi vältel), mis jääb (i) vastava pankadevahelise intressimäära, millele lisandub 0,25 % (25 baaspunkti) või (ii) artikli 3.01 alusel makstava määra ja sellele lisandunud 0,25 % (25 baaspunkti) vahele, kuni võla tasumiseni;
- kõik käesoleva menetlusega seotud kulud vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Ainus väide puudutab asjaolu, et Süüria Araabia Vabariik ei ole täitnud laenulepingu artiklitest 3.01 ja 4.01 tulenevaid kohustusi tasuda laenulepingu kohaseid järgnevaid osamakseid, nagu need on kuulunud tasumisele alates 9. augustist 2017, ning laenulepingu artiklist 3.02 tulenevat kohustust tasuda viivist iga tasumisele kuulunud ja tasumata jäänud osamakselt nimetatud artiklis sätestatud aastamääras. Seetõttu on Süüria Araabia Vabariik lepingust tulenevalt kohustatud tasuma hagejale (kellele on üle läinud Euroopa Investeeringuspanga nõuded) kõik laenulepingu artiklite 3.01, 3.02 ja 4.01 alusel tasumisele kuuluvad summad.

29. juulil 2022 esitatud hagi – QM versus nõukogu

(Kohtuasi T-471/22)

(2022/C 359/112)

Kohtumenethuse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: QM (esindaja: advokaat St. Koev)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et hagi on täies ulatuses vastuvõetav ja põhjendatud, samuti tuvastada, et kõik hagi väited on põhjendatud;
- tuvastada, et vaidlustatud õigusaktid saab osaliselt kehtetuks tunnistada;
- tühistada nõukogu 30. mai 2022. aasta otsus (ÜVJP) 2022/849, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 30. mai 2022. aasta rakendusmäärus (EL) 2022/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja kõik kostja esindamisega seotud kulud, tasud ja honorarid jne.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: kaitseõiguste ja õiguse õiglasele menetlusele raske rikkumine.
2. Teine väide: nõukogu ei järginud põhjendamiskohustust.
3. Kolmas väide: õiguse tõhusale kohtulikule kaitsesele rikkumine.
4. Neljas väide: nõukogu tegi hindamisvea.
5. Viies väide: omandiõiguse, proportsionaalsuse põhimõtte ja majandusvabaduse rikkumine.

6. Kuues väide: õiguse normaalsetele elutingimustele rikkumine.

7. Seitsmes väide: õiguse heale mainele raske rikkumine.

⁽¹⁾ ELT 2022, L 148, lk 52.

⁽²⁾ ELT 2022, L 148, lk 8.

29. juulil 2022 esitatud hagi – Mocom Compounds versus EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)

(Kohtuasi T-472/22)

(2022/C 359/113)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Bornholdt)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Centemia Conseils (Angevillers, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk Near-to-Prime – registreerimistaotlus nr 16 448 524

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 24. mai 2022. aasta otsus asjas R 2178/2021-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- muuta vaidlustatud otsus nii, et tühistatakse tühistamisosalakonna 12. novembri 2021. aasta otsus nr 47 561 C ja ELi kaubamärgi nr 16 448 524 kehtetuks tunnistamise taotlus lükatakse tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

31. juulil 2022 esitatud hagi – Gürok Turizm ve Madencilik versus EUIPO – Darvas and Pap (LAAVA)

(Kohtuasi T-473/22)

(2022/C 359/114)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Türgi) (esindajad: advokaadid M. López Camba ja A. Lyubomirova Geleva)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teised menetluspoolel apellatsioonikojas: Gábor Darvas (Budapest, Ungari), Dorina Pap (Kiskunhalas, Ungari)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotlejad: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi LAAVA taotlus – registreerimistaotlus nr 18 209 861

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 20. mai 2022. aasta otsus asjas R 1745/2021-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kuivõrd sellega jäeti muutmata vastulause rahuldamata jätmise otsus ja mõisteti vastulause- ja apellatsioonimenetluse kulud välja vastulause esitajalt/hagejalt;
- mõista EUIPOlt välja Gürok Turizmi ve Madencilik Anonim Sirketi kohtukulud;
- mõista Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi kohtukulud välja Gábor Darvaselt ja Dorina Papilt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 rikkumine.
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. augustil 2022 esitatud hagi – Panicongelados-Massas Congeladas versus EUIPO – Seder (panidor)

(Kohtuasi T-480/22)

(2022/C 359/115)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Panicongelados-Massas Congeladas SA (Leiria, Portugal) (esindaja: advokaat I. Monteiro Alves)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi panidor taotlus– registreerimistaotlus nr 18 214 675

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 11. mai 2022. aasta otsus asjas R 1946/2021-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- saata kaubamärgi taotlus tagasi EUIPOle et kaubamärk registreeritaks; ja
- mõista kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud, välja EUIPOlt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

5. augustil 2022 esitatud hagi – Thomas Henry versus EUIPO (MATE MATE)

(Kohtuasi T-482/22)

(2022/C 359/116)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Thomas Henry GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Spieker, D. Mienert ja J. Si-Ha Selbmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi MATE MATE taotlus – registreerimistaotlus nr 18 091 934

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. mai 2022. aasta otsus asjas R 406/2021-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c koostoimes artikli 7 lõikega 2;
 - rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b koostoimes artikli 7 lõikega 2;
 - rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti g koostoimes artikli 7 lõikega 2.
-

8. augustil 2022 esitatud hagi – Kaufdas.online versus EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Kohtuasi T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Kaufdas.online sp. z o.o.(Gubin, Poola) (esindaja: advokaat P. Kurcman)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi KAUFDA ONLINE taotlus – registreerimistaotlus nr 18 113 140*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 30. mai 2022. aasta otsus asjas R 1972/2021-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada vastulausete osakonna 28. septembri 2021. aasta otsus nr B 3 106 146 seoses kõigi kaupade ja teenustega, mille osas vastulause rahuldati;
- saata asi tagasi EUIPOle, et asjas tehtud otsust muudetak ja ELi kaubamärk nr 18 113 140 registreeritaks kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste jaoks, ilma et sellega mõjutataks neid kaupu või teenuseid, mille üle ei ole vaidlust;
- mõista kohtukulud, sealhulgas vastulausete osakonna ja apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud, välja EUIPOlt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

8. augustil 2022 esitatud hagi – Cathay Pacific Airways versus komisjon**(Kohtuasi T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hong-Kong, Hiina) (esindajad: advokaadid M. Rees ja E. Estellon)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- ELTL artiklite 268 ja 340 alusel mõista Euroopa Liidult (keda esindab Euroopa Komisjon) välja:
 - rahaline kompensatsioon, mis vastab viivisele summas 10 080 000 eurot, EKP poolt põhilistele refinantseerimistingutele kehtestatud intressimääras, mida kohaldatakse 1. märtsil 2017 (st 0,0 protsendipunkti), mida on suurendatud 3,5 protsendipunkti võrra aasta kohta, ajavahemikult 21. juunist 2017 kuni 14. juulini 2022, mis teeb kokku 1 758 488,24 eurot, või selle puudumisel intressimääras, mida Euroopa Kohus peab asjakohaseks, ja
 - liitintress eelmises punktis nimetatud viiviselt, ajavahemikult 15. juulist 2022 (või sell epuudumisel kuupäevast, mida Euroopa Kohus peab asjakohaseks) kuni eelmises punktis nõutud summa tegeliku tasumiseni Euroopa Komisjon poolt, EKP poolt põhilistele refinantseerimistingutele kehtestatud intressimääras, mida on suurendatud 3,5 protsendipunkti võrra aasta kohta, või selle puudumisel intressimääras, mida Euroopa Kohus peab asjakohaseks;
- lisaks või teise võimalusena ELTL artikli 263 alusel, tühistada komisjoni 29. juuli 2022. aasta otsus Ares(2022)5454770 ja mõista komisjonilt välja samad summad, mis on nõutud eelmises punktis;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik hageja kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artiklit 266.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub komisjoni delegeeritud määrust nr 1268/2012⁽¹⁾, tõlgendatuna lähtuvalt ELTL artiklist 266.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, kuna see ei ole piisavalt põhjendatud.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

Üldkohtu 22. juuli 2022. aasta määrus – Civibank versus EKP

(Kohtuasi T-220/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 237, 20.6.2022.

Üldkohtu 20. juuli 2022. aasta määrus – PQ versus EEAS

(Kohtuasi T-358/22)⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 294, 1.8.2022.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET